

Nr 400.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordningar om ändring i vissa delar dels av förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt, dels ock av förordningen samma dag om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering; given Stockholms slott den 19 mars 1920.

Under åberopande av bilagda utdrag av stadsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till:

1) förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt; och

2) förordning om ändring i vissa delar av förordningen samma dag om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt.

Härigenom förordnas, att 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 och 16 §§, 18 § 1 mom., 19 § 1 mom., 22 §, 24 § 1 mom. och 25 § 1 mom. i förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt ävensom de vid samma förordning fogade särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen skola i nedan angivna delar hava följande ändrade lydelse:

2 KAP.

Om skyldighet att erlägga skatt för inkomst.

3 §.

1 mom. Skyldig att erlägga skatt för inkomst är:

a) svensk medborgare, som författningsenligt är eller bör vara i riket mantalsskriven:

för all inkomst, vare sig den förvärvats här eller utom riket;

b) — — — — —

c) utlänning:

för inkomst av här belägen fast egendom och av näring eller annan rörelse, som här bedrivits, för härifrån uppburan lön eller pension samt för utdelning å aktier i svenska aktiebolag, å lotter i svenska solidariska bankbolag, å kommanditlotter i svenska kommanditbolag och å insatser i svenska ekonomiska föreningar;

skolande utlänning, som författningsenligt är eller bör vara härstädes mantalsskriven, erlägga skatt jämväl för annan inkomst — — — — — här använts.

2 mom. Skatt för inkomst erläggas vidare av:

a) svenska aktiebolag — — — — — inrättningar, ekonomiska föreningar och andra inländska juridiska personer, därunder inbegripna ägare av för gemensamt behov avsatta så kallade besparingsskogar, häradsallmänningar och andra likartade samfälligheter — — — — — utom riket; ävensom

b) utländska bolag: för inkomst av här belägen fast egendom och av näring eller annan rörelse, som av bolaget här bedrivits, samt för utdelning å aktier i svenska aktiebolag, å lotter i svenska solidariska bankbolag, å kommanditlotter i svenska kommanditbolag och å insatser i svenska ekonomiska föreningar.

4 §.

Vanliga handelsbolag, enkla bolag och rederier taxeras icke, utan hänföres — — — — — bolagets eller rederiets inkomst. Kommanditbolag taxeras för den del av sin vinst, som belöper å kommanditdelägarna, varemot beträffande vinsten i övrigt bestämmelserna i första punkten av denna paragraf skola tillämpas.

5 §.

1 mom. Från skatt för inkomst frikallas:

a) medlem av konungahuset:

för av staten anvisat anslag samt för inkomst av kapital;

b) — — — — —

c) — — — — —

om han icke är svensk medborgare:

för annan inkomst än inkomst av här belägen fast egendom eller av näring eller annan rörelse, som han här bedrivit, samt härifrån upp-
buren lön eller pension; dock att person tillhörande olönat konsulat jämte
betjäning icke är frikallad från utgörande av skatt för inkomst genom ut-
delning å aktier i svenska aktiebolag, å lotter i svenska solidariska bank-
bolag, å kommanditlotter i svenska kommanditbolag och å insatser i sven-
ska ekonomiska föreningar;

om han är svensk medborgare:

för den inkomst, han åtnjutit av sin tjänst hos den främmande
makten;

d) utlänning eller i utlandet bosatt svensk undersåte, vilken givit
eller medverkat vid offentlig föreställning, som avses i gällande förordning
angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter:

för inkomst av föreställning, för vilken dylik avgift utgjorts eller beträffande vilken befrielse från avgift jämlikt särskilt stadgande i samma förordning åtnjutits; samt

e) — — — — —
2 mom. Följande juridiska personer erlægga icke skatt för inkomst:
— — — — —

c) kyrkor, akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, sjukvårds- och barmhärtighetsinrättningar jämte andra fromma stiftelser ävensom stipendiefonder och pensionsanstalter;

d) . — — — — —

e) — — — — — delägare;

f) — — — — — fordran; samt

g) nedannämnda juridiska personer för sådan inkomst av fast egendom, som består i förmånen att för avsedda ändamål nyttja dem tillhöriga fastigheter av nedan angivna beskaffenhet, nämligen:

regementen, officers- och underofficerskårer i fråga om deras vid mötesplatser till begagnande under mötena uppförda byggnader;

nykterhetsföreningar i fråga om för deras verksamhet såsom sådana avsedda byggnader, samt

enskilda samfund i fråga om kyrkobyggnader och bönehus.

6 §.

Såsom inkomst — — — härflutit av fast egendom, näring eller annan inkomstkälla.

Förmån av bostad — — — räknas såsom inkomst.

7 §.

Vid den uppskattning, som för taxeringen äger rum, hänföras:

1:o) till inkomst av *fast egendom* följande av fast egendom här i riket härflutna intäkter, nämligen:

a) inkomst, som av ägare eller med ägare likställd innehavare eller av brukare åtnjutits under form av hyresfri bostad eller arrende eller hyra;

b) inkomst av jordbruk med dess binärningar;

c) inkomst av skogsbruk;

d) — — — — — lera och dylikt; samt

e) frälseränta och annan avgäld av fast egendom, därunder inbegripen på grund av patronatsrätt uppbyren tionde eller ersättning därför;

2:o) till inkomst av *näring*:

inkomst av handelsrörelse, industriell verksamhet, hantverk och av annat företag av sådan beskaffenhet, att enligt bestämmelserna i 14 § i

kommunalskattelagen för detsamma skall erläggas närings beskatt, ävensom inkomst av järnvägs-, spårvägs- och kanaldrift;

3:o) till inkomst av *annan inkomställa*:

A. inkomst av kapital, nämligen:

a) ränta å utlånade eller i räntebärande obligationer nedlagda eller hos penningförvaltande verk eller enskilda insatta penningar;

b) utdelning å aktier, å lotter i solidariska bankbolag, å kommanditlotter i kommanditbolag och å insatser i ekonomiska föreningar; samt

c) inkomst, som åtnjutits från fast egendom i utlandet;

B. inkomst av arbetsanställning eller tjänst, pension, livränta, undantagsförmån och sådant periodiskt understöd, därför givaren enligt 10 § är berättigad till avdrag;

C. inkomst av rörelse eller yrke, såvitt den icke, enligt vad ovan sagts, skall upptagas såsom inkomst av näring;

D. inkomst av icke yrkesmässig verksamhet och tillfälliga inkomster:

a) vinster av tillfällig natur, därunder inbegripen vinst å icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom, som förvärvats genom köp eller byte och varit i säljarens ägo, om det är fast egendom, under mindre än tio år och eljest under mindre än fem år; samt

b) inkomst av tillfälliga uppdrag och annan här ovan ej särskilt nämnd skattepliktig inkomst.

8 §.

Såsom inkomst taxeras icke:

vad som förvärvats — — — — — gåva, därunder inbegripet sådant periodiskt understöd eller därmed jämförlig periodisk utbetalning, därför givaren icke enligt 10 § är berättigad till avdrag;

vinst — — — — — fem år eller därutöver;

ersättning för skada — — — — — olycksfallsförsäkring i annan form än livränta tillfallit den försäkrade eller hans stärbhus;

kapital, som — — — stärbhus; samt

vad som — — — — —

å stat uppförd häst- och båtlega;

officerares lönetillägg för tjänstehästar;

anslag till skrivmaterialier — — — traktamentstagaren varit bosatt.

9 §.

Vid uppskattning av inkomst — — — — —
arrende- eller hyresavgift;

undantagsförmån, frälseränta och annan avgäld — — — — —
 själva skola taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt;
 pensioner och understöd på grund av förutvarande anställning i skatt-
 skyldigs verksamhet;

kostnad för nödigt biträde i hemmet — — — med iakttagande
 av att sammanlagda avdraget från olika inkomstkällor i intet fall må över-
 stiga 200 kronor;

kontors- och andra förvaltningskostnader;

kostnad för resor till och från arbetsplatsen, därest denna är belägen
 på sådant avstånd från den skattskyldiges bostad, att den skattskyldige skäl-
 ligen kan anses behöva anlita särskilt fortskaffningsmedel;

kostnad för utövning av vetenskap, konst eller handaslöjd; samt
 ränta å lånt anläggnings- och rörelsekapital;

så ock för fastighetsskatt och näringskatt samt för avgifter till
 pensions-, änke- och pupill-, understöds- eller annan sådan kassa, i vilken
 det ålegat någon på grund av hans tjänst att vara delägare.

För värdeminskning å byggnader ävensom å gruvor, inventarier och
 annan dylik egendom må avdrag ske — — — anvisningarna.

Har kooperativ förening av vinsten å sin kooperativa verksamhet
 lämnat sina kunder, vare sig de tillhört föreningen eller icke, pristillägg,
 rabatt eller annan sådan utdelning i förhållande till gjorda köp eller för-
 säljningar, må föreningen njuta avdrag för dylik utdelning.

10 §.

Skattskyldig äger vidare, i den mån avdrag icke verkställts på grund
 av bestämmelserna i 9 §, rätt till avdrag för:

alla utskylder utom kronoutskylder;

ränta å gäld;

periodiskt understöd eller annan därmed jämförlig periodisk ut-
 betalning; dock att avdrag icke får ske för vad som utgivits för person,
 som tillhör den skattskyldiges hushåll, eller eljest utbetalts såsom bidrag
 till någons undervisning eller uppfostran;

sådan förlust å fast egendom eller verksamhet, som ej är att hän-
 föra till kapitalförlust; dock att avdrag för förlust å icke yrkesmässig av-
 yttning av fast eller lös egendom ej får ske med högre belopp än som
 motsvarar den skattskyldiges inkomst av dylik avyttring;

försäkringspremier — — — — — pupillförsäkring, dock att
 avdrag, som nu nämnts, ej må överstiga sammanlagt 200 kronor.

Svensk medborgare, — — — som här utövats.

11 §.

Vid taxering av inkomst — — — — — hänförliga utgifter, härunder inbegripet vad den skattskyldige utgivit för person, som tillhör hans hushåll, samt vad han eljest utbetalt såsom bidrag till någons undervisning eller uppfostran;

för ränta — — — — — fasta egendom, näring eller annan rörelse nedlagda kapital;

för vad som använts till — — — — — skuld.

4 KAP.

Om skyldighet att erlägga skatt för förmögenhet.

12 §.

Skyldiga att erlägga skatt för förmögenhet äro:

a) svenska medborgare, som författningsenligt äro eller böra vara i riket mantalsskrivna; samt

b) föreningar och samfund, — — — — — besparingsskogar, häradsallmänningar och andra likartade samfalligheter — — — — — äro skyldiga att erlägga skatt för inkomst:

för all den förmögenhet — — — — — utrikes ort;

c) — — — — — nedlagd.

Medlem av konungahuset är frikallad från utgörande av skatt för förmögenhet.

Ölönad — — — — — nedlagd.

16 §.

Till grund för uppskattningen — — — — — föremål för taxering.

Fast egendom, frälseränta inbegripen, skall, där ej annorlunda stadgas i de vid denna förordning fogade särskilda anvisningarna, upptagas till sitt taxeringsvärde under nästföregående år.

Fordran, som ej är förfallen — — — — — fogade tabell I. Annan säker fordran upptages till det belopp, varå den lyder. Osäker fordran upptages till det belopp, varmed den kan beräknas inflyta. Vårdelös fordran upptages icke.

Annan för evärdlig tid — — — — — yngstes ålder.

18 § 1 mom.

För svensk medborgare — — —

c) I enskilda fall, då skattskyldigs skatteförmåga på grund av särskilda omständigheter (långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än dem, för vilka han äger åtnjuta familjeavdrag, eller annan därmed jämförlig omständighet) är väsentligt — — — enligt detta stycke.

d) — — — —

19 § 1 mom.

Inkomst- och förmögenhetsskatt — — — —

a) För andra skattskyldiga än svenska aktiebolag och svenska solidariska bankbolag ävensom svenska kommanditbolag, i vad angår den del av deras vinst, som belöper på kommanditdelägarna, utgör grundbeloppet:

b) För svenskt aktiebolag och svenskt solidariskt bankbolag ävensom för svenskt kommanditbolag, i vad angår den del av bolagets vinst, som belöper på kommanditdelägarna, utgör grundbeloppet (*A-skatt*):

Till kapital, varom här är fråga, räknas såväl aktie- eller lottkapitalet som ock reservfonden eller, vad beträffar kommanditbolag, kommanditdelägarnas insatser i bolaget. Aktie- eller lottkapitalet — — — — — reservfonden ävensom vid beräkning av kommanditdelägarnas insatser i kommanditbolag.

22 §.

Har någon — — — för lågt taxerad, skall, efter det sådant kommit till vederbörandes — — — berörda förfarande undandragits.

Efterbeskattning — — — — bouppteckning blivit ingiven för registrering. Stårbhuset svarar icke — — — — i boet utgör.

24 § 1 mom.

Har behållningen i boet efter person, som avlidit under taxeringsåret eller under nästföregående år, ej överstigit 15,000 kronor, må beskattningsnämnd medgiva befrielse från utgörande av den inkomst- och förmögenhetsskatt, som eljest skolat utgå.

Befrielse, som nu nämnts, må åtnjutas allenast för ett år och endast tillgodokomma dödsbo efter här i riket mantalsskriven svensk medborgare, vilken efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra bodelägare, som varit beroende av honom för sin försörjning.

25 § 1 mom.

Är skattskyldig gift — — — åtnjutas för hustru.

Hustrus inkomst av arbetsanställning eller tjänst samt av näring, annan rörelse eller yrke skall vid taxeringen medräknas allenast om och i den mån ifrågavarande inkomst sammanlagt överstiger 200 kronor.

Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen.

1:o)

Inkomst av fast egendom.

7 § 1:o)

I. Värdet av bostadsförmån — — — jaktstuga o. d.

I skattskyldigs inkomst — — — begagnas såsom bostad av den i någon hans verksamhet använda tjänste- och arbetspersonalen — — — ifrågavarande lägenheter.

Om och i den mån den skattskyldige använder egen fastighet för näring, annan rörelse eller yrke upptages hyresvärdet — — — andel av dess värde.

II. Till inkomst av jordbruk räknas:

a) inkomst genom försäljning (ej realisation) av jordbrukets, ladugårdens och trädgårdens produkter ävensom av levande och döda inventarier;

b) inkomst genom direkt tillgodogörande av egendomens avkastning: för förbrukning i den skattskyldiges hushåll eller för den skattskyldiges och hans familjs jämte personliga tjänares räkning eller för förädling eller förbrukning i näring eller annan rörelse, som av den skattskyldige drives; samt

för avlöning åt arbetspersonal, som icke tillhör den skattskyldiges hushåll, för utgörande av undantagsförmåner eller eljest för fullgörande

av förpliktelse, som åligger den skattskyldige i förhållande till någon, som icke tillhör hans hushåll;

skolande värdet av vad sålunda tillgodogöres beräknas med ledning av ortens försäljningspris;

c) inkomst av jordbrukets binärningar. Beträffande vad som är att hänföra till jordbrukets binärningar är stadgat i anvisningarna till kommunalskattelagen.

Såsom kostnader — — — — —

lön och underhåll åt arbetspersonal, som uteslutande eller huvudsakligen användes för jordbruket och dess binärningar; skolande i fråga om lön och underhåll — — — — — tillämpning;

nyanskaffning (ej nyuppsättning) av levande och döda inventarier; ägande i följd härav — — — — — och nötning;

underhåll av byggnader — — — — — inkomst av jordbruk.

III. Till *inkomst av skogsbruk* hänföres den inkomst, som någon förvärvar dels genom tillgodogörande för egen räkning eller genom användande i egen näring eller annan rörelse av skogseffekter från fastighet — — — — — skadan nedgått i värde.

IV. — — — — —

V. I fråga om rätt till avdrag vid taxering av inkomst av sådan fast egendom, som icke användes för jordbruksdrift, komma särskilt i betraktande — — — — — såsom sådan; dock att kostnader för underhåll och skötsel av trädgård icke må avdragas till högre belopp än som motsvarar den uppgivna inkomsten från trädgården.

VI. I fall som i 7 § 1:o) a) sägs anses såsom likställd med ägare: den som innehar fast egendom med fideikommissrätt eller eljest på grund av testamentariskt förordnande; den som innehar fast egendom med stadgad åborätt, med tomträtt eller med vattenfallsrätt; innehavare av s. k. ofri tomt i stad och den, som eljest innehar fast egendom med ständig eller arftlig besittningsrätt; innehavare av skogsområde, som blivit av staten upplåtet till bergshanteringens understöd, till kanalbolag eller till stad eller annan menighet; innehavare av fast egendom, som är anslagen till boställe eller eljest på lön, samt av lägenhet, som är avsköndrad från annan egendom till besittning på viss tid eller på livstid.

2:o)

Inkomst av arbetsanställning eller tjänst, pension m. m.

7 § 3:o) B.

Till inkomst, som här avses, hänföras:

— — — — —
 periodiskt understöd, så framt icke understödstagaren tillhört givarens hushåll eller uppburit understödet såsom bidrag till sin undervisning eller uppfostran.

Värdet av bostadsförmån, som tjänstinnehavare åtnjuter å fast egendom, som är honom anslagen till boställe eller eljest på lön, upptages på sätt i 1:o) härövan är angivet, under inkomst av fast egendom. I andra fall — — — — — efter ortens medelpris utgör.

3:o)

Inkomst av näring, annan rörelse, yrke eller icke yrkesmässig verksamhet och tillfälliga inkomster.

7 §, 2:o), 3:o) C. och D.

Härunder upptagas:

1) *inkomst av näring*, såsom:

bergsbruk — — — — — elektrisk energi; ävensom

konstnärlig verksamhet, advokat- och läkareverksamhet och annan yrkesnäsligt utövad verksamhet, för så vitt verksamheten enligt bestämmelserna i kommunalskattelagen är underkastad näringsskatt;

2) *följande inkomster av annan inkomstkälla*:

a) annan inkomst av yrkesnäslig verksamhet än inkomst av fast egendom, näring, arbetsanställning eller tjänst;

b) inkomst av icke yrkesnäslig verksamhet och tillfälliga inkomster: inkomst av tillfälliga uppdrag, som ej äro att hänföra till tjänsteuppdrag eller yrkesnäslig verksamhet, såsom uppdrag att ombesörja försäljning av annans egendom, att verkställa utredning av dödsbo eller

att förrätta bouppteckning eller arvsskifte samt alla andra inkomstbringande uppdrag av mindre stadigvarande natur;

tillfälliga vinster och sådana skattepliktiga intäkter, som ej böra hänföras under annan rubrik, såsom realisationsvinster, lotterivinster, inkomst av patent- och därmed jämförliga rättigheter o. d.

Till inkomst av näring eller annan rörelse räknas ock — — —
— — från avkastningen av den näring eller rörelse, som av honom drives.

Ränteinkomst och utdelning å aktier, bank- och kommanditlotter samt å insatser i ekonomiska föreningar äro icke alltid att anse såsom inkomst av kapital utan kunna understundom utgöra inkomst av näring, annan rörelse eller yrke. För den, som driver bankrörelse, annan penning- eller lånerörelse, försäkringsrörelse eller handel med värdehandlingar, är sålunda utdelning å aktier, bank- och kommanditlotter och insatser i ekonomiska föreningar att anse icke såsom inkomst av kapital utan såsom inkomst av näring. Huruvida ränteinkomst för den, som driver näring, rörelse eller yrke, är att anse såsom inkomst av kapital eller såsom inkomst av näringen, rörelsen eller yrket, måste bedömas med hänsyn till, huruvida det kapital, varifrån ränteinkomsten härflutit, varit nedlagt i verksamheten eller ej.

Vid taxering av inkomst av näring, annan rörelse eller yrke sker icke särskild uppskattning — — — — — såsom omkostnad.

Där i näring eller eljest i rörelse eller yrke förädlas eller förbrukas produkter från eget jordbruk eller skogsbruk eller beståndsdelar från egen, i verksamheten ej använd fastighet, får vid beräkningen av inkomsten av näringen, rörelsen eller yrket avdrag ske för produkternas eller beståndsdelarnas värde med belopp, varmed värdet skall ingå i inkomsten från fastigheten.

Har näringsidkare till någon, som är ekonomiskt intresserad i hans näringsföretag eller kan öva inflytande på företagets ledning, försålt varor till lägre pris eller av honom köpt varor till högre pris än de i allmänhet gällande eller vidtagit andra liknande åtgärder, och har, uppenbarligen i följd härav, inkomsten av företaget blivit avsevärt lägre än den eljest skolat bliva, skall inkomsten av företaget beräknas till det belopp, vartill den kan antagas hava uppgått, därest sådana åtgärder icke vidtagits; skolande detsamma i tillämpliga delar gälla, då fråga är om särskilda näringsföretag, som tillhöra samma näringsidkare. I fall, som här sägs, skall motsvarande jämkning ske i fråga om beräkningen av den inkomst, för vilken den genom här avsedda åtgärder gynnade personen har att erlagga inkomst- och förmögenhetsskatt, eller, där fråga är om särskilda näringsföretag, som tillhöra samma näringsidkare, beträffande inkomstberäkningen för det genom

åtgärden gynnade företaget. I fråga om kooperativ förening skall dock sådan beräkning av inkomsten icke äga rum allenast på den grund, att föreningen till sina medlemmar sålt varor till lägre pris eller av dem köpt varor till högre pris än de i allmänhet gällande, därest de föreningens kunder, som icke tillhört föreningen, fått i berörda hänseenden åtnjuta motsvarande förmåner som föreningens medlemmar.

En ekonomisk förening är i beskattningshänseende att anse såsom kooperativ, därest den är *öppen* och i sina angelägenheter tillämpar *lika rösträtt*. För att en förening skall anses vara *öppen* fordras icke blott att den enligt sina stadgar är berättigad att när som helst antaga nya medlemmar, utan också att den faktiskt visar sig *villig* att antaga till medlem var och en, som är bosatt inom föreningens verksamhetsområde eller tillhör dess angivna verksamhetskrets, förbinder sig att följa föreningens stadgar och beslut och som därjämte skäligen kan antagas komma att som medlem bidra till förverkligandet av föreningens i stadgarna angivna syfte. Den omständigheten, att styrelsen eller annat föreningsorgan äger rätt att pröva inträdesansökningarna och avvisa sådana sökande, som icke besitta nu nämnda kvalifikationer för medlemskap, betager icke föreningen dess egenskap av öppen.

I det fall att en förening säljer till utomstående kan den som regel icke utan att förlora sin öppna karaktär vägra att mottaga som medlem någon, som kan ådagalägga, att han plägar köpa förnödenheter genom föreningen. Anser föreningens styrelse emellertid, att vederbörande köpare på grund av rent personliga förhållanden icke kan beviljas medlemskap — i en stor förening, som säljer till utomstående, är det omöjligt att i varje fall inskränka försäljningen till personer, som skulle vara önskvärda som medlemmar — så bör föreningen för att anses såsom öppen ha skyldighet att i *ekonomiskt hänseende* jämställa honom med medlem, det vill säga giva honom samma återbäring på köpta varor som medlem erhåller.

Kooperativa föreningars centralorganisationer äro att anse såsom öppna, även om inträde beviljas blott sådana lokala föreningar, som fylla av centralorganisationen uppställda krav på stadgar, skötsel och ekonomisk soliditet, och om endast ett enda företag inom varje område antages såsom medlem. Vad angår kravet på *lika rösträtt*, så berövas en centralorganisation icke dess kooperativa karaktär, om rösträtten bland dess förstahandsmedlemmar, föreningarna, utövas efter föreningarnas medlemsantal.

4:o)

Inkomst genom utdelning från bolag m. m.

4 § och 7 § 3:o) A.

Såsom beskattningsbar utdelning från aktiebolag, solidariskt bankbolag, kommanditbolag eller ekonomisk förening upptages det belopp, som delägaren nästföregående år från bolaget eller föreningen uppburit eller ägt uppbara i utdelning i förhållande till sin andel eller insats. Har aktie, banklott eller andel under nästföregående år bytt ägare, upptages utdelningen såsom inkomst för den, som varit ägare av den till aktien, lotten eller andelen hörande kupongen eller eljest berättigad att lyfta utdelningen vid den tidpunkt, då denna blev tillgänglig för lyftning. Under utdelning, varom här är fråga, hänföres jämväl utdelning till kommanditdelägare i solidariskt bankbolag.

Delägare i vanligt handelsbolag, enkelt bolag och rederi ävensom annan delägare i kommanditbolag än kommanditdelägare, beskattas för den del av bolagets eller rederiets vinst *nästföregående år*, som på honom belöper, huru denna än må hava av bolaget eller rederiet använts och oberoende av vad han må hava lyftat av bolagets eller rederiets under nämnda år eller tidigare förvärvade vinst.

5:o)

Vissa avdrag vid inkomstens uppskattning.

Avdrag är medgivet:

1) för alla omkostnader — — — egen bostad o. d.

Däremot är avdrag medgivet för allt, som kan inrymmas under begreppet driftkostnader eller är att anse såsom kostnader för fullgörande av arbetsanställning, tjänst eller tjänsteuppdrag. Dit höra t. ex. kostnader för hyra och underhåll av arbetslokaler, för lön och underhåll åt arbetspersonal, pensioner och understöd till förut anställd arbetspersonal. förvaltningskostnad, accis, fastighetsskatt och näringsskatt, ränta å lånt kapital, som nedlagts i näring, rörelse eller yrke, resekostnader och ökning i levnadskostnader, då skattskyldig för sin verksamhet måste vistas utom den vanliga bostadsorten o. s. v. Under resekostnader faller även den nöd-

vändiga och verkliga kostnad, skattskyldig fått vidkännas för resor till och från arbetsplatsen, därest denna är belägen på sådant avstånd från den skattskyldiges bostad, att han behöft anlita och anlitat särskilt fortskaffningsmedel. Är ersättning för resekostnad och ökning i levnadskostnaderna vid skattskyldigs vistande utom den vanliga bostadsorten särskilt anvisad, och skall sådan ersättning taxeras såsom inkomst, får avdraget härför icke överstiga den sålunda anvisade ersättningens belopp. Då för dessa kostnaders bestridande — — — inkomst för barnet. Gift kvinna, som av förvärvsverksamhet är i avsevärd grad förhindrad att ägna sig åt hemmets skötsel, äger att från sin inkomst av dylik verksamhet avdraga kostnaden för nödigt biträde i hemmet, dock högst 200 kronor. — — — avdragas från annan inkomst.

Kan tillförlitlig utredning icke vinnas, i vad mån ränta å upplånat kapital hänför sig till fastighet eller till rörelse eller till särskilda fastigheter eller till särskilda slag av rörelse, må vid uppskattningen av inkomstbeloppen från de olika inkomstkällorna ränteutgifterna fördelas till avdrag å dessa efter förhållandet mellan bruttoinkomsternas inbördes storlek.

Även indirekta kostnader — — — vara beskattningsbar inkomst.

Slutligen äger avdrag rum

3) för vissa utgifter — — — ränta å allt slags gäld, om räntan ej avdragits vid beräkningen av inkomst från särskild inkomstkälla, sådan förlust å fast egendom eller verksamhet, som ej är att anse såsom kapitalförlust, periodiskt understöd och andra sådana utbetalningar, som grunda sig på en rättsligt eller frivilligt åtagen förpliktelse. Vad som utgivits för person, tillhörande den skattskyldiges hushåll, eller vad som eljest utbetalts såsom bidrag till någons undervisning eller uppfostran får icke avdragas.

6:o)

Uppskattning av förmögenhet.

Såsom förmögenhet taxeras — — lustjakter och dylikt, medräknas vid taxeringen.

Är *fordran* för sin tillkomst — — — hava en varaktighet av minst fem år.

Fast egendom upptages till sitt taxeringsvärde under nästföregående år, dock att, om sådant värde då icke varit åsatt eller omständighet inträffat, som kan under en taxeringsperiod påkalla förändrad värdering, fastigheten upptages till det taxeringsvärde, som under löpande året be-

stämmes, samt att byggnad å annans mark uppskattas till belopp, motsvarande det pris, byggnaden med avseende jämväl å villkoren för besittningsrätten till den mark, varå byggnaden är belägen, kan antagas vid försäljning betinga. Eljest gäller såsom allmän grund för uppskattning av egendom — — — ej få såsom skuld avdragas.

7:o)

Om efterbeskattning.

— — — — —

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1921, dock med iakttagande av att svenskt kommanditbolag icke är skyldigt att år 1921 erlägga skatt enligt 19 § 2 mom. (B-skatt).

_____

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

Häriigenom förordnas att 1 §, 2 § 1 mom., 3, 4, 7, 9, 11, 13 och 14 §§, 15 § 1 mom., 16 §, 18 §, 20 §, 23 § 1 mom., 25 §, 27 §, 29 § 1 mom., 30 §, 31 § 1 mom., 32 §, 36 § 2 mom., 39 §, 41 §, 45 §, 49 § 1 mom., 50 §, 52 § 2 mom., 54 § 6 mom. och 59 § 1 mom. i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering i nedan angivna delar ävensom det vid samma förordning fogade formulär nr 1 skola hava följande ändrade lydelse.

1 §.

För utgörande av inkomst- och förmögenhetsskatt, landstingsskatt samt kommunalskatt verkställs taxering av skattskyldigs inkomst och förmögenhet, av fast egendoms värde och av näringsstattekapitals storlek i den ordning, här nedan angives, av taxeringsnämnder och prövningsnämnder. Den i kommunalskattelagen föreskrivna uppskattning av värdet å viss fast egendom, för vilken frihet från fastighetsskatt åtnjutes, verkställs jämväl av samma nämnder.

Om dessa nämnders sammansättning — — — — — nämnda lag.

2 §. 1 mom.

Skyldighet att avgiva — — — — —

a) verk eller bolag — — — under offentlig kontroll, så ock vanligt handelsbolag, kommanditbolag och rederi för registreringspliktigt fartyg;

b) svensk medborgare, som är här i riket mantalsskriven, därest han under nästföregående år varit taxerad till inkomst- och förmögenhets-skatt, näringskatt eller kommunal inkomstskatt eller sagda år åtnjutit så stor inkomst av beskaffenhet att kunna taxeras till inkomst- och förmögenhets-skatt och vid samma års utgång ägt så stor förmögenhet, att inkomsten och en sextiondedel av förmögenheten tillsammans uppgått till minst 600 kronor, eller vid samma års utgång haft näringskattepliktig förmögenhet till värde överstigande 10,000 kronor eller under nästföregående år i näring, som av honom drivits, haft anställda i medeltal, för år räknat, minst tre personer;

c) annan skattskyldig, som nästföregående år varit taxerad till inkomst- och förmögenhets-skatt, näringskatt eller kommunal inkomstskatt eller åtnjutit så stor inkomst av beskaffenhet att kunna taxeras till inkomst- och förmögenhets-skatt och vid sagda års utgång ägt så stor förmögenhet, att inkomsten och en sextiondedel av förmögenheten tillsammans uppgått till minst 100 kronor, eller vid samma års utgång haft näringskattepliktig förmögenhet till värde överstigande 10,000 kronor eller under nästföregående år i näring, som av honom drivits, haft anställda i medeltal, för år räknat, minst tre personer;

skolande vid beräkning — — — därför.

3 §.

Deklaration skall avgivas på heder och samvete samt i enlighet med härvid fogat formulär (formulär nr 1) *dels* med avseende å nästföregående år angiva:

den fasta egendom — — — —

de särskilda tjänster — — — —

de särskilda slag av näring, rörelse eller yrke han drivit, samt den eller de orter, där driften ägt rum, ävensom

den inkomst — — — —

dels i fråga om uppgiftspliktig, som är skattskyldig för förmögenhet, upptaga:

beloppet av denna förmögenhet vid slutet av nästföregående år,

dels ock i fråga om uppgiftspliktig, som är skattskyldig för närings-skattkapital, upptaga storleken av den näringskattepliktiga förmögenheten, meravkastningen och arbetarkapitalet.

Skall uppgiftspliktig taxeras jämväl för — — — — förmögenhet.

Deklaration skall särskilt — — — beräknats.

I fråga om näring, som drivits i två eller flera kommuner, skall angivas, huru enligt den uppgiftspliktiges mening såväl inkomsten därav som den näringsskattepliktiga förmögenheten och arbetarkapitalet böra med avseende å taxeringen till kommunalskatt fördelas mellan de särskilda kommunerna. Enahanda gäller vid skattskyldighet inom olika i samma kommun belägna administrativa områden, inom vilka menighet äger utöva beskattningsrätt.

Vanligt handelsbolag, kommanditbolag och rederi för registreringspliktigt fartyg skola därjämte uppgiva, vad beträffar handelsbolag och rederi, den andel av inkomsten, som belöper å varje delägare, samt, vad beträffar kommanditbolag, dels den andel av inkomsten, som belöper å varje annan delägare än kommanditdelägare, och summan av kommanditdelägarnas andelar av inkomsten, dels ock summan av sistnämnda delägarers insatser i bolaget.

För svenskt aktiebolag och svenskt solidariskt bankbolag uppgives särskilt bolagets kapital.

För svenskt aktiebolag, svenskt solidariskt bankbolag och svenskt kommanditbolag uppgives därjämte bolagets nästföregående år enligt 19 § 1 mom. — — — taxerade inkomst och bolaget därför påförda kronoutskylder ävensom vad av sagda inkomst utdelats till delägarna; — — — prövningsnämnden.

Deklaration, som avgives — — — — — löpande året.

4 §.

För beräkning av inkomst av fast egendom inom riket, som användes i jordbruksnäring och som, vare sig den består — — — — äge jordbrukare, som ej kan lämna uppgifter om naturaförmånens värde i penningar, att i deklARATIONEN beträffande nämnda förmåner endast ifylla uppgifterna om förmånernas beskaffenhet och myckenhet.

7 §.

Ägare eller innehavare av fast egendom, som användes i jordbruksnäring, vare oavsett den — — — — —

Likaledes vare ägare eller innehavare av annan fast egendom, än här ovan sägs, efter anmaning skyldig — — — — — lägenheter.

A uppgiftsblanketten skall jämväl angivas det värde, vartill egendomen enligt den uppgiftspliktiges mening skäligen bör taxeras.

Möter i fall — — — — —

9 §.

Skyldighet — — — — boet. Uppgiftsskyldighet i fråga om avliden persons inkomst, förmögenhet och näringssskattekapital åligger den — — — — andra juridiska personer.

11 §.

Till ledning — — — —

1:o) — — — —

2:o) — — — —

f) av vanligt handelsbolag, kommanditbolag, rederi för registreringspliktigt fartyg och ekonomisk förening:

1) i fråga om handelsbolag, kommanditbolag och rederi:

uppgift enligt deklarationsformulär nr 1 angående bolagets eller rederiets fasta egendom, inkomst och förmögenhet ävensom om den en var delägare eller i fråga om kommanditbolag en var annan delägare än kommanditdelägare tillkommande andelen av bolagets eller rederiets inkomst och värdet av varje delägars andel eller lott i bolaget eller rederiet;

börande vid uppgiften — — — — vinst- och förlusträkning;

2) i fråga om kommanditbolag och ekonomisk förening, som nästföregående år lämnat utdelning å insatser i bolaget eller föreningen:

uppgift å kommanditdelägare eller medlemmar, som uppburit utdelning, samt å utdelningens belopp;

g) av styrelse för verk eller bolag — — — arbetsgivare beträffande de under nästföregående år i hans näring eller annan rörelse anställda personer:

enahanda uppgift — — — — förmåner.

Efter anmaning vare en var arbetsgivare pliktig att lämna uppgift angående avlöningsförmåner åt andra hos honom anställda personer än de här ovan under g) nämnda.

Beträffande pension — — — — skall uppgivas.

I övrigt — — — — avlöningsförmån, och skall vidare iakttagas, att, där uppgiven avlöningsförmån avser kortare tid än helt år, upplysning meddelas om den tidrymd, för vilken förmånen utgått.

Vid fullgörandet av uppgiftsskyldighet, som omförmåles i 2:o) b), c), d), e), f) och g), iakttages, att särskild uppgift upprättas för en var person, varom fråga är, samt att, där så ske kan, fullständigt anges ej allenast personens namn och hemvist enligt mantalslängd utan även bostadsadressen. Där så ske kan, skall uppgift enligt 2:o) e) och g) tillika — — — nationalitet.

Samtliga uppgifter — — — avser.

Styrelse för bankbolag, sparbank eller annan penningförvaltande inrättning är skyldig att efter anmaning lämna uppgift om nämngiven skattskyldigs ränteinkomst från den penningförvaltande inrättningen ävensom om beloppet av den skattskyldiges innestående medel vid viss angiven tidpunkt.

13 §.

1 mom. Deklarationer — — — — magistraten i den stad eller landsfiskalen i det distrikt, där den skattskyldige är — — — —

2 mom. De i 11 § — — — — magistraten i den stad eller landsfiskalen i det distrikt, där den taxering — — — —

14 §.

Deklaration — — — före den 1 mars.

Möter för den, som enligt lag är skyldig föra handelsböcker, för delägare i vanligt handelsbolag eller rederi eller för annan delägare i kommanditbolag än kommanditdelägare hinder att avlämna deklaration — — — före den 15 april.

Uppgift, som enligt 11 § skall — — — anstånd med avlämnande av uppgift, som enligt 11 § 2:o f) 1) skall avgivas.

Deklaration och annan uppgift — — — föra handelsböcker, delägare i vanligt handelsbolag eller rederi och annan delägare i kommanditbolag än kommanditdelägare må efter anmälan — — — gå till ända.

15 § 1 mom.

Rätt till anmaning — — — enligt 18 § medför.

Anmaning tillsändes den uppgiftspliktige — — — magistraten och å landet landsfiskalen i orten — — — anmaningen.

16 §.

Har uppgiftspliktig under nästföregående år inom annat distrikt än där han har att avgiva deklaration själv eller i bolag ägt, innehåft eller brukat fast egendom eller haft inkomst av icke yrkesmässig avyttring av fast egendom eller drivit näring, åligger honom att å ort, som i varje fall vederbör, avlämna särskild uppgift till ledning för beräkningen av den därstädes beskattningsbara inkomsten av fastigheten, fastighetsavyttringen och

näringsen samt för beräkningen av hans därstädes skattepliktiga närings-
skattekapital. Denna uppgift skall i varje särskilt fall vara så uppställd,
som deklaraionsformuläret anvisar i fråga om uppgift till ledning vid
taxering för inkomst av fast egendom, icke yrkesmässig avyttring av dylik
egendom och näring samt för näringskattekapital.

I fråga om — — — — beträffande deklaration.

Efter anmaning vare ock en var annan, som ägt, innehaft eller bru-
kat fast egendom eller haft inkomst av icke yrkesmässig avyttring av fast
egendom eller idkat näring å ort, där han icke är skyldig erlägga inkomst-
och förmögenhetsskatt, pliktig att för taxering till kommunalskatt avlämna
uppgift, som ovan sägs, för varje dylik ort.

Uppgiftspliktig, som inom två eller flera kommuner drivit näring av
nedan angivna beskaffenhet, skall för varje sådan kommun, i överensstäm-
melse med vad därom är med avseende å taxering till kommunalskatt
särskilt stadgat, meddela upplysningar i följande hänseenden. Skattskyldig,
som drivit *bankrörelse*, skall vid uppgifterna foga utdrag — — —
månads slut. Skattskyldig, som drivit *försäkringsrörelse*, förutom vid huvud-
kontor inom viss kommun, jämväl vid avdelningskontor inom annan kom-
mun, skall uppgiva dels summan av alla intäkter av rörelsen dels premie-
inkomstens fördelning på de särskilda kontoren. Skattskyldig, som idkat
järnvägsdrift, skall uppgiva beloppet av sina utgifter för avlöningsförmå-
ner och dessa utgifters fördelning på varje kommun, genom vilken järn-
vägen framgår samt på kommun, där järnvägen haft huvudkontor, även-
som, där skattskyldig, som idkat järnvägsdrift å egen bana, tillika för egen
räkning omhänderhaft trafiken å främmande bana eller där skattskyldig
idkat järnvägsdrift å flera främmande banor, varje stations trafikvärde.
Skattskyldig, som idkat *spårvägsdrift*, skall lämna uppgift å sammanlagda
beloppet av alla influtna avgifter och å de inom varje kommun, som av
spårvägen beröres, influtna avgifter, eller, därest uppgift i sistnämnda av-
seende icke kan lämnas, i stället härför uppgift om spårvägsnätets samman-
lagda längd och nätets längd inom varje kommun. Skattskyldig, som
drivit företag, vilket avser att med hjälp av ledning tillhandahålla *vatten*,
gas eller *elektrisk energi*, skall uppgiva den eller de kommuner, där huvud-
kontor varit beläget, där vatten-, gas- eller kraftverk funnits och där
vatten, gas eller elektrisk energi förbrukats, ävensom den i verken ned-
lagda näringskattepliktiga förmögenhetens storlek, de olika verkens kapa-
citet och förbrukningsmängden inom varje kommun. Ägare av *flottled*
skall uppgiva flottledens längd inom varje kommun, där flottning försig-
gått, och myckenheten av det virke, som inom varje kommun framflottats.

Vad här ovan i denna paragraf är stadgat gälle även vid skattskyldig-

dighet inom olika i samma kommun belägna administrativa områden, inom vilka menighet äger att utöva beskattningsrätt.

Uppgift enligt denna paragraf — — — — — magistraten i den stad, eller landsfiskalen i det distrikt, där taxeringen i fråga skall ske — — — — enligt denna paragraf.

18 §.

1 mom. — — — — —

2 mom. Samma påföljd inträder — — — förvaltningsberättelse, så ock där i 6 § sista stycket omförmält verk eller bolag — — — sådan berättelse.

3 mom. — — — — —

5 mom. Fullgöres icke uppgiftsskyldighet — — — — — beräknas i förhållande till det antal skattekronor, som påföres den skattskyldige — — — — — fem kronor.

6 mom. — — — — —

20 §.

Har någon — — — till för lågt belopp upptagit inkomst, förmögenhet, näringskattepliktig förmögenhet, meravkastning eller arbetarkapital böte — — — — undandragits.

23 § 1 mom.

Granskning av de skattskyldigas deklARATIONER må verkställas endast av följande personer — — — prövningsnämnd ävensom av särskilt tillkallad sakkunnig, varom i 30 och 45 §§ förmäles, i fråga om deklARATION, för vars behandling han blivit tillkallad.

För innehållet — — — deklARATIONERNA förstöras.

Vad nu är sagt om deklARATION gälle även beträffande uppgift, som omförmäles i 11 § sista stycket.

25 §.

Taxeringsnämnd utgöres — — — — kan uppgå till elva.
Ordföranden och en ledamot — — — — återkalla detsamma.

Övriga ledamöter — — — — inom taxeringsdistriktet erlagt kommunalskatt eller inkomst- och förmögenhetsskatt.

27 §.

Magistratsperson, häradskrivare eller landsfiskal må ej utan laga förfall — — — taxeringsnämnden.

29 § 1 mom.

För varje taxeringsdistrikt — — — — dels över taxeringen av fast egendom, för vilken fastighetsskatt erlägges, och av sådan staten samt kommuner och menigheter, allmänna undervisningsverk och barmhärtighetsinrättningar med flera tillhörig fast egendom, för vilken fastighetsskatt icke erlägges (fastighetslängder), dels ock över taxeringen till näringskatt, kommunal inkomstskatt och kommunal progressivskatt, landstingsskatt samt inkomst- och förmögenhetsskatt (inkomstlängd).

Har konungen — — — kommunindelningen.

30 §.

Taxeringsnämndens sammanträden — — — — deltaga.

För behandling av särskild uppskattningsfråga äger nämnden, där så anses erforderligt, tillkalla sakkunnigt biträde.

Taxeringsnämnderna böra — — — — senast den 15 juni.

31 § 1 mom.

Taxeringsnämnds ordförande — — — —

h) att då inkommen uppgift om inkomst, förmögenhet eller näringskattkapital avser skattskyldig — — — — uppgift för skattskyldig, som skall för inkomst, förmögenhet eller näringskattkapital taxeras inom distriktet, utvisar, att skattskyldig utom distriktet ägt, innehaft eller brukat fast egendom eller drivit näring lämna — — — — förhållandet;

i) att å deklaration — — — samt om skälen därför; skolande, då avvikelserna skett på grund därav, att, på sätt i sjätte stycket i avdelning 3:o i de vid förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt fogade »Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen» omförmäles, någon här i riket skattskyldig, som är ekonomiskt intresserad i vederbörande näringsföretag

eller kan öva inflytande på företagens ledning, blivit gynnad genom åtgärd, som i samma stycke avses, motsvarande underrättelse tillställas även denne samt, där han har annan beskattningsort, ordföranden i taxeringsnämnden å denna ort.

k) — — —

32 §.

Det åligger taxeringsnämnden att införa — — — — —
i inkomstlängden skattskyldigs namn och civilstånd samt antalet barn, för vilka skattefritt avdrag äger rum, och dels i avseende å kommunalskatt beskattningsbart näringssskattekapital, uppskattad inkomst, inkomstens taxerade belopp, sammanlagda beloppet av skattefria avdrag och inkomstens beskattningsbara belopp samt grundbeloppet för den kommunala progressivskatten, dels i avseende å landstingsskatt till sådan skatt beskattningsbar inkomst, dels ock i avseende å inkomst- och förmögenhetsskatt taxerat belopp, beloppet av skattefria avdrag och beskattningsbart belopp samt i fråga om svenskt aktiebolag, svenskt solidariskt bankbolag och svenskt kommanditbolag bolagets kapital — — — för en var jämlikt lagen om allmän pensionsförsäkring avgiftspliktig enligt förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt taxerat belopp, därest detsamma icke införts på grund av föreskriften här ovan, ävensom det avgiftsbelopp — — — mantalslängden.

Har skattskyldig icke avlämnat — — — — som må ingå i taxerat belopp.

Å titelbladet — — — — — sammanföras.

Där taxeringsnämnden medger — — — — — anteckningskolumn. Enahanda gäller vid tillämpning av bestämmelserna i 42 § 2 mom. b) 1) i kommunalskattelagen.

Finnes inom distriktet municipalsamhälle, skola de inom detta samhälle förekommande fastigheter ävensom de skattskyldiga, som där taxeras till näringskatt, kommunal inkomstskatt, kommunal progressivskatt eller inkomst- och förmögenhetsskatt, i längderna särskilt angivas och sammanföras. Om av inkomst av fast egendom eller näring endast en del härflutit från municipalsamhället, skall i inkomstlängdens anteckningskolumn anteckning om beloppet härav göras ävensom angivas, huru stor del av det till kommunal inkomstskatt inom kommunen beskattningsbara beloppet med hänsyn till den inkomst, som härflutit från municipalsamhället, är att hänföra till detta. Motsvarande gäller, där av näringssskattekapital allenast en del är att hänföra till näringsdrift inom municipalsamhället.

Är kommun uppdelad i olika församlingar, som var för sig hava att bestrida utgifter för kyrkliga eller andra ändamål, eller i olika skol-

distrikt och är fast egendom belägen eller har näring drivits inom flera dylika förvaltningsområden, skall i inkomstlängden angivas, huru stor del av inkomsten av den fasta egendomen eller näringen härflutit från och huru stor del av det till kommunal inkomstskatt inom kommunen beskattningsbara beloppet med hänsyn härtill är att hänföra till varje förvaltningsområde ävensom huru stor del av näringskattkapitalet är att hänföra till varje förvaltningsområde.

I stad böra taxeringsnämnderna — — — — — ledamöter.

36 § 2 mom.

Efter emottagandet — — — införa de avgifter till staten, som på grund — — — givit anledning.

39 §.

Över taxeringsnämnds beslut må besvär anföras av

a) skattskyldig, som icke till följd av stadgandet i 18 § förlorat rätt till talan: i vad beslutet honom rör;

b) kommun: i vad angår taxering till kommunalskatt;

c) municipalsamhälle och i stad belägen territoriell församling, som enligt kyrkostämmans beslut av sina medlemmar uttager särskilda på taxeringen till kommunalskatt grundade avgifter, ävensom församling på landet och skoldistrikt, där församlingens eller skoldistriktets område ej sammanfaller med kommuns område: i vad angår taxeringen till fastighetsskatt, näringskatt och kommunal inkomstskatt;

d) vägstyrelse: i vad angår taxeringen till fastighetsskatt och kommunal inkomstskatt.

Ändring sökes hos prövningsnämnden genom besvär, vilka, skriftligen avfattade, skola, vid påföljd att besvären eljest icke varda upptagna till prövning, ingivas till Kungl. Maj:ts befallningshavande senast före klockan tolv på dagen i länen den 15 juli och i Stockholm den 31 augusti eller, om då är helgdag, nästföljande dag; och böra de skattskyldiga genom den i 42 § omförmälda kungörelsen härom erinras.

Om rätt till besvär — — — — — nämnda lag.

41 §.

Prövningsnämnd skall bestå — — — — — föreslagna personerna. Ledamöterna i prövningsnämnden böra så utses, att nämnden, såvitt

förhållandena medgiva, kommer att utgöras av ett efter beskattningens belopp och mängden av de skattskyldiga skäligen lämpat antal ägare av fast egendom, näringsidkare och andra inkomsttagare samt att — — — — ledamöter i nämnden.

45 §.

Kungl. Maj:ts befallningshavande äger, där så anses erforderligt, dels tillkalla sakkunnig person att biträda prövningsnämnden vid behandling av särskild taxeringsfråga och dels kalla taxeringsnämnds ordförande eller vid förfall — — — — där nämnden sammanträder.

49 § 1 mom.

Över prövningsnämnds beslut — — — — vägstyrelse.

Skattskyldig — — — —

c) om hans deklaration eller i fråga om taxering till kommunal-skatt uppgift, som omförmäles i 16 § — — — — den skattskyldige uppgivit.

Besvären ställas till kammarrätten och skola före klockan tolv på sista helgfria dagen i december månad det år, då taxeringen ägt rum, vid påföljd, om den tid försittes, att besvären icke varda upptagna till prövning, ingivas till Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, där taxeringen ägt rum; dock må icke den omständigheten, att besvären i stället för till sistnämnda myndighet ingivits eller insänts till kammarrätten, utgöra hinder för deras upptagande till prövning, därest besvären dit inkommit före utgången av den härövan stadgade besvärstid. I sådant fall skola besvären av kammarrätten omedelbart överlämnas till vederbörande befallningshavande för vidare behandling på sätt i 2 mom. är stadgat.

50 §.

Den, som taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt eller till fastighetsskatt, näringskatt, kommunal inkomstskatt eller kommunal progressivskatt i fall, där sådan taxering icke bort honom åsättas,

den, som taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt eller kommunal progressivskatt å ort, där han icke är skattskyldig för dylik skatt,

den, som taxerats till kommunal skatt för samma fasta egendom, näringskattkapital eller inkomst å mer än en ort eller eljest å ort, där han icke varit för egendomen, näringskattkapitalet eller inkomsten skattskyldig,

så ock den, som efterbeskattats å ort, där han icke eljest taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt eller kommunalskatt det år, efterbeskattningen skett,

äga att häröver anföra besvär hos kammarrätten.

Besvären skola inom natt och år, efter det att utskylder vederbörande avfordrats, ingivas till Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, inom vilket taxeringen skett, vid påföljd, om den tid försittes, att besvären icke varda upptagna till prövning; dock må icke den omständigheten, att besvären i stället för till sistnämnda myndighet ingivits eller insänts till kammarrätten, utgöra hinder för deras upptagande till prövning, därest besvären dit inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden. Avse besvären taxering för samma fasta egendom, näringskapital eller inkomst å mer än en ort och hava utskylder därför avfordrats vederbörande å olika tider, räknas besvärstiden från det senaste kravet.

52 § 2 mom.

Ordförande — — — biträdande tjänsteman eller sakkunnig få icke — — — skadan.

54 § 6 mom.

Ledamöterna i prövningsnämnd, sakkunnigt biträde hos taxerings- eller prövningsnämnd samt de taxeringsnämndsordförande eller av Kungl. Maj:ts befallningshavande förordnade ledamöter i taxeringsnämnd, som på Kungl. Maj:ts befallningshavandes kallelse inställt sig antingen till sådant sammanträde, som i 28 § omförmäles, eller före eller under prövningsnämndens sammanträde för upplysningars meddelande, äga åtnjuta, om de äro bosatta å annan ort än sammanträdesorten, traktamentsersättning under såväl sammanträdes- som resdagar med fjorton kronor om dagen och övrig ersättning för resekostnaderna enligt fjärde klassen av gällande resereglemente samt, om de äro bosatta å sammanträdesorten, traktamentsersättning med elva kronor om dagen. Ersättning efter ovannämnda grunder tillkommer jämväl ledamot i prövningsnämnd, som efter kallelse av ordföranden inställt sig för att deltaga i protokolljustering.

Om sakkunnig för sitt biträde åt beskattningsnämnd måst verkställa mera omfattande utredning eller undersökning, ankomme på Kungl. Maj:ts befallningshavande att bestämma den särskilda gottgörelse, som härför må till honom utgå.

59 §. 1 mom.

Inom riksräkenskapsverket må vid granskning — — — för skattskyldig uträknade skatt, men däremot i avseende å verkställd taxering — — — ägande kammarrätten att, där gjord anmärkning förarleder talan inför kammarrätten, föreskriva erforderlig rättelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1921.

Handwritten notes at the top of the page, including a large bracket on the left side.

Handwritten notes in the upper middle section, appearing as a list or series of points.

Handwritten notes in the middle section, continuing the list or series of points.

Handwritten notes in the lower middle section, possibly a separate entry or a summary.

De hänvisningar till nummer (1, 2, 3 o. s. v.), som förekomma i denna blankett och därtill hörande bilagor, hänföra sig till vidfästade blad, innehållande »Anvisningar för deklaraionsblankettens ifyllande».

Deklarationsblankett nr 1

Deklaration om inkomst, förmögenhet och näringskattkapital, att avlämnas år 19... av:

Fullständiga för- och tillnamn: .....

Yrke (eller titel och anställning): .....

vilken, född år 1... är för innevarande år mantalskriven i:

Län: .....

Stad: .....

Rote: .....

Socken, köping: .....

Församling (i stad): .....

By, gård, hemman och n:r .....

Kvarter: .....

n:r .....

Lägenhet, torp .....

med adressn:r .....

vid .....

Uppgifterna avse kalenderåret 19... (räkenskapsåret fr. o. m. den... 19... t. o. m. den... 19...).

A. Inkomst av fast egendom.

Inkomsten har
icke överstigit

Kronor

öre

I. Inkomst i naturaförmåner och penningar från fast egendom, som den skattskyldige ägt eller brukat. (se 1) (Specificeras för varje särskild fastighet å bilaga enligt formulär.)

Undertecknad har under nästföregående år:

ägt
brukat }

(fastighets namn och

i... kommun...; inkomsten därav enligt bilaga n:r... utföres (se 2) med...

ägt
brukat }

(fastighets namn och nummer)

i... kommun...; inkomsten därav enligt bilaga n:r... utföres (se 2) med...

II. Inkomst av frälseränta och annan avgäld samt tionde eller ersättning därför . . . . .

Inkomst under A .....

B. Inkomst av näring (se 3).

(Specificeras för varje företag å bilaga enligt formulär.)

Undertecknad har under nästföregående år drivit:

rörelse inom... kommun...;

inkomsten därav enligt bilaga n:r... utföres (se 2) med...

rörelse inom... kommun...;

inkomsten därav enligt bilaga n:r... utföres (se 2) med...

Inkomst under B .....

C. Inkomst av annan inkomstkälla. Inkomsten har icke
överstigit

Kronor   Öre

I. Inkomst av kapital (se 4).

- a) *Ränteinkomst* (ränta å utlånade, i räntebärande obligationer nedlagda eller hos bank, annat penningförvaltande verk eller enskilda insatta penningar) . . . . .
- b) *Utdelning å aktier*, å lotter i solidariska bankbolag, å kommanditlotter i kommanditbolag och å insatser i ekonomiska föreningar enligt följande specifikation (eventuellt å bilaga):

..... st. i .....
 ..... » » ..... (bolagets eller föreningens namn)
 ..... » » .....
 ..... » » .....

Summa

Avgår: ränta å gäld, hänförlig till denna inkomstkälla (se 5) . . . . . kr. ....
 utgifter till förvaltningskostnad . . . . . » .....

Återstående inkomst

- c) Behållen inkomst av *fast egendom i utlandet* . . . . .

II. Inkomst av arbetsanställning eller tjänst, pension m. m. (se 6).

Inkomst under C I

- a) Av *tjänst*, mera varaktig arbetsanställning och stadigvarande uppdrag, efter avdrag för obligatoriska pensionsavgifter och utgifterna för tjänsten, anställningen och uppdraget:

för mig i egenskap av .....

för min hustru .....

för mina barn .....

- b) Av *tillfällig arbetsanställning* efter avdrag av utgifterna för anställningen . . . . .

- c) *Pension, livränta, undantagsförmån* . . . . .

- d) *Periodiskt understöd* (se 7) . . . . .

III. Inkomst av annan yrkesmässig verksamhet än näring.

Inkomst under C II

Bruttoinkomst av ..... (verksamhetens namn)

Avgår: ränta å lånt anläggnings- och rörelsekapital (se 5) . . . . . kr. ....

avskrivningar (se 8) . . . . . » .....

övriga driftkostnader (se 9 o. 10) . . . . . » .....

Taxeringsvärdet å i verksamheten använd

egen fastighet utgjorde kr. ....

Inkomst under C III

IV. Inkomst av icke yrkesmässig verksamhet och tillfälliga inkomster.

- a) Inkomst *vid avyttring av fastigheten* ..... i ..... kommun (se 11)

- b) *Annan realisationsvinst* (se 11) .....

- c) Inkomst *av tillfälliga uppdrag*, såsom boutredning, uppdrag att försälja fastighet eller att förrätta auktion (allt för så vitt uppdragen ej äro att hänföra till tjänsteuppdrag (C II a) eller yrkesmässig verksamhet såsom t. ex. advokatyret), *royalty* o. d., *lotterivinst* och övrig inkomst av tillfällig art, som ej skall annorstädes i blanketten uppgivas . . . . .

Inkomst under C IV

D. Inkomst, som undertecknad förvärvat såsom delägare i enkelt bolag, vanligt handelsbolag eller rederi eller såsom personligen ansvarig delägare i kommanditbolag.

Under året har jag varit delägare för ..... i .....
 (andelens storlek) (bolagets eller rederiets namn)

Hela inkomsten för detta bolag rederi utgjorde kr. ...., därav alltså på min andel belöper kr. ....

Avgår: ränta å gäld för förvärv av andelen (se 5) . . . . . » .....

Inkomst under D

Min inkomst under D fördelas sålunda mellan följande kommuner (se 12):

Sammanställning för taxering till kommunal inkomstskatt.

I enlighet med omstående uppgifter och särskilda bilagor uppgiver jag för taxering inom

..... kommun:

av inkomst under A . . . . .

» » B . . . . .

inkomst » C I . . . . .

» » C II . . . . .

» » C III . . . . .

av inkomst » C IV . . . . .

» » D . . . . .

Sammanräknad inkomst

Avgår (se 13 o. 18):

a) Ränta å gäld (= allmänna avdrag 2) . . . . .

b) Periodiskt understöd (= allmänna avdrag 3) . . . . .

c) Förlust eller underskott . . . . .

d) Försäkringspremier (= allmänna avdrag 5) . . . . .

Summa avdrag

Återstående inkomst

Kronor

öre

Taxeringsnämndens
anteckningar

Kronor

öre

Särskilda upplysningar och yrkanden.

Undertecknad var under nästföregående år gift ogift änking änka fränskild (det rätta understrykes) samt ^{hade} ~~hade icke~~ husföreståndarinna (se 19).

Antalet hemmavarande eller av mig helt eller delvis underhållna barn, vilka vid utgången av nästföregående år ej uppnått 21 år och icke själva skola taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, utgjorde: .....

Att jag, min hustru och mina hemmavarande eller av mig helt eller delvis underhållna barn, vilka vid utgången av nästföregående år ej uppnått 21 år och icke själva skola taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, under året icke åtnjutit annan inkomst, drivit annan näring eller vid årets slut haft förmögenhet till högre belopp, än här ovan uppgivits, samt att jag efter bästa förstånd meddelat de lämnade uppgifterna, bekräftas på heder och samvete

den ..... 19.....

Namn: .....

Gift kvinna skall i sin deklaration här anteckna

Yrke eller titel: .....

Mannens namn: .....

Nationalitet: .....

(fylls icke för svensk medborgare)

» yrke eller titel: .....

Postadress: .....

» nationalitet: .....

(fylls icke för svensk medborgare)

Taxeringsnämndens beslut.

Taxeringsnämnden har i enlighet med med frångående av deklarationen taxerat den skattskyldige

1. Till inkomst- och förmögenhetsskatt . . . . .

2. Till kommunal inkomstskatt inom denna kommun

Taxerat belopp	Skattefria avdrag	Beskattningsbart belopp	Till B-skatt taxerat belopp
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....

Skäl för avvikelse från deklarationen: .....

Särskild bilaga lämnas för varje fastighet.
För jordbruksfastigheter i sambruk må dock
gemensam redovisning lämnas.

Bilaga till A I.
Inkomst av fast egendom.
Jordbruksfastighet.

Bilaga nr ..... till ..... deklARATION,
(den skattskyldiges namn)

utvisande inkomster och utgifter från .....
(fastighets namn och nummer)

inom ..... kommun ..... under år 19.....

Taxeringsvärde (se 20): .....

Areal i hektar: åker ....., äng ....., skogs- och betesmark .....

Kreatursbesättning i medeltal: ..... hästar, därav ..... unghästar, ... oxar och tjurar, ... kor, ... ung-

kreatur, ... får, ... getter, ... svin, ... höns, ... annat fjäderfä, ... bisamhällen, ...

Inkomster.	Kronor		öre	Utgifter (se 9).	Kronor		öre
1. Naturaförmåner (se 21) enligt ortens pris:				1. Arrenden och betesavgifter			
a) Förmån av hyresfri bostad för mig och min familj (..... rum och kök) jämte utrymmen för bekvämlighet och trevnad (se 22)				2. Kontanta arbetslöner:			
b) I hushållet använda produkter (se 23) från egendomen för ..... hushållsmedlemmar (se 24) samt för tillfälliga kosttagare:				till fast anställd driftspersonal (se 29) . . . . . kr.			
vete ..... kg. . . . . kr.				» daglönare . . . . . »			
råg ..... » . . . . . »				» ackordsarbetare . . . . . »			
korn ..... » . . . . . »				3. Kost för anställd personal:			
havre ..... » . . . . . »				..... kostdagar för fast anställd driftspersonal (se 29) à kr. .... pr dag kr.			
ärter ..... » . . . . . »				..... kostdagar för legodagsverkare à kr. .... pr dag . . . . . »			
potatis ..... » . . . . . »				4. Avlöning i natura (bostadsförmån i mig tillhörig fastighet oräknad) till statare och annan driftspersonal, ej i husbondens kost (se 30)			
trädgårdsprodukter . . . . . »				5. Utgifter för inköp av (se 31):			
nötkreatur och kött därav »				spannmål och frövaror . . . . . kr.			
svin och fläsk . . . . . »				kraftfoder och betmassa »			
får och getter samt ull »				potatis och rotfrukter . . . . . »			
fjäderfä, fisk och vilt »				hö, halm och grönfoder »			
mjölko och produkter därav »				andra fodermedel . . . . . »			
ägg ..... tjog . . . . . »				gödselmedel och torvströ »			
bränsle . . . . . »				hästar . . . . . »			
..... »				nötkreatur . . . . . »			
..... »				svin och grisar . . . . . »			
c) Saluvärdet av produkter från egendomen, som utgått till statare och annan driftspersonal samt till undantagstagare m. fl., ej i den skattskyldiges kost (se 23)				får och getter . . . . . »			
d) Produkter och beståndsdelar från egendomen, använda till nybyggnad, till- eller ombyggnad eller grundförbättring (se 23):				fjäderfä . . . . . »			
skogseffekter . . . . . kr.				redskap och andra yttre inventarier . . . . . »			
sten, grus, lera och tegel m. m. . . . . »				..... »			
..... »				..... »			
..... »				..... »			
Överföres				Överföres			

	Kronor	öre		Kronor	öre
2. Inkomst i penningar:			6. Reparationer, försäkringar m. m.:		
a) Arrenden och betesavgifter, hyror			a) Underhåll av inventarier		
b) För försålda produkter (se 25):			b) Underhåll av byggnader		
spannmål och frövaror kr.			c) Avgifter för försäkring av byggnader, förråd och driftsinventarier		
sockerbetor (grundpris + tilläggspris) . . . . . »			d) Utgifter för försäkring av samt läkarvård och medicin till driftspersonal		
potatis, rotfrukter, grönsaker och trädgårdsprodukter . . . . . »			e) Veterinärvård och medicin till kreatursbesättning		
hö, halm och grönfoder »			f) Fastighetsskatt		
hästar . . . . . »			g) Diverse driftkostnader enl. följandespecifikation:		
nötkreatur och kött därav »					
svin och grisar samt fläsk »					
får och getter . . . . . »					
fisk och vilt . . . . . »					
fjäderfä och ägg . . . . . »					
mjölk och produkter därav »					
ull, hudar och skinn . . . . . »					
c) Diverse inkomster:			7. Ränta å lånt anläggnings- och driftskapital (se 5)		
körslor (se 26)			8. Undantagsförmåner:		
uthyrning av maskiner, dragare och annan arbetskraft			a) I penningar . . . . . kr.		
försäljning av redskap och andra döda inventarier (se 25)			b) Kost tillhandahållen i mitt eget hushåll »		
försäljning av sten, torv, grus m. m. eller ersättning vid upplåtelse av rätt att tillgodogöra sig sådana beståndsdelar (se 27)			c) Övriga naturaförmåner (se 30) . . . . . »		
ersättning vid upplåtelse av vattenkraft, rätt till jakt och fiske m. m.					
ersättning för vägunderhåll			9. Värdeminskning:		
d) Inkomst av skogsbruk:			a) Genom slitning av mig tillhöriga byggnader (se 8)		
köpeskilling för sålt virke och andra skogseffekter (se 23)			% å . . . . . kr.		
köpeskilling vid upplåtelse av avverkningsrätt där skog sålts i samband med fastigheten: så stor del av köpeskillingen som belöper å skogen (se 28)			% å . . . . . kr.		
3. Saluvärdet av virke och andra egendomens produkter eller beståndsdelar, som förädlats eller förbrukats i eget näringsföretag (se 23)			(Brandförsäkringsvärdet . . . . . kr.)		
			b) Genom avverkning eller försäljning av skog (minskning i skogens ingångsvärde) (se 32)		
			c) Genom förbrukning eller försäljning av egendomens beståndsdelar såsom sten, torv, grus, lera, δ . s. v. (se 33)		
Summa inkomster					
Avgå motstående utgifter					
Återstående inkomst					
				Summa utgifter	

Fördelning mellan kommuner ifråga om fastigheter i sambruk (se 12):

Av taxeringsnämnden beräknad inkomst . . . . . kr.

Skäl för avvikelser från deklARATIONEN:

Särskild bilaga lämnas för varje fastighet.

Bilaga till A I.
Inkomst av fast egendom.
Annan fastighet än jordbruksfastighet.

Bilaga nr ..... till ..... deklARATION
(den skattskyldiges namn)

utvisande inkomster och utgifter från fastigheten .....
(kvarter och nummer eller annan beteckning)

inom ..... kommun under år 19.....

Taxeringsvärde (se 20) kr. .... Brandförsäkringsvärde kr. ....

	Kronor	öre
Inkomster.		
1. Naturaförmåner (se 21) enligt ortens pris:		
a) Förmån av hyresfri bostad för mig och min familj (..... rum och kök) jämte utrymmen och anläggningar för bekvämlighet och trevnad, såsom trädgård, drivhus, stallrum, vagnsbod o. s. v. (se 22)		
b) I hushållet använda produkter från fastigheten (se 23)		
2. Inkomst i penningar:		
a) Hyror, arrenden o. dyl.		
b) Övrig inkomst, t. ex. genom försäljning av produkter		
Summa		
Utgifter.		
1. Ränta å upplånat, i fastigheten nedlagt kapital (se 5) . . . . . kr.		
2. Omkostnader (se 9):		
a) Avlöning till vice värd, gårdskarl, portvakt o. s. v. (se 30) . . . . . »		
b) Arbetslön och annan omkostnad för trädgård (se 34) . . . . . »		
c) Utgifter för vattenförbrukning, renhållning, uppvärmning, belysning och dylikt, som jag måst i egenskap av fastighetsägare vidkännas . . . . . »		
d) Reparationskostnader . . . . . »		
e) Å egendomen belöpande fastighetsskatt . . . . . »		
f) Utgifter för försäkring av byggnader . . . . . »		
g) Övriga omkostnader . . . . . »		
..... »		
..... »		
3. Värdeminskning å byggnader (..... % å kr. ....) (se 8) »		
Aterstående inkomst		

Av taxeringsnämnden beräknad inkomst ..... kr.

Skäl för avvikelser från deklARATIONEN: .....

Särskild bilaga lämnas för varje företag.
Denna sida av bilagan användes av näringsidkare, som icke föra handelsböcker.

Bilaga till B.
Inkomst av näring. Uppgift om inkomst av fast egendom lämnas å bilaga till A I.

Bilaga nr: ..... till ..... deklaration, utvisande
en skattskyldiges namn)
inkomster och utgifter uti av mig bedriven ..... rörelse
inom ..... kommun ..... under år 19.....

Taxeringsvärdet (se 20) å i näringen använd egen fastighet: .....

	Kronor	Öre
Bruttoinkomster under året (även där likvid icke influtit under samma år) (se 37):		
1. Försäljning av varor eller tillverkningar . . . . . kr.		
2. Ersättning för utfört arbete . . . . . »		
3. Saluvärdet av de förnödenheter och varor, som jag ur affären tillgodogjort mig i hushållet eller eljest för egen eller min familjs räkning (se 22) . . . . . »		
4. Övriga inkomster . . . . . »		
Utgående lager: Anskaffningsvärdet å lager av handelsvaror, råmaterial, hel- och halvfabrikat samt förbrukningsartiklar m. m. vid årets slut (se 38)		
Summa		
Ingående lager: Anskaffningsvärdet å lager av handelsvaror, råmaterial, hel- och halvfabrikat samt förbrukningsartiklar m. m. vid årets början (se 38)		
Omkostnader under året (även där likvid icke erlagts under samma år) (se 9, 10 o. 39):		
5. Inköp av råmaterial, förbrukningsartiklar och andra för rörelsen avsedda varor		
6. Hyror och arrenden		
7. Ränta å lånt anläggnings- och rörelsekapital (se 5)		
8. Arbetslöner:		
i penningar . . . . . kr.		
i natura . . . . . »		
9. Andra utgifter för rörelsen:		
bränsle . . . . . kr.		
kraft och belysning . . . . . »		
reparations- och underhållskostnader . . . . . »		
frakter . . . . . »		
kontorskostnader och porto . . . . . »		
å näringen belöpande fastighetsskatt, näringskatt och acciser . . . . . »		
premier för försäkring av i rörelsen använd personal och egendom . . . . . »		
diverse driftkostnader . . . . . »		
10. Avskrivningar:		
värdeminskning å egna byggnader, som använts i rörelsen (.....% å kr. ....) (se 8) »		
(Brandförsäkringsvärdet vid årets slut utgjorde kr. ....)		
värdeminskning å driftsinventarier (..... % å kr. ....) (se 8) . . . . . »		
avskrivning å fordringar (se 36) . . . . . »		
Summa		
Summa bruttoinkomster och utgående lager . . . . . kr.		
Summa ingående lager och omkostnader . . . . . »		
Återstående inkomst (skillnaden) kr.		

Fördelning mellan kommuner (se 12): .....

Av taxeringsnämnden beräknad inkomst . . . . . kr. ....

Skäl för avvikelser från deklarationen: .....

Bilaga till B.

Särskild bilaga lämnas för varje företag. Denna sida av bilagan användes av näringsidkare som föra handelsböcker.

Inkomst av näring. Uppgift om inkomst av fast egendom lämnas å bilaga till A I.

Bilaga n:r ..... till ..... (den skattskyldiges namn) ..... deklARATION, utvisande

inkomster och utgifter uti av mig bedriven ..... rörelse

inom ..... kommun ..... under år 19.....

Taxeringsvärdet (se 20) å i näringen använd egen fastighet .....

	Kronor	Öre
Nettovinst enligt bilagda räkenskapsutdrag (se 35)		
Tillkommer:		
1. Saluvärdet av de förnödenheter och varor, som jag ur affären tillgodogjort mig i hushållet eller eljes för egen eller min familjs räkning, (därest icke motsvarande belopp ingår i bokförda nettovinsten) (se 22)	kr.	
2. Sammanlagda beloppet av i räkenskapen gjorda avskrivningar för värdeminskning	»	
3. Alla bokförda utgifter för utskylder	»	
4. Eljest bokförda omkostnader eller avdrag, som ej få avräknas, såsom personliga utgifter, hushållskostnader o. d. (se 5, 9 o. 10)	»	
	Summa	
Avgår:		
5. Värdeminskning å egna byggnader, som använts i rörelsen (se 8):		
..... % å kr. .... = kr.		
..... % å kr. .... = » ..... kr.		
(Brandförsäkringsvärdet vid årets slut utgjorde kr. ....)		
6. Värdeminskning å driftsinventarier (se 8):		
..... % å kr. .... = kr.		
..... % å kr. .... = » ..... kr.		
7. Värdeminskning å andra för stadigvarande bruk avsedda tillgångar (gruva, rätt till stenbrott, patenträtt etc.) (se 33)	»	
8. Avskrivningar för lidna förluster å fordringar (se 36)	»	
9. Å näringen belöpande fastighetsskatt och näringskatt	»	
10. I nettovinsten ingående inkomst av kapital, som uppgives under C I i deklarationsformuläret	»	
11. Saluvärdet av skog och andra produkter eller råämnen från egen fastighet, som förädlats eller förbrukats i företaget ävensom annan i nettovinsten ingående inkomst av fast egendom, som uppgives under A i deklarationsformuläret (se 23)	»	
12. Eljest bokförd, ej skattepliktig eller ej som inkomst av näring skattepliktig vinst	»	
Återstående inkomst		

Fördelning mellan kommuner (se 12): .....

Av taxeringsnämnden beräknad inkomst ..... kr. ....

Skäl för avvikelser från deklARATIONEN: .....

Särskild bilaga lämnas för varje näringsföretag.

Bilaga till F.
Näringskattekapital.

Bilaga nr ..... till .....
(den skattskyldiges namn)

deklaration, innehållande uppgifter för taxering till **näringskatt**.

Uppgifterna avse av mig bedrivna ..... inom
(näringsens beskaffenhet)

..... kommun ..... under år 19 ....., vilken rörelse **icke** omfattar
även omfattar

handel med värdehandlingar.

I. Näringskattepliktig förmögenhet.

I denna näring voro vid räkenskapsårets slut nedlagda följande tillgångar (uppgivas vare sig de tillhöra näringsidkaren eller annan):

	Anskaffningsvärde (se 40)		Bokfört värde vid årets slut		Saluvärde vid årets slut	
	Kr.	öre	Kr.	öre	Kr.	öre
1. För näringen avsedda inventarier såsom maskiner, kraftledningar, kontorsmöbler, hästar, vagnar, motorfordon, fartyg, fiskredskap, o. s. v.						
2. Gruvfyndighet, rätt till stenbrott, förlagsrätt, rätt till patent o. dyl.						
3. Firmanamn, varumärke, mönsterskydd, tidnings titel o. dyl.						
4. Lager av handelsvaror, råmaterial, hel- och halvfabrikat samt förbrukningsartiklar m. m.						
5. Värdehandlingar:						
a) aktier, bank- och kommanditlotter samt andelar i ekonomiska föreningar och rederier (uppgift härom lämnas endast i det fall att rörelsen även omfattar handel med värdehandlingar)						
b) andra värdehandlingar:						
1) som äro att anse som varor i affärsverksamheten (se 41)						
2) som ej äro att anse som sådana varor						
6. Fordringar (även banktillgodohavanden)						
7. Kontanta penningar						
	Summa tillgångar					
Avgår:						
8. I rörelsen vid årets slut inestående årsvinst . . . . . kr.						
9. Skulder till belopp ej överstigande summan av tillgångar under 5 b) 2), 6 och 7 (företag, som driver penning- eller försäkringsrörelse, äger avdraga hela skuldsumman) . . . . . »						
Hela skuldbeloppet, aktiekapital och bolagsfonder ej inräknade, utgjorde kr.						
						Näringskattepliktig förmögenhet

Fördelning mellan kommuner (se 12 o. 42).

Förestående näringskattepliktiga förmögenhet är till belopp som här anges nedlagd i följande kommuner:

.....

.....

.....

.....

II. Näringens meravkastning.

Den i årets deklaration nppgivna *beskattningsbara inkomsten* av denna näring utgör . . . . .

Tillkommer:

1. Hyra för annan tillhörig, i näringen använd lös egendom kr. . . . ., efter avdrag för skälig värdeminskning å samma egendom kr. . . . ., således . . . . . kr. . . . .
2. Arrendeavgift för hela näringen kr. . . . ., minskad med hyresvärdet av i arrendet ingående fast egendom kr. . . . . och skälig värdeminskning å i arrendet ingående lös egendom kr. . . . ., således . . . . . » . . . . .
3. Av kooperativ förening gjorda avdrag för pristillägg, rabatt o. dyl. . . . . » . . . . .
4. Avlöning till affärsledningen (se 43), nämligen:
  - till styrelse . . . . . kr. . . . .
  - » verkställande direktör . . . . . » . . . . .
  - » disponent eller motsvarande befattningshavare . . . . . » . . . . .
  - » delägare . . . . . » . . . . .

Summa avkastning . . . . .

Den näringskattepliktiga förmögenheten utgör enligt beräkning å motstående sida . . . . . kr. . . . .

Tillkommer taxeringsvärdet (se 20) å mig tillhörig, i näringen använd fast egendom . . . . . » . . . . .

kr. . . . .

Näringsföretagets samtliga skulder utgöra . . . . . kr. . . . .

Avgå enligt **I 9** redan avdragna skulder . . . . . » . . . . .

Återstående förmögenhet kr. . . . .

Avgår från ovanstående »summa avkastning»: 6 % å den återstående förmögenheten . . . . .

Näringsens meravkastning utgör således

	Kronor	öre
Den i årets deklaration nppgivna <i>beskattningsbara inkomsten</i> av denna näring utgör		
Tillkommer:		
1. Hyra för annan tillhörig, i näringen använd lös egendom kr. . . . ., efter avdrag för skälig värdeminskning å samma egendom kr. . . . ., således . . . . . kr.		
2. Arrendeavgift för hela näringen kr. . . . ., minskad med hyresvärdet av i arrendet ingående fast egendom kr. . . . . och skälig värdeminskning å i arrendet ingående lös egendom kr. . . . ., således . . . . . »		
3. Av kooperativ förening gjorda avdrag för pristillägg, rabatt o. dyl. . . . . »		
4. Avlöning till affärsledningen (se 43), nämligen:		
till styrelse . . . . . kr.		
» verkställande direktör . . . . . »		
» disponent eller motsvarande befattningshavare . . . . . »		
» delägare . . . . . »		
Summa avkastning		
Den näringskattepliktiga förmögenheten utgör enligt beräkning å motstående sida . . . . . kr.		
Tillkommer taxeringsvärdet (se 20) å mig tillhörig, i näringen använd fast egendom . . . . . »		
kr.		
Näringsföretagets samtliga skulder utgöra . . . . . kr.		
Avgå enligt I 9 redan avdragna skulder . . . . . »		
Återstående förmögenhet kr.		
<i>Avgår</i> från ovanstående »summa avkastning»: 6 % å den återstående förmögenheten		
Näringsens meravkastning utgör således		

III. Arbetarkapitalet.

I näringen hava varit anställda i medeltal för år räknat . . . . . personer (se 44).

Detta antal, multiplicerat med 2000, bildar det i kronor uttryckta **arbetarkapitalet**, som således utgör . kr. . . . .

Fördelning mellan kommuner (se 12).

Arbetarkapitalet fördelar sig med nedan angivna belopp på följande kommuner:

.....

.....

.....

Riktigheten av förestående uppgifter bekräftas på heder och samvete

Taxeringsnämndens beslut.

Taxeringsnämnden har i enlighet med . . . . . här ovan lämnade uppgifter uppskattat . . . . . med frångående av . . . . .

den näringskattepliktiga förmögenheten till . . . . . kr. . . . .

näringsens meravkastning till . . . . . kr. . . . .

Meravkastningens kapitalvärde utgör således . . . . . » . . . . .

Summa kr. . . . .

Denna summa upptages utan reducering, i den mån den icke överstiger nedan angivna arbetarkapital, med . . . . . kr. . . . .

Överskjutande kr. . . . . reduceras till hälften och utföres med . . . . . » . . . . .

Arbetarkapitalet fastställs till . . . . . » . . . . .

Summa näringskattekapital kr. . . . .

Avgår jämlikt 24 § kommunalskattelagen . . . . . » 5 0 0 0

Beskattningsbart näringskattekapital kr. . . . .

Det beskattningsbara näringskattekapitalet fördelas på följande kommuner:

.....

.....

.....

Skäl för avvikelser från de lämnade uppgifterna: .....

.....

.....

.....

(Detta ark avskiljes vid blankettens ifyllande och medföljer ej deklarationen vid avlämnandet.)

Anvisningar för deklarationsblankettens ifyllande.

Deklaration skall för en var upptaga inkomst, förmögenhet för beräkning av inkomst- och förmögenhetsskatt, närings- skattepliktig förmögenhet, meravkastning och arbetarkapital, varför han är underkastad beskattning här i riket, samt angiva *inkomsten, meravkastningen* och *arbetarkapitalet* nästföregående kalenderår eller, i fall då räkenskapsår ej sammanfaller med kalenderår, det räkenskapsår, som tilländagått närmast före den 1 mars det löpande året, ävensom *förmögenheten* för beräkning av inkomst- och förmögenhetsskatt och den *näringskattepliktiga förmögenheten* vid utgången av näst föregående kalenderår eller, i ovan omförmälda fall, räkenskapsår.

Skyldighet att avgiva deklaration åligger utan anmaning:

a) verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll, ävensom vanligt handelsbolag, kommanditbolag och rederi för registreringspliktigt fartyg;

b) svensk medborgare, som är här i riket mantalsskriven, därest han under nästföregående år varit taxerad till inkomst- och förmögenhetsskatt, näringskatt eller kommunal inkomstskatt eller sagda år åtnjutit så stor inkomst av beskaffenhet att kunna taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt och vid samma års utgång ägt så stor förmögenhet, att inkomsten och en sextiondedel av förmögenheten tillsammans uppgått till minst 600 kronor, eller vid nästföregående års utgång haft näringskattepliktig förmögenhet till ett värde, överstigande 10,000 kronor, eller under samma år i näring, som av honom drivits, haft anställda i medeltal, för år räknat, minst tre personer;

c) annan skattskyldig, som nästföregående år varit taxerad till inkomst- och förmögenhetsskatt, näringskatt eller kommunal inkomstskatt eller sagda år åtnjutit så stor inkomst av beskaffenhet att kunna taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt och vid samma års utgång ägt så stor förmögenhet, att inkomsten och en sextiondedel av förmögenheten tillsammans uppgått till minst 100 kronor, eller vid nästföregående års utgång haft näringskattepliktig förmögenhet till värde, överstigande 10,000 kronor, eller under samma år i näring, som av honom drivits, haft anställda i medeltal, för år räknat, minst tre personer;

skolande vid beräkning av enskild skattskyldigs inkomst och förmögenhet hänsyn tagas till hustrus och barns inkomst och förmögenhet, därest, enligt vad nedan sägs, den skattskyldige är uppgiftspliktig därför.

Efter anmaning vare även en var annan skyldig att avgiva deklaration.

Gift man skall uppgiva även hustrus inkomst och förmögenhet. Har hustrun haft inkomst eller förmögenhet, som rättsligen varit undantagen från mannens förvaltning, skall dock hustrun själv eller god man för henne avgiva deklaration angående denna.

Har skattskyldig hemmavarande eller av honom helt eller delvis underhållna barn, som ej uppnått 21 år, skall, därest barnen icke själva skola taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, den skattskyldige i sin deklaration eller i bilaga till densamma uppgiva sådana barns inkomst och förmögenhet. När i deklarationen uppgives inkomst, som tillkommit barn, för vilkas inkomst den skattskyldige är uppgiftspliktig, böra barnens namn och storleken av deras inkomst från varje särskild inkomstkälla uppgivas.

Den, som ej är svensk medborgare, skall uppgiva sin nationalitet.

Vanligt handelsbolag, kommanditbolag och rederi för registreringspliktigt fartyg skola i sin deklaration lämna upplysning om den del av inkomsten, som belöper, vad beträffar vanligt handelsbolag och rederi, å varje delägare och, vad beträffar kommanditbolag, dels å kommanditdelägarna gemensamt dels ock å varje personligen ansvarig delägare d. v. s. delägare, som ej är blott kommanditdelägare. Till ledning för taxering av delägare skall nu nämnt bolag och rederi därjämte lämna uppgift, innehållande upplysningar enligt deklarationsformuläret om bolagets eller rederiets fasta egendom, inkomst och förmögenhet ävensom om värdet av varje delägars andel eller lott i bolaget eller rederiet samt om den del av inkomsten, som belöper, vad beträffar vanligt handelsbolag och rederi, å varje delägare och, vad beträffar kommanditbolag, å varje personligen ansvarig delägare.

Deklaration, som skall avgivas utan anmaning, ävensom uppgift, som ovan förmäles, skall vara avlämnad före den 1 mars. Endast den, som enligt lag är skyldig föra handelsböcker eller som är delägare i vanligt handelsbolag eller rederi eller personligen ansvarig delägare i kommanditbolag, får åtnjuta anstånd dock ej längre än till den 15 april. Härför fordras emellertid, att *anmälan*, att hinder mött, skriftligen göres före den 1 mars hos ordföranden i taxeringsnämnden.

Avlämnas ej *deklaration* inom behörig tid, vare den skattskyldige förlustig rätten att överklaga taxering, för vilken deklarationen skolat ligga till grund. Underlåtenhet att avlämna *uppgift*, varom ovan sägs, medför för den försumlige påföljd av böter.

Har någon i deklaration eller uppgift mot bättre vetande utslutit eller till för lågt belopp upptagit inkomst, förmögenhet för beräkning av inkomst- och förmögenhetsskatt, näringskattepliktig förmögenhet, meravkastning eller arbetarkapital, böte från och med 25 till och med 1,000 kronor. Om genom det oriktiga meddelandet föranletts, att skattskyldig icke blivit taxerad eller blivit för lågt taxerad, kunna böterna förhöjas utöver sistnämnda belopp, dock högst med fem gånger det skattebelopp, som genom det svikliga förfarandet undandragits.

Deklaration eller ovan omförmäld uppgift *avlämnas eller insändes* på den uppgiftspliktiges eget äventyr i betalt brev med allmänna posten *antingen* till ordföranden i taxeringsnämnden eller ock i Stockholm till överståthållarämbetet och i övriga orter till Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, magistraten i den stad eller landsfiskalen i det landsfiskalsdistrikt, där den skattskyldige är mantalsskriven eller taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt eljes anses skola äga rum.

Verk och bolag *så ock annan uppgiftsskyldig, som nästföregående år enligt lag varit skyldig föra handelsböcker*, skola vid deklaration och uppgift foga bestyrkt avskrift av in- och utgående balansräkning samt, där sådan föres, vinst- och förlusträkning för senaste räkenskapsåret. Så fort ske kan bör tillika för verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll, avlämnas bestyrkt avskrift eller tryckt exemplar av revisionsberättelsen för samma tid. Aktiebolag skall därjämte, så snart ske kan, bifoga förvaltningsberättelse.

Har någon, som är skyldig att utan anmaning avgiva deklaration, under nästföregående år inom annat distrikt än där han har att avgiva deklaration själv eller i bolag ägt, innehaft eller brukat fast egendom eller haft inkomst av icke yrkesmässig avyttring av fast egendom eller drivit näring, åligger honom att å ort, som i varje fall vederbör, samt inom tid, som här ovan är angiven för avgivande av deklaration, avlämna särskild uppgift till ledning för beräkningen av den därstädes beskattningsbara inkomsten av fastigheten, fastighetsavyttringen eller näringen samt av hans därstädes beskattningsbara näringskattekapital. Denna uppgift skall i varje särskilt fall vara så uppställd, som deklarationsformuläret anvisar i fråga om uppgift till ledning vid taxering för inkomst av fast egendom, icke yrkesmässig avyttring av dylik egendom och näring samt för näringskattekapital. I fråga om skyldighet att förete räkenskapshandlingar, revisionsberättelse och förvaltningsberättelse gäller vad här ovan sägs beträffande deklaration.

En var, som önskar upplysning rörande beskaffenheten av honom åliggande uppgiftsskyldighet eller sättet för dess fullgörande, äger att för sådant ändamål hänvända sig till ordföranden i vederbörande taxeringsnämnd.

1. Har skattskyldig ägt eller brukat fast egendom endast en del av nästföregående år, bör uppgivas, vilken del av året fastigheten varit i hans ägo eller av honom brukats. Sådan innehavare av fast egendom, som i beskattningsavseende är likställd med ägare (fideikommissarie, kronåbo, boställsinnehavare, innehavare av avsöndring m. fl.) är skyldig här uppgiva inkomsten från den egendom, han sålunda innehaft.

Under A I redovisas inkomst, som av ägare eller med ägare likställd innehavare eller av brukare åtnjutits under form av hyresfri bostad eller arrende eller hyra, inkomst av jordbruk med dess binärningar, inkomst av skogsbruk samt inkomst, som förvärvats genom upplåtelse åt någon av rätt att i visst avseende tillgodogöra sig eller nyttja fast egendom eller del därav eller genom försäljning av vissa egendomens beståndsdelar, såsom torv, sten, grus, lera o. d.

Till jordbrukets binärningar räknas bl. a. mejerihantering och kvarndrift, som huvudsakligen avse förädling av det egna jordbrukets produkter, samt sådan av jordbrukaren å den egendom, varå jordbruket bedrivs, eljest utövad verksamhet för förädling av produkter eller beståndsdelar från egendomen, som sker huvudsakligen för husbehovsändamål eller med huvudsaklig användning av jordbrukets inventarier, driftsbyggnader och ordinarie arbetsbesättning.

Under skogsbruk inbegripes jordägares, därmed likställd innehavares eller brukares tillgodogörande för eget behov eller i egen förädlingsrörelse eller genom försäljning av virke i oförädlad skick, såsom timmer, props, ved m. m. samt av bark, kottar o. d. ävensom av jordägaren, innehavaren eller brukaren be driven virkesförädling, så framt förädlingen icke är att anse såsom särskild näring. Kolning samt utvinning av biprodukter till skog, såsom tjära o. d., anses såsom skogsbruk, när verksamheten ej sker i mera avsevärd omfattning, t. ex. i fasta kolugnar, i fasta tjarugnar e. d. eller drives i sammanhang med annan yrkesmässig förädlingsverksamhet. Annan virkesförädling än kolning och utvinning av biprodukter till skog anses såsom särskild näring, då förädlingen icke huvudsakligen sker för husbehovsändamål. Under skogsbruk inbegripes icke skogsavverkning å annans mark på grund av upplåtelse.

2. Här utföres vad i vederdörande bilaga angivits såsom »återstående inkomst». Ger inkomstberäkningen underskott till resultat, utföres *noll*, och underskottet avdrages såsom förlust under *allmänna avdrag*, dock ifråga om underskott för barn med den inskränkning, som angives i punkt 13 här nedan.
3. Om vad med näring förstås, se anvisningarna vid 14 § kommunalskattelagen. Såsom inkomst av näring upptages icke inkomst av jordbruk med dess binärningar eller skogsbruk (se 1). Inkomst av skogsavverkning på annans mark på grund av upplåtelse upptages såsom inkomst av näring och skall taxeras till kommunal inkomstskatt i den kommun, där det skogsområde, som varit föremål för avverkningen, är beläget.
4. För den, som driver bankrörelse, annan penning- eller lånerörelse, försäkringsrörelse eller handel med värdehandlingar, är utdelning å aktier, banklotter, kommanditlotter och insatser i ekonomiska föreningar i regel att anse icke såsom inkomst av kapital utan såsom inkomst av näring. Huruvida ränteinkomst bör anses såsom inkomst av kapital eller såsom inkomst av näring, måste avgöras med hänsyn till omständigheterna i det särskilda fallet. I regel skall dock såsom inkomst av näring anses, i fråga om den, som driver näring av nyss angivet slag, all ränteinkomst samt, i fråga om annan näringsidkare, ränteinkomst å kapital, som är nedlagt i rörelsen och ingår i den näringskattepliktiga förmögenheten, t. ex. ränta å utestående fordringar, ränta å tillfälligtvis i bank inestående medel, som äro avsedda för rörelsen o. s. v.
5. Kan tillförlitlig utredning icke vinnas i vad mån ränteutgifter äro att hänföra till olika inkomstkällor, såsom fastighet, näring, yrke eller rörelse, eller till särskilda fastigheter eller särskilda näringsföretag, må ränteutgifterna fördelas på de olika inkomstkällorna efter förhållandet mellan bruttoinkomsternas inbördes storlek. *Annuitet* å lån (t. ex. hypotekslån) får avdragas endast till den del, som motsvarar *ränta*.
6. Har avdrag ägt rum för kostnader för arbetsanställning, tjänst eller tjänsteuppdrag (t. ex. för pensionsavgifter eller resekostnader) böra i deklARATIONEN eller i bilaga till densamma angivas de olika belopp, som avdragits.

Av *staten* anvisad ersättning till bestridande av särskild med tjänst eller uppdrag förenad kostnad skall *icke* uppgivas. — Räcker icke särskilt anvisad kostnadsersättning, må, vare sig ersättningen anvisats av staten eller annan, vad för ända-

målet ytterligare åtgått icke avdragas. För att få avdragas skola utgifterna självfallet vara *verkliga* och således icke blott *beräknade*.

7. Vad någon erhållit såsom bidrag till sin undervisning eller uppfostran så ock vad person, tillhörande givarens hushåll, uppburit såsom understöd, uppgives icke.

8. Om avdrag yrkas för värdeminskning å byggnad skall uppläsning lämnas om byggnadens användning, byggnadsmaterial och andra omständigheter, som anses inverka på byggnadens varaktighet, såsom ålder, där den kan uppgivas, byggnads sätt, läge o. s. v. ävensom om byggnadens värde, i avseende varå skall upplysas, om det uppgivna värdet beräknats efter taxeringsvärde, brandförsäkringsvärde, bokfört värde eller annat värde, vilket i så fall uppgives.

I övrigt hänvisas till stadgandet i avdelning 1:o I, sista stycket, i de till förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt hörande »Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen», vilket lyder: »Därest byggnader kunna anses även med noggrant underhåll och aktsam vård vara underkastade värde minskning genom slitning, må för den värde minskning, som av dylik anledning ägt rum under nästföregående år avdrag äga rum, motsvarande en efter varje byggnads beskaffenhet och användning lämpad andel av dess värde.»

Avse gjorda avskrivningar eller avsättningar för värde minskning å driftsinventarier olika slags tillgångar med väsentligen olika varaktighet, redogöres härför i särskild bilaga.

9. Såsom utgifter få ej räknas värdet av eget eller hustruns arbete (t. ex. beräknad egen eller hustrus avlöning), lön och underhåll åt hemmavarande barn, som användes i skattskyldigs verksamhet, därest barnet icke uppnått 21 år eller självt taxeras för sin inkomst, eller åt tjänare, som är att räkna till den skattskyldiges familj (se 22), hyresvärdet av egna driftsbyggnader eller affärslokaler i eget hus, ränta å eget i fast egendom, näring, rörelse eller yrke nedlagt kapital, kapitalavbetalning å skuld eller utgifter för fast egendoms förbättring genom nybyggnad, genom om- eller tillbyggnad eller genom grundförbättringar.

Gift kvinna, som av förvärvsverksamhet är i avsevärd grad förhindrad att ägna sig åt hemmets skötsel, äger att från sin inkomst av dylik verksamhet avdraga kostnaden för nödigt biträde i hemmet, dock att sammanlagda avdraget från olika inkomstkällor icke får överstiga 200 kronor. Har dylikt avdrag ägt rum, skall upplysning lämnas om storleken av detsamma och om den inkomst, från vilken avdraget skett.

10. Kostnad för tillökning eller förbättring av inventarier får ej avdragas såsom omkostnad. Ej heller får såsom omkostnad i näring, rörelse eller yrke upptagas utgift, som hänförs till inkomst av fast egendom, t. ex. kostnad för avverkning å egen fastighet e. d.

11. Såsom realisationsvinst uppgives, särskilt för varje avyttring, vinst å icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom, som förvärvats genom köp eller byte och varit i säljarens ägo, fast egendom under mindre än tio år och lös egendom under mindre än fem år. Har vid dylik avyttring uppstått underskott, utföres *noll* och underskottet avdrages i den mån det ej kan anses såsom kapitalförlust, såsom förlust under allmänna avdrag, dock med den inskränkning, som angives i punkt 15 av anvisningarna.

12. Därest fast egendom är belägen eller näring drivits inom olika kommuner eller inom olika i samma kommun belägna administrativa områden, inom vilka menighet äger utöva beskattningsrätt (såsom municipalsamhälle, territoriell församling i stad, skoldistrikt, församling på landet, som ej sammanfaller med kommun) skall angivas, huru enligt den skattskyldiges mening inkomsten samt, ifråga om näring, den näringskattepliktiga förmögenheten och arbetarkapitalet böra fördelas å de särskilda kommunerna eller områdena.

13. Svensk medborgare, som icke är i riket *mantalsskriven*, ävensom *utlänning* är ej berättigad till avdrag för försäkringspremier samt äger åtnjuta annat *allmänt* avdrag endast för så vitt avdraget hänförs till inkomst, för vilken skatt skall här erläggas, eller till verksamhet, som här utövats.

Barn, för vilket den skattskyldige är uppgiftspliktig, äger åtnjuta allmänna avdrag blott till belopp, motsvarande summan av barnets behållna inkomster. Den skattskyldige själv tillkommande allmänt avdrag må däremot avräknas från den skattskyldiges inkomst eller från barns inkomst, för vilken han är uppgiftspliktig. Därest hustrun särskilt taxeras och, efter det allmänna avdrag skett, underskott uppstått för en av makarna, må underskottet avräknas från den andre makens behållna inkomst.

14. Avdrag får icke äga rum för periodiskt understöd, som utgivits för person, tillhörande den skattskyldiges hushåll, eller eljest utbetalts såsom bidrag till någons undervisning eller uppfostran.
15. Avdrag för förlust får icke ske, därest icke upplysning lämnas, å vilken verksamhet förlusten uppstått och huru förlusten beräknats. Sammanlagda förlusten å icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom får icke avdragas till högre belopp än som motsvarar under C IV a och b redovisad behållen inkomst.
16. Såsom förmögenhet uppgives värdet av *tillgångar utöver skulderna*. Tillgångarna skola upptagas till sitt saluvärde. Såsom saluvärde å fast egendom anses dess taxeringsvärde; dock att värdet av byggnad å annans mark upptages till belopp, motsvarande det pris, byggnaden med avseende jämväl å villkoren för besittningsrätten till den mark, varå byggnaden är belägen, kan antagas vid försäljning betinga. Vissa rättigheter upptagas till sitt kapitalvärde. Såsom tillgångar skola icke upptagas: möbler, husgeråd och andra lösören, som äro avsedda för den skattskyldiges och hans familjs personliga bruk; konstverk, bok-, konst- och andra därmed jämförliga samlingar, så framt ej ägaren med dem driver handel eller yrkesmässigt håller dem för allmänheten tillgängliga; kapitalvärdet av undantagsförmåner och pension eller annan förmån, som åtnjutes på grund av ett förutvarande tjänsteförhållande; rätt till ränta, avkomst eller annan förmån, som är bestämd att tillgodonjutas för den berättigades livstid, där värdet av vad han årligen må i sådant avseende åtnjuta understiger 1,000 kronor; rätt till förmögenhet, varav en annan för närvarande åtnjuter avkastningen.
17. Till *kapital* räknas, ifråga om kommanditbolag, kommanditdelägarnas insatser i bolaget samt, i fråga om aktiebolag eller solidariskt bankbolag, såväl aktie- eller lottkapital som ock reservfond, och skola dessa upptagas till belopp, som angivits i ingående balansräkningen, där de ej under året undergått förändring. I sådant fall bör upplysning lämnas, efter vilka grunder medelstorleken av kapitalet beräknats. Den förra året till A-skatt *taxerade inkomsten* upptages till det belopp, som bestämts av taxeringsnämnden eller, om dess beslut ändrats av högre myndighet, det sålunda bestämda beloppet. Såsom till *delägarna utdelat* uppgives, vad av den taxerade inkomsten tilldelats dem såsom utdelning i vanlig ordning.
18. Avdrag för förlust å icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom får ej ske med högre belopp än som motsvarar den skattskyldiges inkomst under C IV a) och b). Dylik förlust, som hänför sig till fast egendom, skall i första hand avdragas å inkomst vid icke yrkesmässig avyttring av fast egendom inom samma kommun. Möjligen överskjutande förlust å icke yrkesmässig avyttring av fast egendom ävensom förlust å dylik avyttring av lös egendom avdrages vid taxering inom den kommun, där den skattskyldige skall taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, från inkomst å icke yrkesmässig avyttring av fast egendom i samma kommun eller av lös egendom. Har skattskyldig vid tillämpning av nu angivna regler icke kommit i åtnjutande av avdrag, som helt motsvarar hans förlust å icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom, skall återstoden av förlusten avdragas från de i andra kommuner uppskattade inkomster av icke yrkesmässig avyttring av fast egendom, därvid iakttages, att i varje kommun avdrages så mycket av underskottet, som å kommunen belöper efter förhållandet mellan de uppskattade inkomsterna av ifrågavarande art. Avdrag för annan till kapitalförlust icke hänförlig förlust ävensom för ränta å gäld, periodiskt understöd och försäkringspremier sker i följande ordning. Förlust å fast egendom eller näring inom en kommun avdrages från annan den skattskyldiges inom samma kommun uppskattade inkomst. Härvid uppstående underskott ävensom förlust å annan verksamhet, ränta å gäld, periodiskt understöd och försäkringspremier där avdrag icke skett under A—D i deklarationen, avdragas från summan av den skattskyldiges uppskattade inkomster inom den kommun, där han skall taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt. Därest härvid i sistnämnda kommun uppkommer underskott, må avdrag för detsamma äga rum från den skattskyldiges i annan kommun uppskattade inkomst eller, om för honom uppskattats inkomst i flera andra kommuner, så stor del av underskottet avdragas från den i var och en av dessa kommuner uppskattade inkomsten, som efter förhållandet mellan de uppskattade inkomsterna å kommunen belöper.
19. Uppgift om husföreståndarinna lämnas blott av den, som är ogift, änklings, änka eller fränskild samt har hemmavarande eller av den skattskyldige helt eller delvis underhållet barn, vilket vid utgången av nästföregående år icke uppnått 21 år och icke självt skall taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt.
20. Har fastigheten under nästföregående år icke haft taxeringsvärde sig åsatt, skall uppgivas dess eljest antagliga värde, eventuellt det värde, vartill deklaranten upptagit fastigheten för sin förmögenhetsberäkning.
21. Bostadsförmån för tjänstinnehavare uppgives under A I, om den åtnjutes å fast egendom, vilken är honom såsom boställe eller eljest på lön anslagen, i annat fall under C. Enahanda gäller i tillämpliga delar om övriga naturaförmåner.
22. Till skattskyldigs *familj* räknas även sådana tjänare, som uteslutande eller huvudsakligen äro anställda för personlig upppassning (hushållerska kokerska, hus- och kammarjungfru, köksa, betjänt, kusk, chaufför o. d.). Till *familjen* räknas däremot icke i skattskyldigs verksamhet använt hemmavarande barn, som uppnått 21 år eller självt skall taxeras för sin inkomst. Under utrymmen för bekvämlighet och trevnad inbegripas övriga för familjen avsedda byggnader och lägenheter, gästrum, trädgård, drivhus, stallrum och vagnsbod för hästar och åkdon, som uteslutande eller huvudsakligen användas för personligt bruk o. d.
23. Värdet av använda produkter skall upptagas i enlighet med gällande försäljningspris i orten. Därest produkter eller beståndsdelar från egendomen, innan de använts för eget, driftspersonals, undantagstagares m. fl. behov eller försålts, varit föremål för bearbetning eller förädling i någon av den skattskyldige driven *binäring* till jordbruket, eller i förädlingsverksamhet, som är att hänföra till *skogsbruk*, skola de upptagas till de ökade värden, de på grund av bearbetningen eller förädlingen erhållit. Hava däremot produkter från egendom förädlats eller förbrukats i av den skattskyldige drivet företag, som *ej* är att anse såsom *binäring* till jordbruket eller såsom skogsbruk utan såsom särskilt näringsföretag, upptages värdet av produkterna i oförädlad skick bland inkomsterna av egendomen under 3 i bilaga till A I (jordbruksfastighet) och bland utgifterna för näringsföretaget å bil. till B. Värdet av de förädlade produkter, som använts för egen räkning, upptages däremot såsom inkomst i det särskilda näringsföretaget. Motsvarande gäller beträffande beståndsdelar från egendomen, vilka förädlats eller förbrukats i av den skattskyldige drivet särskilt näringsföretag, därest icke utvinningen av beståndsdelarna, skett under sådana förhållanden, att densamma är att anse såsom en del av näringsföretaget (jfr 27).
24. Till hushållsmedlemmar räknas här icke blott de personer, som räknas till skattskyldigs familj (se 22) utan jämväl undantagsfolk och fast anställd driftspersonal (se 29), som äro i den skattskyldiges kost.
25. Såsom inkomst upptages vad som influtit vid försäljning av jordbrukets, ladugårdens och trädgårdens produkter ävensom av kreatur och andra inventarier, men däremot upptages icke såsom inkomst under A I vad som influtit vid realisation av levande eller döda inventarier. Vinst å dylik realisation upptages i förekommande fall såsom inkomst under C IV b) (se 11).
26. Inkomst av körslor är att anse såsom inkomst av binäring till jordbruk, därest körslorna skett med hjälp av de för jordbruket avsedda dragarne. Därest körslor däremot skett i större utsträckning och med större antal dragare än som i regel kan finna användning inom jordbruket eller dess binärningar, måste åkerirörelse anses föreligga, och inkomsten av denna upptages under B såsom inkomst av näring.
27. Därest utvinning av sten, torv, grus o. d. skett med hjälp av särskilda därför avsedda inventarier och med användande av andra arbetare än dem, som ingå i jordbrukets ordinarie arbetarbesättning, är utvinningen att anse såsom särskilt näringsföretag och inkomsten därav redovisas under B.
28. Uppgift härom lämnas icke, därest vinsten å fastighetsaffären i dess helhet skall uppgivas under B såsom vinst av yrkesmässig handel med fastigheter eller under C IV a) såsom vinst å icke yrkesmässig avyttring av fast egendom.
29. I driftspersonalen inräknas hemmavarande i den skattskyldiges förevarande verksamhet använt barn, som uppnått 21 år eller självt taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt.

30. Värdet av bostadsförmån å fastigheten får icke avdragas såsom utgift.
31. Såsom utgifter få upptagas kostnaderna för *nyanskaffning* av levande och döda inventarier, i följd varav skattskyldig icke äger att under form av avskrivning göra avdrag för den värdeminskning å jordbruksinventarier, som förorsakats av nötning eller slitning. Kostnad för *nyuppsättning* av levande eller döda inventarier får icke avdragas såsom utgift.
32. Om vad med skogs ingångsvärde förstås, se anvisningarna till förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt 1:o) III.
33. I fråga om stenbrott, grustag, o. d. upptages såsom värdeminskning så mycket av anskaffningsvärdet för hela fyndigheten, som belöper å det förbrukade eller sålda.
34. Kostnaden för underhåll och skötsel av trädgård, däri inbegripet avlöning till trädgårdsmästare, trädgårdsdräng o. d. får icke avdragas till högre belopp än som motsvarar det såsom inkomst upptagna värdet av produkter från trädgården, vilka använts i den skattskyldiges hushåll eller försålts.
35. Nettovinsten uppgives i sin helhet, även om däri ingår inkomst av fast egendom eller av kapital eller annan intäkt, som icke är skattepliktig såsom inkomst av näring. Dylik intäkt avdrages under 10, 11 eller 12 i förevarande bilaga och redovisas i den mån den är skattepliktig, såsom inkomst å vederbörlig plats under A, C eller D i deklARATIONEN.
36. Värdelös fordran må avskrivas i sin helhet samt osäker fordran, i den mån fordringen överstiger det belopp, varmed den kan beräknas inflyta.
37. Såsom inkomst upptagas även fordringar för under året försålda varor eller utförda arbeten, men däremot icke influten likvid för fordringar, som förvärvats ett föregående år. Har under året influtit likvid för fordran, som förut helt eller delvis avskrivits, upptages dock såsom inkomst vad som influtit utöver det belopp, vartill fordringens värde vid avskrivningen beräknats.
38. Såsom anskaffningsvärde upptages i fråga om varor, som förädlats eller bearbetats i företaget, kostnaden för anskaffning av i varorna ingående råmaterial samt den kostnad, som nedlagts å förädlingen eller bearbetningen, ävensom i fråga om eljest i lagret ingående varor kostnaden för anskaffning av desamma.
39. Bland omkostnaderna skola upptagas alla de utgifter för rörelsen, som gjorts under året, även om t. ex. näringsidkaren icke under året erlagt betalning för en del inköpta varor, utan vid årets utgång häftar i skuld därför. Däremot får icke såsom omkostnad under året upptagas vad näringsidkaren under året erlagt såsom betalning för varor, som han inköpt ett föregående år.
40. Därest för vissa tillgångar anskaffningsvärdet icke kan uppgivas, bör detta anmärkas antingen i denna kolumn eller nederst på sidan.
41. Värdehandlingar äro att anse såsom varor i affärsverksamhet, där handel med värdehandlingar yrkesmässigt bedrives, vare sig detta sker såsom huvudsaklig näring eller vid sidan av den egentliga affärsverksamheten.
42. Vid fördelning av den näringskattepliktiga förmögenheten tages icke hänsyn till de under 5 b 2:o), 6 och 7 upptagna tillgångar, därest sammanlagda värdet av dessa icke överstigit skulderna. Har värdet av nyss angivna tillgångar överstigit skulderna, skall det överskjutande beloppet fördelas på de olika kommunerna efter det förhållande, vari ifrågavarande tillgångar utan avdrag för skulderna faktiskt varit fördelade på dessa.
43. Till affärsledningen räknas: verkställande direktör, disponent eller innehavare av motsvarande anställning, vare sig näringen drives av bolag, förening, rederi eller enskild näringsidkare; delägare i vanligt handelsbolag eller rederi samt personligen ansvarig delägare i kommanditbolag; ledamot av styrelse för aktiebolag, solidariskt bankbolag eller ekonomisk förening; så ock en var kommanditdelägare i kommanditbolag, aktieägare i aktiebolag, lottägare i solidariskt bankbolag eller medlem i ekonomisk förening, som av bolaget eller föreningen åtnjuter högre avlöning än som vanligen utgår till person med motsvarande anställning.
44. Bland anställda inräknas icke den, som hör till affärsledningen (se 43), ej heller näringsidkarens hustru eller hemmavarande barn, som icke uppnått 21 år och icke självt skall taxeras för sin inkomst.
- Har näringen icke drivits hela året utan blott en del därav eller med olika antal anställda personer under olika delar av året, skall hänsyn tagas härtill vid beräkning av medeltalet anställda (arbetarantalet). Däremot får vid beräkning av arbetarantal hänsyn icke tagas till åtnjuten semester, till arbetares mera tillfälliga frånvaro, t. ex. för kortare sjukdom e. d., liksom ej heller därtill att arbetet på grund av minskad drift pågått färre dagar i veckan eller med kortare ordinarie daglig arbetstid än som i näringen är vanligt.
- Bråkdelen, som ingår i det slutliga arbetarantalet, bortfaller.
- Exempel:* Neringen har drivits blott 30 veckor av året, därav 10 veckor med 20, 10 veckor med 25 och 10 veckor med 15 arbetare. Arbetarantalet blir då
- $$\frac{10 \times 20 + 10 \times 25 + 10 \times 15}{52} = \frac{600}{52} = 11.$$

Skulle det å blanketter anvisade utrymmet för vissa uppgifter eller upplysningar befinnas vara otillräckligt, må sådana meddelas i särskild bilaga.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 19 mars
1920.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BRANTING,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena frih. PALMSTIERNA,
Statsråden: UNDÉN,
THORSSON,
OLSSON,
SANDLER,
NOTHIN,
NILSSON,
ERIKSSON,
SVENSSON,
HANSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson anförde här- Inledning.
efter:

Jag har den 12 innevarande månad för Kungl. Maj:t anmält förslag till kommunalskattelag, innefattande bestämmelser om reglering av kommunmedlemmarnas allmänna bidragsskyldighet till kommunen. För genomförande av det sålunda framlagda skatteförslaget erfordras emellertid bestämmelser angående de myndigheter, åt vilka taxeringen för de föreslagna kommunala skatterna skall anförtros, och angående förfarandet vid nämnda taxering. Särskilda bestämmelser härom hava hittills icke varit erforderliga, då den kommunala beskattningen vilat omedelbart å den taxering, som verkstälts för bevillningen till staten.

Bevillningen skall ju enligt nämnda förslag upphöra och inkomst- och förmögenhetsskatten utgöra den enda direkta skatten till staten. Av de

föreslagna kommunala skatterna anknyter sig endast den kommunala progressivskatten direkt till den taxering, som sker för inkomst- och förmögenhetsskatten, under det att för övriga kommunala skatter särskild taxering erfordras. Denna taxering erbjuder dock i många avseenden beröringspunkter med taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt, och särskilt gäller detta i fråga om den kommunala inkomstskatten. För att åstadkomma en likformig taxering synes det därför lämpligt, att taxeringen till de kommunala skatterna uppdrages åt de myndigheter, som redan nu finnas för taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt. Härför erfordras en hel del ändringar i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering den 28 oktober 1910, och har förslag till sådana ändringar inom departementet utarbetats.

För att underlätta deklarationens avgivande för de skattskyldiga och taxeringsmyndigheternas arbete är det vidare av vikt, att bestämmelserna i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt samt i kommunalskattelagen angående vad som är att anse såsom inkomst, vad som är att hänföra till viss inkomstkälla, rätten till avdrag o. s. v., såvitt möjligt överensstamma med varandra. Då i vissa av dessa avseenden bestämmelserna i kommunalskatteförslaget måst givas något annat innehåll än nu gällande föreskrifter i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt, böra erforderliga ändringar ske i sistnämnda förordning, för att de båda författningarna skola bringas i överensstämmelse med varandra. Förslag till sådana ändringar hava jämväl inom departementet utarbetats.

I samband med den revision av taxeringsförordningen och förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt, som är direkt beroende av kommunalskatteförslaget, hava jämväl utarbetats förslag till en del mindre ändringar i nämnda förordningar, vilka ändringar ansetts lämpligen kunna ske i sammanhang med den övriga revisionen av förordningarna.

Jag anhåller nu att få för Kungl. Maj:t anmäla de sålunda utarbetade förslagen.

Sakkunniga
för revision
av inkomst-
skatteförord-
ningen och
taxerings-
förordningen.

Innan jag övergår till en redogörelse för förslagen, torde jag böra få redogöra för gången av ärendets hittillsvarande beredning.

Sedan jag den 28 juni 1918 av Kungl. Maj:t bemyndigats att tillkalla särskilda sakkunniga för att inom finansdepartementet biträda vid revision i vissa delar av lagstiftningen rörande den direkta beskattningen till staten samt jag i anledning härav samma dag tillkallat landskamreraren Otto V. Landén, f. professorn Knut Wicksell samt assessorn i Göta hovrätt Harald Waller, bland vilka Landén skulle hava att som ordförande leda arbetet, att såsom sakkunniga inom finansdepartementet biträda vid ifråga-

varande revision av skattelagstiftningen, anmälde jag den 31 oktober 1919 för Kungl. Maj:st, att genom tidigare samma dag utfärdade författningar om vissa ändringar i förordningarna om inkomst- och förmögenhetsskatt samt om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering det dittills igångsatta revisionsarbetet blivit slutfört. Jag anmälde samtidigt, att tidpunkten syntes vara inne att upptaga frågan om ett fortsättande av revisionen av vår skattelagsstiftning jämväl på åtskilliga andra områden, och nämnde, att härvid borde till en mera ingående undersökning upptagas frågan om lämpligheten och möjligheten av en differentiering av skattebelastningen med hänsyn såväl till sättet för inkomstens förvärvande som till inkomstens användning, ävensom andra till inkomst- och förmögenhetsbeskattningen rörande frågor, som funnes kunna på ett ändamålsenligt sätt inpassas i utredningsarbetet. Sedan jag ytterligare framhållit, att för genomförande av en rättvis beskattning och tillvaratagande av statens skatteintressen jämväl en genomgripande omläggning av taxeringsväsendet syntes erforderlig, men påpekat, att vissa skäl syntes tala emot att omedelbart igångsätta det antydda utredningsarbetet, anförde jag vidare:

»Ett dylikt tillfälligt undanskjutande är så mycket mer motiverat på den grund, att det revisionsarbete i avseende å taxeringsförordningen, som är mest angeläget, är det arbete, vilket direkt påkallas av det inom finansdepartementet under beredning varande förslaget till kommunalskattelag.

Det har under detta beredningsarbete befunnits, att det taxeringsarbete, som det föreliggande kommunalskatteförslaget påkräver, visserligen icke i och för sig behöver föranleda någon omläggning av grunderna för nuvarande taxeringsorganisation, men väl förutsätter åtskilliga jämkningar i gällande taxeringsförordning och framför allt en ingående överarbetning av nuvarande deklarationsblanketter.

Att denna arbetsuppgift synes mig uppmärksamheten i första rummet böra riktas.

Enär härvid bör eftersträvas största möjliga enhetlighet vid taxering till statskatt och kommunalskatt liksom största möjliga enkelhet i deklarationsformulären, torde utredningsarbetet ock böra omfatta härför erforderlig överarbetning av vissa bestämmelser i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt, vilken fråga jämväl vid kommunalskatteberedningen varit under dryftande.

Under fortgången av detta arbete, som bör bedrivas med all skyndsamt, torde det kunna bliva möjligt att även inpassa vissa sådana ändringar i taxeringsförordning och deklarationsformulär, som äro av mindre genomgripande art. Hur önskvärt detta vore, har jag tillåtit mig tidigare framhålla. Jag anser mig emellertid böra uttryckligen betona, att ett

upptagande av reformkrav utav nu angiven art endast må ifrågakomma i den mån så kan ske utan fördröjande av det med kommunalskatteförslaget direkt sammanhängande arbetet.

Det synes mig då lämpligast, att direktiv angående de punkter, som böra komma under behandling i detta sammanhang, efter hand som arbetet fortskrider, meddelas av chefen för finansdepartementet. Jag torde dock böra vid detta tillfälle i största korthet ange av vad slag de ändringar äro, som synas mig därvid kunna komma under överbäggande. Hit lärer salunda böra hänföras:

beträffande inkomst av fast egendom:

fråga om fullständigare specifikation av inkomst från fast egendom med beaktande av vad 1919 års riksdag i skrivelse n:r 374 härom uttalat; av 1913 års riksdag genom skrivelse n:r 251 väckt fråga om rätt för den, som har ordnad bokföring, att vid avgivandet av deklaration för inkomst av fast egendom följa de grunder, efter vilka räkenskaperna äro uppställda;

beträffande inkomst av kapital:

av riksdagens andra kammare åren 1913, 1915, 1918 och 1919 beslutad uppgiftsplikt för penningförvaltande inrättningar angående insättares räntor och innestående medel;
fråga om specifikation av deklarerad inkomst av aktieutdelningar,

beträffande inkomst av arbete:

fråga om specifikation av tillfälliga inkomster, särskilt realisationsvinster;

beträffande förmögenhet:

fråga om specificerad bruttoredovisning av förmögenhet:

i övrigt:

rätt för taxeringsmyndighet att i viss utsträckning anlita sakkunniga biträden;

utvidgad rätt för ledamöter i taxeringsnämnd att taga del av deklarationer;

jämkning av bestämmelsen, att prövningsnämnd utanför Stockholm till minst halva antalet bör bestå av fastighetsägare.

Till sist har jag att beröra vissa spörsmål angående utredningsarbetets organiserande.

Av vad jag förut anfört framgår, vilken uppfattning jag hyser om den ordningsföljd, i vilken olika delar böra komma.

Då jag anser, att de sakkunnigas arbete bör i första hand inriktas med hänsyn till angelägenheten av kommunalskattefrågans snabba lösning, är givetvis en nära och fortlöpande kontakt erforderlig mellan nu ifrågasatta utredning och det pågående beredningsarbetet i fråga om den kommunala beskattningen.

Detta lär enklast och smidigast åvägabringas därigenom, att chefen för finansdepartementet under fortgången av arbetet på bägge områdena lämnar erforderliga direktiv.

Det synes mig emellertid därutöver synnerligen önskvärt att med de sakkunniga för nu ifrågavarande revisionsarbete adjungeras, för den del av deras arbete som berör kommunalskattefrågan, någon representant för den samtidigt arbetande kommunalskattedelegationen. Därjämte torde det visa sig önskvärt, att, särskilt vid behandling av frågor om ändrat deklara-tionsförfarande, sakkunniga repesantanter för jordbruk och industri beredas tillfälle att medverka. Jag tillåter mig därför att hos Kungl. Maj:t nu anhålla om bemyndigande att få tillkalla ytterligare tre sakkunniga, vilka icke skulle deltaga i hela det ifrågasatta revisionsarbetet utan torde få inkallas att deltaga i vissa delar av utredningen.

På grund härav hemställer jag om bemyndigande att för utförande av revision i vissa delar av inkomst- och förmögenhetsbeskattningen till staten ävensom av taxeringsväsendet enligt av mig givna anvisningar få tillkalla, utöver det antal av högst tre sakkunniga, som jag den 28 juni 1918 berättigats att utse, ytterligare tre sakkunniga, som skola deltaga i revisionsarbetet inom särskilda av mig angivna områden.»

Vad jag sålunda hemställt behagade Kungl. Maj:t bifalla.

På grund av det mig lämnade bemyndigandet tillkallade jag samma den 31 oktober 1919 landskamreraren A. Bökelund att såsom sakkunnig biträda vid ifrågavarande revisionsarbete, såvitt detsamma i fråga om taxeringsväsendet eller eljest komme att beröra spörsmål av betydelse för den kommunala beskattningsreformen, varefter jag den 6 december 1919 tillkallade ledamoten av riksdagens andra kammare Nils Månsson i Erlandsro och direktören O. Falkman att såsom sakkunniga biträda, den förre i vad anginge jordbruksnäringen och den senare i vad anginge industrien berörande spörsmål, vid ifrågavarande revisionsarbete, i första hand såvitt detsamma avsåge ändrat deklara-tionsförfarande samt i övrigt efter de anvisningar, som av mig under arbetets fortgång komme att meddelas.

Det sålunda igångsatta utredningsarbetet har omfattat alla de frågor, som jag förut angivit böra för närvarande komma under överbägande med undantag av den av 1913 års riksdag genom skrivelse nr 251 väckta frågan om rätt för den, som har ordnad bokföring, att vid avgivande av deklARATION för inkomst av fast egendom följa de grunder, efter vilka räkenskaperna äro uppställda, ävensom frågan om utvidgad rätt för ledamöter i taxeringsnämnd att taga del av deklARATIONER. Anledningen till att dessa frågor icke nu upptagits till behandling, har varit, att deras utredande ansetts komma att fördröja arbetet i övrigt.

Till de sakkunniga hava även överlämnats en från landshövdingen i Värmlands län d n 31 juli 1918 inkommen skrivelse angående behov av ändrad uppställning av deklARATIONsformuläret i visst avseende samt en den 22 juli 1919 från kontorsskrivaren O. E. Bjursell i Böda inkommen framställning om ändring av bestämmelserna för beskattning av inkomst från jordbruksfastighet m. m.

Av de sakkunniga hava utarbetats förslag till författningar om vissa ändringar i förordningarna om inkomst- och förmögenhetsskatt samt om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering ävensom förslag till nytt deklARATIONsformulär.

Förslagen hava varit remitterade till kammarrätten, som den 15 innevarande mars inkommit med yttrande däröver. Kammarrättens utlåtande torde få såsom bilaga fogas vid detta protokoll.

Förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt.

Jag skall nu redogöra för innehållet i de framlagda förslagen och vill därvid först uppehålla mig vid förslaget till vissa ändringar i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt.

De i sistnämnda förordning föreslagna ändringarna äro i huvudsak beroende av en önskan att vinna största möjliga enhetlighet vid taxeringen till statsskatt och till kommunal inkomstskatt, och innebära i många fall en blott formell ändring. I alla de fall, där sålunda blott en formell men icke saklig ändring ägt rum, kommer jag därför att i det följande blott påpeka de ändringar, som skett, och de bestämmelser i kommunalskatteförslaget, med vilka man velat vinna överensstämmelse. I andra fall åter komma de ändrade bestämmelserna att innebära ändring i sak, men motiven för dessa ändringar äro desamma, som föranlett motsvarande bestämmelser i kommunalskatteförslaget och har jag därför ansett mig kunna i dessa fall inskränka mig till att hänvisa till motiven för kommunalskatteförslaget.

Jag vill först beröra ett par frågor, som hava större omfattning och föranleda ändringar i ett flertal paragrafer.

För statsbeskattningen är ju det viktigaste att finna den skattskyldiges samlade nettointkomst, under det att det är av mindre betydelse att vinna utredning om, huru inkomsten fördelar sig på olika inkomstkällor. Det är sålunda icke av större betydelse, huruvida t. ex. en viss inkomst är att anse sasom inkomst av fast egendom eller annan rörelse eller huruvida en viss utgift avdrages såsom driftskostnad från inkomsten av viss inkomstkälla eller under allmänna avdrag från den samlade inkomsten. I fråga om kommunalbeskattningen är förhållandet däremot annorlunda. Då inkomsten från olika inkomstkällor kan komma att taxeras till kommunal inkomstskatt i olika kommuner, är det för en rättvis fördelning av beskattningsrätten mellan de olika kommunerna av stor betydelse att få fastslaget, huru stor inkomst som influtit från varje särskild inkomstkälla, liksom det är av vikt, att t. ex. en utgift, som rätteligen bör avdragas från inkomsten av viss näring, som skall beskattas i driftskommunen, icke i stället kommer att under allmänna avdrag i mantalsskrivningskommunen avdragas från inkomsten av de inkomstkällor, som där beskattas. Med hänsyn härtill hava bestämmelserna i 28, 29 och 30 §§ i kommunalskatteförslaget om vad som är att hänföra till olika inkomstkällor samt stadgandena i 35 § i samma förslag om vad som får avdragas vid uppskattningen av inkomsten från varje inkomstkälla och vad som får avdragas från den samlade inkomsten erhållit annan lydelse än motsvarande hittillsvarande bestämmelser i inkomstskatteförordningen. Då det, såsom förut påpekats, för underlättandet av taxeringsarbetet är av största betydelse att i nu förevarande avseenden full överensstämmelse råder mellan inkomstskatteförordningen och kommunalskattelagen, har för vinnande av sådan överensstämmelse omarbetning ägt rum av 7, 10 och 11 §§ i inkomstskatteförordningen, vilka innehålla bestämmelserna om olika slag av inkomster, om avdrag vid uppskattningen av inkomst från särskild inkomstkälla och om s. k. allmänna avdrag.

I anledning av kammarrättens påpekande av, att ett fastslående av vad som menas med begreppen »näring» och »inkomst av näring» är erforderligt — angående vad kammarrätten därom yttrat tillåter jag mig hänvisa till dess utlåtande — vill jag framhålla följande.

Enligt det remitterade förslaget ävensom enligt kommunalskatteförslaget enligt dess ursprungliga lydelse skulle såsom inkomst av näring anses inkomst av ett företag av den beskaffenhet och storlek, att för detsamma faktiskt skulle utgå näringsskatt, ävensom inkomst av järnvägs-, spårvägs- och kanaldrift. Om däremot ett företag vore så litet, att näringsskatt icke

Olika inkomstkällor
m. m.

skulle utgå för detsamma, skulle inkomsten därav anses icke såsom inkomst av näring utan såsom inkomst av annan inkomstkälla. Anledningen till dessa bestämmelser var, att, då enligt kommunalskatteförslaget inkomst av näring skulle beskattas i driftskommunen men inkomst av annan inkomstkälla i mantalsskrivningskommunen, de mindre näringsidkarna skulle erhålla tillfälle att komma i åtnjutande av orts- och familjeavdrag från inkomsten av företaget i de fall, där denna kunde antagas vara deras enda eller huvudsakliga inkomstkälla. Vid arbetet med revision av taxeringsförordningen visade sig de av kammarrätten påpekade olägenheterna av att på nyss angivet sätt definiera begreppet inkomst av näring, framförallt svårigheten för en näringsidkare att avgöra, huruvida han borde deklarera inkomsten av ett visst företag såsom inkomst av näring eller såsom inkomst av annan inkomstkälla. På grund härav hava sedermera kommunalskatteförslaget och inkomstskatteförordningens bestämmelser i förevarande avseende omarbetats, så att enligt desamma skall såsom inkomst av näring taxeras dels inkomst av företag av den beskaffenhet, att näringsskatt för detsamma över huvud *kan* utgå, även om näringsskatt faktiskt icke utgår, enär näringsskattekapitalet icke överstiger 5,000 kronor, dels ock inkomst av järnvägs-, spårvägs- och kanaldrift. I samband härmed har jag ansett uttrycket näring kunna i taxeringsförordningen användas för att beteckna verksamhet av den beskaffenhet, att inkomsten därav skall taxeras såsom inkomst av näring. Då begreppet »näring» och »inkomst av näring» salunda komma att fullständigt korrespondera med varandra, torde det icke föranleda några svårigheter, att näring användes i denna mera inskränkta betydelse d. v. s. utan att därunder inbegripas jordbruk och skogsbruk, vilka enligt vanligt språkbruk äro att anse såsom näringar. För att beteckna annan under det nuvarande begreppet rörelse eller yrke fallande verksamhet än näring begagnas i förslagen uttrycket annan rörelse eller yrke. Beträffande beskattningssorten i kommunalt avseende för inkomsten av de minsta näringsföretagen har jag icke velat frångå den ursprungliga tanken, att innehavaren av ett mycket litet företag bör beredas tillfälle att från inkomsten av företaget åtnjuta eljest medgivna skattefria avdrag, och har därför i kommunalskatteförslaget införts bestämmelse, att inkomst av näringsföretag, för vilket icke skall utgå näringsskatt, skall taxeras i den skattskyldiges mantalsskrivningskommun. De av kammarrätten påpekade olägenheter, som kunna uppstå däri genom, att på grund av denna bestämmelse inkomsten av ett och samma näringsföretag kan komma att ett år taxeras i driftskommunen och ett annat år i mantalsskrivningskommunen, äro enligt min åsikt icke av den betydelse, att de kunna motivera en ändring i den föreslagna bestämmelsen.

I överensstämmelse med kommunalskatteförslaget föreslås vidare den *Kommanditbolag.* ändring i inkomstskatteförordningen, att kommanditbolag, såvitt angår kommanditdelägarnas andel i bolagets vinst, beskattas enligt de för beskattning av aktiebolag gällande regler. Sålunda skall enligt 4 § kommanditbolag självt taxeras för den del av sin vinst, som belöper å kommanditdelägarna, samt enligt 7 § utdelning å kommanditlotter hos delägarna beskattas såsom inkomst av kapital. Kommanditbolag är enligt 19 § skyldigt att i likhet med aktiebolag erlagga såväl A-skatt som B-skatt och skall vid beräkning av inkomstprocenten såsom bolagets kapital anses kommanditdelägarnas insatser i bolaget. I fråga om skälen till de sålunda föreslagna ändringarna får jag hänvisa till den redogörelse, jag lämnat för skälen till motsvarande bestämmelser i kommunalskatteförslaget.

I samband härmed har i 4 § uttrycket »rederier, som icke äro aktiebolag», ersatts med uttrycket rederier; detta enär aktiebolag icke är att anse såsom rederi i sjölagens mening.

Jämväl beträffande beskattningen av ekonomiska föreningar föreslås *Ekonomiska föreningar.* vissa ändringar i inkomstskatteförordningen för att vinna överensstämmelse med kommunalskatteförslaget. Enligt 7 § i dess föreslagna lydelse skall sålunda utdelning å insatser i ekonomiska föreningar beskattas såsom inkomst av kapital, och har den förut i 11 § befintliga bestämmelsen om rätt för föreningar till avdrag under vissa villkor för pristillägg, rabatt eller annan dylik utdelning till sina kunder borttagits och ersatts med en i 9 § intagen bestämmelse om rätt för kooperativ förening till visst avdrag. Beträffande skälen för dessa ändringar får jag hänvisa till min redogörelse för kooperativa föreningars beskattning enligt kommunalskatteförslaget.

Då det uttalats farhågor, att, i brist på tydliga lagbestämmelser, vid skatteförordningarnas tillämpning tvekan ofta skulle uppstå, huruvida en ekonomisk förening vore att anse såsom kooperativ eller ej, har jag ansett uttryckligen böra angivas, under vilka villkor en förening skall anses vara kooperativ. Bestämmelserna härom, vilka hava betydelse jämväl för kommunalbeskattningen, hava intagits i avdelning 3:o av de vid inkomstskatteförordningen fogade särskilda anvisningar, varigenom de på grund av bestämmelse i kommunalskatteförslaget skola gälla även vid taxeringen till kommunal inkomstskatt. Bestämmelserna i förevarande avseende i det remitterade förslaget hade avfattats i huvudsaklig överensstämmelse med innehållet i den redogörelse för kännetecknen å en kooperativ förening, som jag lämnat vid anmälan den 7 mars 1919 inför Kungl Maj:t av förslag till ändrade bestämmelser rörande ekonomiska föreningars beskattning,

men hava i anledning av de av kammarrätten framställda anmärkningar omarbetats och betydligt förkortats. Jag har dock i olikhet med kammarrätten icke ansett den omständigheten, att en centralorganisation såsom medlem antager endast en förening inom varje område, kunna betaga centralorganisationen dess karaktär av öppen.

Jag skall nu övergå till att redogöra för de föreslagna ändringarna i varje §, i den mån de icke redan berörts.

3 §.

Då särskild skattskyldighet, på sätt ovan nämnts, införts för utdelning å kommanditlotter i kommanditbolag och insatser i ekonomiska föreningar, böra tydligen utlänningar och utländska bolag vara skattskyldiga för dylika utdelningar från svenska företag liksom de redan förut varit skattskyldiga för utdelning å aktier i svenska aktiebolag och å lotter i svenska solidariska bankbolag, och hava bestämmelser härom intagits i förevarande §. I samband härmed har av skäl, vilka framgå av min redogörelse för kommunalskatteförslaget, upphävts den skattefrihet, vilken förut i viss mån varit medgiven utlänning, som för idkande av studier vistats här i riket.

I enlighet med kommunalskatteförslaget hava vidare häradsallmänningar upptagits såsom lik-tällda med besparing-skogar.

I övrigt har företagits blott ett par redaktionella ändringar, betingade av den i 7 § genomförda åtskillnaden på näring och rörelse.

4 §.

För ändringarna i denna § har redan förut redogjorts.

5 §.

I 1 mom. a) har formellt icke skett annan förändring, än att uttrycket medlem av konungaätten utbyttts mot medlem av konungahuset, men då enligt kommunalskatteförslaget och de föreslagna ändringarna i 7 § inkomst av fast egendom i utlandet, vilken förut hänförts till inkomst av fast egendom, numera skall anses sasom inkomst av kapital, kommer, på sätt jag vid anmälan av kommunalskatteförslaget påpekat, bibehållandet av det nuvarande stadgandet att för medlem av konungahuset medföra skattefrihet för inkomst av fast egendom i utlandet.

I 1 mom. c) har för utländsk medborgare tillhörande fränmande makts olönade konsulat, införts skyldighet att, i likhet med vad som enligt 3 § i allmänhet skall gälla för utlänningar, erlagga skatt för utdelning å

kommanditlotter i svenska kommanditbolag och å insatser i svenska ekonomiska föreningar, varjämte i likhet med vad som skett i 3 § uttrycket näring utbytt mot näring eller annan rörelse.

2 mom. c) har undergått en blott redaktionell förändring i syfte att uppnå formell likhet med kommunalskatteförslaget.

Slutligen har såsom g) i 2 mom. av förevarande § tillagts ett nytt stycke av samma innehåll som stadgandet i 34 § 2 mom c) i kommunalskatteförslaget.

6 §.

I denna § har vildtagits ett par smärre formella ändringar, beroende av den ändrade uppdelningen å olika inkomstkällor i 7 §.

7 §.

Denna § har, såsom tidigare påpekats, fullständigt omarbetats för att stadgandena om olika slag av inkomst skola komma att stå i överensstämmelse med motsvarande bestämmelser i kommunalskatteförslaget.

I enlighet med kammarrättens hemställan har en omarbetning företagits ifråga om inkomst av tillfälliga vinster, så att en från 7 § i dess förutvarande lydelse hämtad bestämmelse, att sådana vinster skulle upptagas med avdrag av möjligen liden förlust å likartade affärer utgått och ersatts med bestämmelse i 10 §, att förlust å icke yrkesmässig avyttring å fast eller lös egendom icke får avdragas till högre belopp än som motsvarar inkomst av dylik avyttring. Liknande bestämmelse finnes i kommunalskatteförslaget.

8 §.

I förevarande § har särskilt påpekats, att skattefrihet icke åtnjutes för livränta på grund av sjuk- eller olyckfallsförsäkring, varjämte bestämmelsen om skattefrihet för furageersättning uteslutits, enär sådan ersättning icke längre förekommer. I övrigt har gjorts blott en formell ändring.

9 §.

Denna § har, såsom jag tidigare omnämnt, undergått en del förändringar för att komma i överensstämmelse med 35 § i kommunalskatteförslaget. Sålunda fa såsom utgifter under varje särskild inkomstkälla avdragas undantagsförmåner, pensioner och understöd på grund av förutvarande ansällning i skattskyldigs verksamhet, kostnad för resor till och från arbetsplatsen under viss förutsättning ävensom fastighetsskatt och

näringskatt. Maximum för det avdrag, som hustru äger göra för kostnad för nödigt biträde i hemmet, har sänkts till 200 kronor, och i samband därmed har i 25 § införts den bestämmelsen, att hustrus inkomst av arbetsanställning eller tjänst samt av näring, rörelse eller yrke skall medräknas allenast om och i den mån ifrågavarande inkomst sammanlagt överstiger 200 kronor. Skälen för sistberörda ändringar framgå av min redogörelse för kommunalskatteförslaget.

För det kooperativa föreningar medgivna särskilda avdraget har jag tidigare redogjort.

10 §.

I denna § har i fråga om rätten till avdrag för periodiskt understöd skett en mindre ändring i sak för att vinna överensstämmelse med kommunalskatteförslaget, varjämte en formell ändring vidtagits, beroende på att vissa i denna § medgivna avdrag enligt 9 § kunnat ske redan vid beräkning av inkomsten från varje särskild inkomstkälla.

11 §.

Förutom en formell ändring har här skett blott en mindre ändring, betingad av den ändrade bestämmelsen i 10 § om rätt till avdrag för periodiskt understöd, varjämte, såsom förut omnämnts, bestämmelsen om rätt för ekonomisk förening till visst avdrag uteslutits.

12 §.

I denna § har icke vidtagits annan ändring än att i likhet med vad som skett i 3 § häradsallmänningar upptagits såsom likställda med besparingskogar samt att uttrycket medlem av konungaätten liksom i 5 § utbyts mot medlem av konungahuset.

16 §.

Enligt kommunalskatteförslaget skall taxeringsvärdet å fastighet beräknas efter enahanda grunder vare sig mark och byggnader tillhöra samma person eller olika personer. Detta förfarande, kan dock leda därtill, att taxeringsvärdet å byggnad på annans mark kan komma att betydligt överstiga det värde, byggnaden representerar för dess ägare, när man tager hänsyn därtill, att byggnaden kanske får kvarstå blott en kortare tid eller att ägaren är skyldig att mot en ringa lösen avstå byggnaden. Såsom jag

redan vid redogörelsen för 7 § i kommunalskatteförslaget påpekat, bör därför till grund för förmögenhetsbeskattningen läggas byggnadens värde för innehavaren. Bestämmelsen härom har ansetts böra intagas i avdelning 6:o av de särskilda anvisningarna, under att i själva paragrafen införts en hänvisning till de särskilda anvisningarna.

I denna § har därjämte vidtagits en saklig förändring, vilken icke direkt betingats av motsvarande bestämmelse i kommunalskatteförslaget. Enligt förutvarande bestämmelser har osäker fordran icke skolat inräknas bland den skattskyldiges tillgångar. En dylik fordran måste dock anses äga ett visst förmögenhetsvärde och i regel torde ock näringsidkare i sina böcker upptaga osäker fordran såsom tillgång, ehuru till lägre värde än dess nominella belopp; på grund härav synes det icke föreligga giltiga skäl, varför en dylik fordran icke bör inräknas i förmögenheten. Då därjämte reglerna för beräkning av förmögenhet skola ligga till grund för beräkningen av den näringskattepliktiga förmögenheten, har det jämväl för vinnande av överensstämmelse mellan de bokförda tillgångarna och de tillgångar, som skola ingå i den näringskattepliktiga förmögenheten, ansetts lämpligt stadga, att värdet av osäker fordran skall inräknas i förmögenheten. Stadgandet om beräkning av värdet av osäker fordran har fått samma avfattning som motsvarande stadgande i lagen om aktiebolag. Den ändrade bestämmelsen i denna del har ämväl föranlett en mindre ändring i avdelning 6:o av de särskilda anvisningarna.

18 § 1 mom.

Här har i anledning av kammarrättens påpekande vidtagits en mindre ändring för att vinna överensstämmelse med 42 § 2 mom. b) 2) i kommunalskatteförslaget.

19 §.

För ändringarna i denna § har jag redan tidigare redogjort.

22 §.

Här har skett den ändring, att avgörande för den tid, inom vilken skatt för avliden persons inkomst på grund av efterbeskattning må påföras dödsbo alltid blir tidpunkten för bouppteckningens inregistrering, och icke såsom förut, när bouppteckningen förrättats av domstol eller magistrat, tiden för bouppteckningens förrättande. Motsvarande bestämmelse återfinnes i kommunalskatteförslaget, och anledningen till den vidtagna ändringen är, att först genom bouppteckningens inregistrerande densamma kan anses hava erhållit en högre grad av offentlighet.

24 § 1 mom.

Angående den föreslagna ändrade lydelsen av förevarande moment anför kammarrätten i sitt utlåtande: Mot den nuvarande lydelsen av momentet hade anmärkts, att där omförmäld befrielse väl kunnat medgivnas i avseende å avliden persons inkomst under det år, dödsfallet inträffat, men däremot beträffande hans inkomst under nästföregående år allenast såvitt dödsfallet inträffat så tidigt under taxeringsåret, att beskattningsnämnd kunnat behandla ärendet. Med den nu föreslagna lydelsen av momentet skulle icke blott den nu anmärkta oegentligheten kvarstå utan tillika den inskränkning i beskattningsnämndernas befogenhet i förevarande avseende stipuleras, att befrielsen finge åtnjutas allenast för ett år. Då det syntes synnerligen önskvärt, att den skattebefrielse, varom nu vore fråga, bibehölls i hittills gällande utsträckning och tillika ovanberörda oegentlighet undanröjdes, hemställde kammarrätten om ändrad lydelse av förevarande moment, och tilläte kammarrätten sig därvid hänvisa till 39 § 2 mom. i Eiserman-von Wolckers förslag till lag om kommunal skattskyldighet och taxering. Med hänsyn till penningvärdets fall torde det föreslagna beloppet 15,000 kronor böra höjas åtminstone till 20,000 kronor.

De av kammarrätten sålunda framställda anmärkningarna torde icke kunna fränkännas ett visst fog. Bestämmelsen i förevarande moment har emellertid avfattats i full överensstämmelse med motsvarande stadgande i 50 § i kommunalskatteförslaget, och stadgandena i båda lagrummen torde ock böra vara lika. Då kammarrättens utlåtande inkommit vid sådan tidpunkt, att det icke kunnat föranleda en omarbetning av kommunal-katteförslaget i förevarande avseende, därest en dylik omarbetning vid närmare undersökning visat sig önskvärd, har jag ansett mig icke böra ingå på närmare prövning av frågan om ändrad avfattning av nu förevarande moment.

25 § 1 mom.

För ändringen i denna § har jag redogjort under 9 §.

De särskilda anvisningarna.

1:o

- I. I detta moment har skett ett par mindre formella ändringar.
- II. Detta moment har fått en delvis ny uppställning, beroende på följande. Då enligt kommunalskatteförslaget inkomst av fast egendom

skall beskattas i den kommun, där egendomen är belägen, men inkomst av näring skall beskattas i driftskommunen samt inkomst av annan rörelse eller yrke i den skattskyldiges mantalsskrivningskommun, har det för en rättvis fördelning av skatteobjekten mellan de olika kommunerna visat sig erforderligt att företaga en strängare uppdelning av inkomsten på olika inkomstkällor. Förut har värdet av produkter från eget jordbruk eller skogsbruk, vilka använts i näring eller rörelse, icke upptagits såsom inkomst av jordbruk eller skogsbruk utar ingått i inkomsten av näringen eller rörelsen. Enligt det nu framlagda förslaget skall däremot värdet av produkterna upptagas såsom inkomst av jordbruk eller skogsbruk, samt i stället motsvarande belopp avdragas såsom utgift i näringen eller rörelsen.

Vidare har det vid behandlingen av frågan om utsträckt uppgifts- plikt för jordbrukare, vartill jag återkommer vid redogörelsen för förslaget till nytt deklarationsformulär, visat sig önskvärt, att jordbrukare måtte åläggas att uppgiva å ena sidan bruttoinkomsten och å andra sidan alla utgifter för jordbruket och dess binärningar, ej såsom nu i vissa fall underlåta att uppgiva viss inkomst, i den mån den åtgår till täckande av utgift, och i andra fall uppgiva utgift blott till den del, den överstiger viss inkomst. I enlighet härmed skall såsom inkomst upptagas vad som inflyter vid försäljning av döda inventarier, men får å andra sidan kostnaden för nyanskaffning av döda inventarier i sin helhet avdragas såsom utgift. Vidare skall såsom inkomst upptagas värdet av produkter från fastigheten, vilka användas till kost eller avlöning in natura till arbetspersonal eller för utgörande av undantagsförmåner eller fullgörande av andra förpliktelser. Däremot få kostnaderna för kost och avlöning åt arbetspersonal, för utgörande av undantagsförmåner och fullgörande av annan förpliktelse i deras helhet avdragas såsom utgifter.

Då i kommunalskatteförslaget angivits vad som är att hänföra till jordbrukets binärningar, har det ansetts onödigt här upprepa samma bestämmelser, utan har hänvisning skett till kommunalskattelagen.

III. Såsom jag redan förut ommämnt, har den förutvarande bestämmelsen, att skogsinkomst bestående i virke, som förädlas i egen förädlingsrörelse, skall taxeras i samband med inkomsten av rörelsen, blivit upphävd. Värdet av virket i oförädlad skick skall i stället upptagas såsom inkomst av skogsbruk.

IV. Det kunde ifrågasättas, att, i likhet med vad enligt förslaget är fallet med produkter från en fastighet, värdet av beståndsdelar från fastighet, vilka förädlas eller förbrukas i ett av fastighetsägaren drivet särskilt näringsföretag, alltid borde taxeras såsom inkomst av fast egendom. Ett sådant stadgande synes dock olämpligt. I de allra flesta fall, där en

person i näringsföretag förädlar eller förbrukar beståndsdelar från egen fastighet, torde utvinningen av dessa beståndsdelar ske under sådana former, att själva utvinningen blir antingen en del av förädlingsverksamheten eller ock särskilt näringsföretag. I båda fallen kommer då fyndigheten att bliva en del av ett näringsföretag och liksom lösryckas ur sitt sammanhang med fastigheten i övrigt. Det synes icke under sådana förhållanden påkallat att uppdelas inkomsten av företaget på inkomst av fast egendom och inkomst av näring, och härtill finnes desto mindre skäl, som fyndigheten skall anses utgöra fast driftställe samt en del av inkomsten av näringsföretaget alltså skall taxeras i den kommun, där fastigheten är belägen. I de undantagsfall, där själva utvinningen icke blir näringsföretag eller del av ett näringsföretag, torde däremot värdet av beståndsdelarna böra upptagas såsom inkomst av fast egendom. Uttryckligt stadgande härom har dock ansetts icke behöva inryckas i förevarande moment, men har bestämmelse om, huru beståndsdelarnas värde i dylikt fall bör redovisas, intagits i anvisningarna till deklarationsblankettens ifyllande.

V. Enligt vad erfarenheten givit vid handen har det vid deklaration av inkomst från villafastigheter och andra liknande fastigheter, till vilka hört trädgård, vid upprepade tillfällen hänt att avdrag för utgifterna för trädgårdens skötsel yrkats med belopp, som avsevärt överstigit den redovisade inkomsten från trädgården. Detta torde i regel hava berott därpå, att bland utgifterna ingått en del kostnader för trädgården, vilka närmast varit att anse icke såsom driftkostnader utan såsom ägarens levnadskostnader t. ex. för skötsel av prydnadsträdgård och park o. d. Detta missförhållande kunde kanske avhjälpas därigenom, att värdet av förmånen att begagna trädgården uppskattades till högre belopp eller ock genom att en uppdelning av kostnaden för trädgårdens skötsel verkställdes, så att en del av kostnaden ansåges såsom levnadskostnad och sålunda ej finge avdragas. Det bleve dock mycket svårt att effektivt övervaka efterlevnaden av dylika bestämmelser. Det har därför syntts lämpligare att stadga förbud att för kostnader för underhåll och skötsel av trädgård avdraga högre belopp än som motsvarar den redovisade inkomsten från trädgården.

I övrigt har i detta moment blott vidtagits en formell ändring.

VI. Ändringarna i detta moment hava vidtagits i syfte att uppnå överensstämmelse med bestämmelserna i 11 § i kommunalskatteförslaget.

2:o

Ändringarna i denna avdelning betingas dels av den ändrade bestämmelsen i 10 § i inkomstskatteförordningen angående rätten till avdrag

för periodiskt understöd dels ock av bestämmelsen i avdelning 1:o VI i de särskilda anvisningarna, att såsom med ägare likställd anses innehavare av fast egendom, som är anslagen till boställe eller eljest på lön, vare sig egendomen är att anse såsom jordegendom eller ej.

3:o

I anslutning till den ändrade uppställningen i 7 § har första stycket i denna avdelning fått en delvis ändrad lydelse. Någon närmare redogörelse härför torde icke vara erforderlig utom i ett avseende.

I det remitterade förslaget hade bland exempel å tillfälliga vinster och andra skattepliktiga intäkter, som icke böra hänföras under annan rubrik, upptagits jämväl royalty.

Royalty.

Härom yttrade kammarrätten i sitt utlåtande: Såsom exempel å tillfälliga vinster och sadana skattepliktiga intäkter, som ej borde hänföras under annan rubrik, hade tillagts inkomst av royalty. Motsvarande exempel återfunnes redan i gällande deklarationsformulär. Med åberopande av vad kammarrätten i sitt utlåtande över 1917 års kommunalskatteförslag anfört rörande royaltys beskattningsnatur, hemställde kammarrätten, att royalty måtte utgå ur exemplifieringen såväl i anvisningarna som i deklarationsformuläret.

Kammarrätten.

I det åberopade utlåtandet, vilket i denna del rörde Eiserman-von Wolckers förslag, hade kammarrätten anfört: Enligt förslaget skulle till avkomstgivande rättigheter räknas bland annat rätt till royalty. Såsom i motiveringen framhölls, kunde förmänen att uppbära royalty leda sitt ursprung från olika anledningar. Ofta framträdde emellertid rätten till royalty såsom grundad å eller likställd med delägarskap i affärsverksamhet, och det vore icke uteslutet, att den egentliga affärsägaren kunde uttaga sin huvudsakliga vinst av affärsföretaget under form av royalty. Oaktat royalty i gällande deklarationsformulär hänfördes till inkomst av icke yrkesmässig verksamhet och tillfälliga inkomster, hade dock royalty i praxis betraktats såsom inkomst av rörelse. I enlighet härmed hade utlänning, som uppburit royalty av här i riket bedrivit affärsföretag, ansetts härstädes skattskyldig jämväl för det fall, att han icke varit här i riket bostätt. Kammarrätten ansåge skäl icke föreligga att frångå den hävdvunna uppfattningen, enligt vilken royalty beskattades såsom inkomst av rörelse.

Kammarrätten över Eiserman-von Wolckers förslag.

På sätt kammarrätten påpekat kan förmänen att uppbära royalty leda sitt ursprung från olika anledningar. Den kan på grund därav vara av mycket olika natur och torde i vissa fall kunna anses såsom inkomst av näring. För att förebygga den missuppfattningen, att royalty alltid är

Departementschefen.

att hänföra till tillfälliga vinster och sådana skattepliktiga intäkter, som icke böra hänföras till annan rubrik, torde därför royalty i enlighet med kammarrättens hemställan böra uteslutas ur exemplifieringen i anvisningarna. Däremot torde royalty liksom hittills böra bibehållas bland exemplen i deklarationsformuläret för att utvisa, att inkomst av royalty, därest den icke upptagits under annan rubrik, bör upptagas under C IV c) i formuläret bland tillfälliga inkomster.

Ränta och
utdelning.

Enligt 7 § skola ränta och utdelning hänföras till inkomst av kapital, men de äro dock i många fall att anse såsom inkomst av näring; så torde väl t. ex. för en bank uppburen ränta alltid vara en inkomst av bankverksamheten, och har den väl också i praktiken behandlats såsom sådan. I anvisningarna har därför intagits ett påpekande av, att ränta och utdelning icke alltid äro att anse såsom inkomst av kapital, varjämte meddelats vissa bestämmelser till ledning vid avgörandet av, till vilken inkomstkälla inkomst genom ränta och utdelning är att hänföra.

Särskild be-
räkning av
inkomsten
från närings-
företag i vissa
fall.

Dessutom har i denna avdelning inryckts bestämmelse om särskild beräkning av inkomsten i näringsföretag, där på grund av vissa av näringsidkaren vidtagna åtgärder inkomsten blivit avsevärt lägre än den eljest skolat bliva. I fråga om skälen till den föreslagna bestämmelsen hänvisar jag till vad jag anfört vid 29 § i kommunalskatteförslaget. Jag vill blott ytterligare påpeka, att jag ansett böra även här och icke blott i taxeringsförordningen intagas bestämmelser i syfte, att, då ändring vidtages i fråga om beräkningen av inkomsten i ett företag, motsvarande jämkningar komma att ske med avseende å beräkningen av inkomsten från de gynnade företagen. Då kooperativ förening äger åtnjuta avdrag för pristillägg, rabatt eller annan dylik utdelning, som skett till alla kunder vare sig de tillhört föreningen eller ej, bör tydligen dylik utdelning, därest den skett omedelbart vid köpet eller försäljningen, och sålunda minskat föreningens vinst, icke för- anleda särskild beräkning av föreningens inkomst, och har uttrycklig bestämmelse härom intagits i anvisningarna.

För övriga i denna avdelning vidtagna ändringar har jag redan tidigare redogjort.

4:0

Ändringarna i denna avdelning betingas av ändringarna i 4 § angående beskattning av kommanditbolag och i 7 § angående beskattning av utdelning å kommanditlotter i kommanditbolag och insatser i ekonomiska föreningar.

5:o

Ändringarna under 1) äro i huvudsak beroende av ändringarna i 9 §. Enligt nämnda § får avdrag äga rum för kostnad för resor till och från arbetsplatsen, därest denna är belägen på sådant avstånd från den skattskyldiges bostad, att den skattskyldige skäligen kan anses behöva anlita särskilt fortskaffningsmedel. Sådant avdrag får naturligen ske, endast om den skattskyldige använt särskilt fortskaffningsmedel och endast med det minsta belopp, för vilket resan kunnat företagas. Har t. ex. resan skett med järnväg får avdragas blott kostnaden för resa i billigaste klass, även om resan skett i dyrare klass, och har resan företagits i automobil, ehuru spårväg eller järnväg kunnat användas, får blott kostnaden för resa med det billigaste fortskaffningsmedlet avdragas. För att framhålla detta har i anvisningarna intagits den bestämmelsen, att under resekostnader faller blott nödvändig och verklig kostnad, som skattskyldig fått vidkännas för resor till och från arbetsplatsen. I likhet med vad som skett i anvisningarna vid 35 § i kommunalskatteförslaget har på sätt kammarrätten hemställt här intagits bestämmelse om fördelning av ränteutgifter mellan flera inkomst-källor. Övriga ändringar under 1) torde icke behöva närmare beröras.

De under 3) vidtagna ändringarna höra samman med de ändrade bestämmelserna i 9 och 10 §§ angående rätten till avdrag för periodiskt understöd.

6:o

Förutom de ändringar, för vilka jag redogjort under 16 §, har här skett blott en mindre formell ändring.

Förordningen om taxeringsmyndighet och förfarandet vid taxering.

Jag skall nu redogöra för de föreslagna ändringarna i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

1 §.

Såsom jag redan framhållit kan efter kommunalskatteförslagets genomförande debiteringen av kommunalskatt icke längre grundas omedelbart på den taxering, som skall ske till statsskatt, utan måste särskild taxering till kommunalskatt äga rum. Likaledes förutsätter det förslag till lag om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen om landsting den 21

mars 1862, som jag den 12 innevarande månad för Kungl. Maj:t anmält, en särskild taxering till landstingskatt. Det nya taxeringsarbete, som erfordras härför ävensom för den i kommunalskatteförslaget föreskrivna uppskattning av viss fast egendom, för vilken frihet från fastighetsskatt äger rum, bör enligt min åsikt för vinnande av enhetlighet anförtros åt de taxeringsnämnder och prövningsnämnder, som redan nu finnas för taxeringen till statsskatt. Ett sådant ordnande av taxeringsväsendet får dock anses såsom blott provisoriskt och icke föregripande den utredning angående en omläggning av taxeringsväsendet i dess helhet, som torde böra igångsättas inom en icke allt för avlägsen framtid. Vid en sådan utredning torde tvärtom böra till prövning upptagas frågan om lämpligheten av, att taxeringen till kommunalskatt till viss del, jag tänker härvid närmast på taxeringen till fastighetsskatt, överlämnas till särskilda nämnder.

2 §1 mom.

Vanliga handelsbolag, kommanditbolag och rederier.

Enligt förut gällande bestämmelser hava vanliga handelsbolag, kommanditbolag och rederier icke varit skattskyldiga och sålunda ej heller skyldiga att avgiva deklARATION till ledning vid egen taxering, men däremot har enligt 11 § nu nämnt bolag ävensom rederi för registreringspliktigt fartyg varit pliktigt att utan avseende å inkomstens storlek lämna uppgift till ledning för delägarnas taxering. Genom de föreslagna ändringarna i inkomstskatteförordningen och enligt kommunalskatteförslaget skall däremot kommanditbolag bliva skattskyldigt för den del av sin inkomst, som belöper å kommanditdelägarna, varjämte enligt kommunalskatteförslaget kommanditbolag, vanliga handelsbolag och rederier äro skyldiga att erlägga näringsskatt. Då nu nämnda bolag och rederier sålunda skola själva taxeras, böra de även vara skyldiga att till ledning för egen taxering avgiva deklARATION, och denna deklARATIONSPLIKT synes, vad angår nyssnämnda bolag ävensom rederier för registreringspliktiga fartyg, kunna göras ovillkorlig, d. v. s. vara oberoende av, huruvida bolaget eller rederiet nästföregående år varit taxerat, och av storleken av bolagets eller rederiets inkomst. Därest bolaget eller rederiet drivit näring inom andra distrikt än det, där det har avgiva deklARATION, är det pliktigt att till ledning för egen taxering avlämna uppgift enligt 16 §. Den för bolagets eller rederiets taxering lämnade deklARATIONEN eller uppgiften torde utan svårighet kunna användas vid kontroll av de uppgifter, som delägarna äro skyldiga att avlämna till ledning för sin taxering till kommunal inkomstskatt, och man synes därför utan olägenhet kunna upphäva den hittillsvarande bestämmelsen i 11 § 2:o f) om skyldighet för bolag eller

rederi att till ledning för delägarnas taxering till bevillning av inkomst avlämna viss uppgift. Bestämmelsen om de särskilda upplysningar, som bolags eller rederis deklaration skall innehålla för att leda till en riktig taxering av såväl bolaget eller rederiet som delägarna återfinnas i 3 §. Nuvarande bestämmelse i 11 § 2:o f) om skyldighet för bolag eller rederi att avlämna uppgift till ledning vid delägares taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt torde däremot böra bibehållas med blott den förändring, som betingas av att kommanditbolag men ej kommanditdelägarna skall taxeras för den del av bolagets inkomst, som belöper på kommanditdelägarna. Då utdelning till kommanditdelägare i kommanditbolag skall taxeras såsom inkomst, bör, i likhet med vad som nu gäller beträffande uppgiftsskyldighet för aktiebolag och solidariska bankbolag, införas skyldighet för kommanditbolag att lämna uppgift om utdelning till kommanditdelägare, och har bestämmelse härom intagits i 11 § 2:o f).

Förut har för andra skattskyldiga än de i 2 § 1 mom. a) omför-
mällda verk och bolag deklarationsplikten varit ställd i beroende av be-
skattningen till inkomst- och förmögenhetsskatt, så att endast den varit
skyldig att avgiva deklaration, som nästföregående år varit taxerad till
sådan skatt eller haft så stor inkomst och förmögenhet, att under förutsätt-
ning av lägsta skattefria avdrag skyldighet att erlagga sagda skatt kunnat för
honom inträda. I anledning av införandet av de föreslagna nya kommunala
skatterna synes en ändring härutinnan böra äga rum, så att deklarationsplikten
i viss mån göres beroende av huruvida skyldighet att utgöra kommunal skatt
föregående år förelegat eller kan beräknas komma att på grund av årets taxe-
ring föreligga. Då för här i riket mantalsskriven svensk medborgare skatt-
skyldighet i mantalsskrivningskommunen inträder först, när inkomsten
uppgått till 600 kronor, samt skattskyldighet för annan skattskyldig in-
träder vid en inkomst av 100 kronor, synes den kommunala inkomstskat-
ten icke böra föranleda andra ändringar i bestämmelserna om deklarations-
plikt, än att sådan ålägges skattskyldig, som nästföregående år varit taxe-
rad till kommunal inkomstskatt, och att gränsen för inträdande av dekla-
rationsplikt för här i riket mantalsskriven svensk medborgare sänkes, så
att för sådan skattskyldig deklarationsplikt inträder redan, när inkomsten
och en sextiondedel av förmögenhet tillsammans uppgått till 600 kronor
i stället för såsom förut överstigit sagda belopp. Sistnämnda ändring är,
på sätt jag kommer att närmare beröra vid redogörelsen för 32 §, jäm-
väl önskvärd med hänsyn till det förslag till ändringar i lagen om allmän
pensionsförsäkring, vilket chefen för civildepartementet i och för remiss till
lagrådet den 12 innevarande månad för Kungl. Maj:t anmält. Den inkomst,
som här avses, är sådan inkomst, som kan taxeras till inkomst- och förmö-

Andra skatt-
skyldige än
verk, bolag
och rederi.

genhetsskatt. Den föreslagna näringskatten åter synes böra medföra deklara-
tionsplikt i en del fall, där sådan eljest icke skulle föreligga. Ehuru en
näringsidkares inkomst och förmögenhet icke varit så stor, att han på grund
därför blir deklara-
tionspliktig, kan näringskatt nämligen dock komma att
utgå för ett av honom drivet näringsföretag, därvid näringskattkapitalet
beräknas med hänsyn blott till den näringskattpliktiga förmögenheten och
arbetarkapitalet. Då gränsen för deklara-
tionsplikten ansetts böra sammanfalla
med skattskyldighets inträdande, synes deklara-
tionsplikt böra stadgas även
i nu förevarande fall. På grund av de jämförelsevis invecklade bestäm-
melserna för beräkning av näringskattkapitalet torde deklara-
tionsplikten dock böra göras beroende av att någon av de båda nämnda faktorerna för
sig uppgått till den storlek, att skyldighet att erlagga näringskatt inträ-
der. I anledning härav föreslås den bestämmelse, att deklara-
tionsplikt skall åligga skattskyldig, som vid nästföregående års utgång haft en nä-
ringskattpliktig förmögenhet till värde överstigande 10,000 kronor eller
under nästföregående år haft i näring, som av honom drivits, anställda i
medeltal, för år räknat, minst tre personer. Deklara-
tionsplikt torde även
böra åläggas skattskyldig, som nästföregående år varit taxerad till nä-
ringskatt.

3 §.

*Deklara-
tionsformu-
läret.*

Jag vill här först beröra förslaget till nytt deklara-
tionsformulär och
de mera betydande skiljaktigheterna mellan detsamma och det nuvarande
deklara-
tionsformuläret.

I sammanhang med den omarbetning av deklara-
tionsformuläret, som
betingas av kommunalskattförslaget och den i samband därmed stående
taxeringen till näringskatt och kommunal inkomstskatt, hava de sakkun-
niga enligt av mig lämnat direktiv undersökt, huru man lämpligen kan
tillmötesgå den av 1919 års lagtima riksdag i skrivelse nr 374 uttalade
önskan om en fullständigare specifikation av inkomsternas och driftskost-
nadernas sammansättning vid deklara-
tion av inkomst av jordbruk, även-
som sökt utreda önskvärdheten av en fullständigare uppgiftsskyldighet i
fråga om en del andra inkomstskällor och i fråga om förmögenhetens sam-
mansättning. Det har härvid visat sig, att om en dylik fullständigare
specifikation, vilken måste anses i flera avseenden önskvärd, skulle intagas
i själva formuläret, detta skulle svälla ut i så hög grad, att det troligen
komme att visa sig allt för ohanterligt och att de uppgiftspliktiga lätt
skulle komma att göra sig skyldiga till misstag vid dess ifyllande. Det
mest ändamålsenliga synes därför vara, att nödig specifikation beträffande
inkomster och utgifter för fastighet och näring ävensom de upplysningar,

som erfordras för taxering till näringskatt, lämnas i särskilda bilagor enligt därför avsedda formulär samt att nettoinkomstbeloppen för varje särskild fastighet och varje särskild näring överföres till ett huvudformulär, vilket innehåller övriga upplysningar till ledning för taxeringen. Huvudformuläret kommer genom en sådan anordning att innehålla alla upplysningar, som erfordras vid taxering av andra än ägare, innehavare och brukare av fastighet ävensom näringsidkare, och kommer att bliva jämförelsevis enkelt och överskådligt, varför det torde utan svårighet kunna användas även av löntagare o. d., vilka för närvarande äro berättigade att deklarerera enligt det s. k. mindre formuläret. Om det nu föreslagna systemet med huvudformulär jämte bilagor genomföres, behöves därför blott ett enda deklara-tionsformulär, och därmed försvinna de olägenheter, som alltid i viss mån äro förknippade med tillvaron av två olika formulär.

Såsom riksdagen i sin ovannämnda skrivelse också framhållit, har erfarenheten visat, att med deklara-tionsplik-tens nuvarande omfång jordbrukares deklara-tionsuppgifter icke kunnat effektivt kontrolleras, i följd varav jordbrukare i många fall torde blivit oriktigt taxerade. Ett sätt att underlätta en riktig taxering torde därför vara att av jordbrukare fordra en fullständigare specifikation av inkomster och utgifter, då härigenom sannolikheten minskas av, att vissa inkomster vid deklara-tionen av förbi-seende eller eljest icke uppgivas, samt det därjämte blir lättare för taxeringsmyndigheten att kontrollera, att alla inkomster uppgivits och upptagits till riktiga värden. Enligt förslaget skall därför för varje fastighet i särskild bilaga angivas alla bruttoinkomster och utgifter, med undantag av att bostad å fastigheten för arbetspersonal och undantagstagare icke upptages vare sig såsom inkomst eller utgift. Då specificerad uppgift skall lämnas angående vad som åtgått i hushållet och hushållsmedlemmar-nas antal, möjliggöres en jämförelsevis effektiv kontroll av att naturaför-måner upptagas till riktig myckenhet och till riktiga värden, och det är just detta, som förut varit svårast att kontrollera. Jämväl i fråga om övriga inkomster och härvid särskilt beträffande inkomst i penningar av försålda produkter torde den föreslagna specifikationen möjliggöra en ökad kontroll.

De sakkunniga hava förfrågat sig hos samtliga landskamrerare i riket, huruvida brukarna av mindre fastigheter i allmänhet begagna sig av den dem i 4 § tillförsäkrade förmånen att i stället för uppgift om naturaförmånens värde lämna vissa uppgifter om areal, avkastning m. m. och huruvida de sålunda lämnade uppgifterna möjliggöra en riktig taxering. Av de inkomna svarsskrivelserna framgår, att dylika uppgifter endast i ett fåtal fall lämnas, utan att även de mindre jordbrukarna i all-

Inkomst av
jordbruks-
fastighet.

mänhet lämna uppgifter om naturaförmånens värde i penningar samt att uppgifterna om areal, avkastning m. m. i stort sett icke äro tillräckliga för en tillförlitlig taxering. Det har dock av flera landskamrerare framhållits, att upplysningar om areal och kreatursbesättning äro ägnade att underlätta kontrollen av, att värdet av naturaförmåner och inkomster genom försäljning av produkter upptagas till riktiga belopp. I anledning av de sålunda vunna upplysningarna tvekar jag icke att föreslå den ändring i 4 §, att det ålägges även brukarna av mindre fastigheter att specificera sina naturaförmåner, dock att där svårighet möter att bestämma värdet i penningar av förmånerna, uppgifterna må avse blott förmånernas beskaffenhet och myckenhet. Den föreslagna skyldigheten att specificera naturaförmåner och inkomster genom försäljning av produkter förutsätter visserligen, att vissa anteckningar föras, men en dylik enklare bokföring är dock nödvändig, för att jordbrukaren skall kunna överblicka sin ställning, och ett åläggande att föra sådan torde så mycket mindre kunna anses obefogat, som de flesta jordbrukare väl redan föra sådana anteckningar, eftersom de ju i flertalet fall kunnat lämna uppgifter om sina naturaförmånens värde i penningar. På grund av de förmåner i kontrollavseende, som ansetts kunna vinnas genom upplysningar om jordbruksfastighets areal och kreatursbesättning, torde uppgiftsplikt i dessa avseenden böra åläggas beträffande varje fastighet.

Inkomst
av annan
fastighet.

Jämväl i fråga om inkomst av annan fastighet än jordbruksfastighet har det ansetts lämpligt att upplysningarna i deklarationen specificeras något mer än hittills skett, och har detta iakttagits vid utarbetandet av bilaga för uppgivande av inkomsten från sådan fastighet. De i denna del gjorda ändringarna äro också delvis betingade av den inskränkning i rätten att avdraga utgifter för underhåll och skötsel av trädgård, som intagits i avdelning I: o V av de vid inkomstskatteförordningen fogade särskilda anvisningarna.

Inkomst av
näring.

För den bilaga som skall användas vid deklaration av inkomst av näring hava upprättats två olika formulär, av vilka det ena är avsett att begagnas av näringsidkare, som föra handelsböcker, under det att det andra formuläret skall användas av dem, som icke föra böcker. Med nuvarande uppställning av deklarationsformuläret har det ofta mött svårigheter, när man sökt kontrollera en deklaration med tillhjälp av näringsidkarens balansräkning samt vinst- och förlusträkning, detta enär deklarationen icke kunnat grunda sig direkt på näringsidkarens bokföring. För deklarationens avgivande har näringsidkaren ofta måst så att säga göra ett särskilt bokslut, men efter vilka grunder detta upprättats, har icke alltid framgått av deklarationen och därvid fogade handlingar. Formulä-

ret för näringsidkare, som föra handelsböcker, har nu uppställts på sådant sätt, att man utgår från den bokförda nettovinsten samt dels härtill lägger vissa poster, vilka i beskattningsavseende icke få avdragas eller, såsom i fråga om avskrivningar, särskilt böra kontrolleras, dels ock från den sålunda funna summan avdrager tillåtna avskrivningar, skatter, för vilka avdrag från särskild inkomstkälla får äga rum, samt inkomster, vilka, ehuru de bokförts såsom inkomst av näringen, i beskattningsavseende äro att hänföra till annan slags inkomst eller till icke skattepliktig vinst. Genom denna anordning kommer det för deklARATIONEN erforderliga särskilda bokslutet att äga rum i själva deklARATIONEN, och underlättas härigenom kontrollen, varjämte deklARATIONENS upprättande torde bliva lättare för den skattskyldige. Formuläret för näringsidkare, som icke föra handelsböcker, har uppställts på sådant sätt, att det kommer att utgöra ett bokslut utvisande nettoinkomsten för året. För att formuläret skall kunna ifyllas, erfordras visserligen, att den skattskyldige fört vissa anteckningar över inköp och försäljningar, arbetslöner m. m., men dylika anteckningar torde väl föras av alla näringsidkare och hava redan förut varit nödvändiga för att näringsidkaren över huvud skolat kunna avgiva en riktig deklARATION.

Kammarrätten har i sitt uttalande framhållit, att det föreslagna formuläret syntes ställa allt för stora krav å de näringsidkare, som icke föra handelsböcker, då flertalet av dessa icke torde såsom inkomst för visst år beräkna värdet av utfört arbete, som likviderades först följande år, eller såsom omkostnad för visst år upptaga annan än sådan som likviderats samma år. Ej heller syntes ifrågavarande näringsidkaré böra för inkomstberäkningen avfordras uppgift om värdet av utgående och ingående lager, utan i berörda avseenden jämsställas med jordbrukare, vilka icke hade att för inkomstberäkningen redovisa lagerbehållningen.

Kammarrätten.

Det är otvivelaktigt, att deklARATIONENS upprättande skulle för de näringsidkare, som icke föra handelsböcker, betydligt underlättas, om de finge vid inkomstens beräkande följa de grunder, som kammarrätten föreslagit. Dessa grunder överensstämja dock icke med vad som i allmänhet gäller i fråga om beräkningen om inkomst av näring, och för att sagda grunder skola få tillämpas vid deklARATIONENS avgivande, torde erfordras en omarbetning av de vid inkomstskatteförordningen fogade särskilda anvisningarna, så att i desamma intagas särskilda bestämmelser om sättet för beräkande av inkomsten av näringsföretag, för vilket icke föres handelsböcker. En dylik omarbetning av de särskilda anvisningarna torde dock icke böra ske utan vederbörlig utredning av hithörande spörsmål, men den korta tid, som stått till buds, efter det kammarrättens utlåtande inkommit,

Departementschefen.

har icke medgivit verkställandet av en dylik utredning. Jag har därför ansett kammarrättens påpekande i denna punkt icke böra nu föranleda någon åtgärd.

Inkomst genom utdelning.

Enligt nuvarande deklarationsformulär skall uppgivas blott nettoinkomsten av utdelning å aktier och lotter i solidariska bankbolag, vilket emellertid medfört svårighet att med ledning av de från bolagen meddelade uppgifterna om lyftade utdelningar kontrollera den skattskyldiges uppgifter. För möjliggörande av en effektivare kontroll skall därför enligt förslaget lämnas uppgift å utdelningen från varje särskilt bolag eller förening.

Spekulationsvinst.

Beträffande inkomst genom icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom föreslås likaledes specifikation, i det uppgift skall lämnas om inkomsten av varje särskild affär. I fråga om avyttring av fast egendom är detta nödvändigt redan på den grund, att inkomst av sådan skall taxeras till kommunal inkomstskatt i den kommun, där fastigheten är belägen, och det sålunda är nödvändigt att för taxeringen erhålla uppgift på fastighetens namn och den ort, där fastigheten är belägen. Vad angår avyttring av lös egendom är en specifikation önskvärd ur kontrollsynpunkt.

Förmögenhet.

Jämväl i fråga om förmögenhetsuppgiften synes en specifikation vara nödvändig, för att densamma måtte kunna kontrolleras. En dylik specifikation, vilken föreskrives i förslaget, är i första hand önskvärd för att kontrollera värdesättningen, och gäller detta framför allt värdesättningen av aktier och andra värdehandlingar, vadan beträffande dessa fullständig specifikation skall lämnas.

Kammarrätten har i sitt utlåtande framställt vissa anmärkningar — angående vilkas innehåll jag tillåter mig hänvisa till utlåtandet — i anledning av den föreslagna specifikationen i fråga om inkomst genom utdelning och genom icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom samt i fråga om förmögenhet. Jag har dock icke ansett dessa anmärkningar böra föranleda några ändringar i denna del i det remitterade förslaget.

Då bevillningen är avsedd att upphöra, hava de förutvarande särskilda uppgifterna till ledning för bevillningstaxeringen uteslutits ur det nya formuläret och ersatts med en sammanställning för taxering till kommunal inkomstskatt.

Ändringar i § 3.

Av de i själva lagtexten till förevarande paragraf föreslagna ändringarna har jag redan vid 2 § omnämnt dem, som avse de särskilda upplysningar, som det bör åligga vanligt handelsbolag, kommanditbolag och rederi att lämna. Övriga i denna paragraf föreslagna ändringar äro betingade av näringsskatten och av den omständigheten, att enligt kommu-

nalskatteförslaget inkomst av näring, men icke inkomst av annan rörelse skall taxeras i driftskommunen, och torde någon närmare redogörelse för desamma icke vara erforderlig.

4 §.

Beträffande ändringen i denna § tillåter jag mig hänvisa till min redogörelse för det nya deklarationsformuläret i vad det avser inkomst av jordbruksfastighet.

7 §.

Då en fastighets ägare eller innehavare är den, som har lättast att beräkna fastighetens värde, måste det anses lämpligt, att han avger förslag angående vilket taxeringsvärde som bör åsättas fastigheten, och har bestämmelse i sådant avseende inryckts i förevarande §.

I övrigt har i paragrafen blott vidtagits ett par formella ändringar.

9 §.

Ändringen i denna § är betingad av den föreslagna näringskatten och torde icke behöva närmare motiveras.

11 §.

För de ändringar i denna §, som beröra uppgiftsplikten för vanligt handelsbolag, kommanditbolag och rederi, har jag redogjort redan vid 2 §. Uppgift angående utdelning å insatser i ekonomisk förening.

Då enligt 7 § i inkomstskatteförordningen i dess föreslagna lydelse utdelning å insatser i ekonomiska föreningar skall taxeras såsom inkomst, bör tydligen, i likhet med vad nu gäller för aktiebolag och solidariska bankbolag, ekonomiska föreningar åläggas att lämna uppgift om utdelningar och har bestämmelse härom införts i 2:o f) av förevarande §.

Enligt nuvarande bestämmelser i 2:o g) är annan arbetsgivare än verk, bolag eller rederi skyldig att avlämna uppgifter angående anställdas avlöningsförmåner och pensionstagares förmåner endast, därest han nästföregående år i sin rörelse eller yrke haft minst fem personer stadigvarande anställda. Anledningen till denna bestämmelse torde hava varit en önskan att bespara de mindre arbetsgivarna besväret att avlämna uppgifter. Genom ifrågavarande bestämmelse beredes emellertid svårighet att kontrollera deklARATIONEN från löntagare, vilka varit anställda hos arbetsgivare med mindre antal arbetare, och det lär jämväl hava inträffat, att

arbetsgivare med flera än fem arbetare underlåtit att fullgöra sin uppgiftsskyldighet under förevändning, att arbetarna icke varit stadigvarande anställda utan under året några arbetare utbytts mot andra. På grund härav och då det förut antydda skälet för en inskränkning i uppgiftsskyldigheten torde hava förlorat i betydelse under nuvarande förhållanden, när man ansett sig kunna på en hel del andra områden fordra fullständigare uppgifter än som ansetts möjligt vid deklarations- och uppgiftspliktens införande, synes skyldigheten att i förevarande avseende lämna uppgifter böra utsträckas till att gälla för varje arbetsgivare beträffande de i hans näring eller rörelse anställda personer. I samband därmed har det ansetts lämpligt att för möjliggörande av en effektivare kontroll ålägga den, som är uppgiftspliktig för avlöningsförmån, att, där avlöningsförmånen avser kortare tid än helt år, meddela upplysning om den tidrymd, för vilken förmånen utgått.

Viss uppgiftsskyldighet för banker m. fl.

Vid olika tillfällen hava yrkanden framställts därom, att bankinrättningar m. fl. borde åläggas att lämna uppgift beträffande beloppet av insättarna gottgjorda räntor ävensom beloppet av insättarnas inestående medel.

1913 års
riksdag.

Sålunda föreslogs i en vid 1913 års riksdag i andra kammaren väckt motion sådan ändring i taxeringsförordningen, att banker och andra sammanslutningar eller enskilda personer, som mot ränta emottoge penningar till förvaltning, ålades att till taxeringsmyndighet lämna uppgift å beloppet av varje insättares under föregående år uppburna ränta.

Bevillningsutskottet anförde härom bland annat: Det torde kunna antagas, att genom den föreslagna åtgärden statens och kommunens skatteintresse skulle i många fall främjas. Huru önskvärt detta i och för sig vore, syntes dock förslaget förverkligande möta allt för stora praktiska svårigheter. Sålunda skulle uppgiftspliktens fullgörande åsamka särskilt de större penninginrättningarna med deras tusental av insättare ett synnerligen betungande besvär. Det med motionen avsedda syftet hade emellertid syntes utskottet kunna väsentligen tillgodoses på enklare sätt, nämligen så, att penninginrättningar och enskilda, som av allmänheten emottoge medel till förräntande, förklarades skyldiga att på skriftlig anfordran av taxeringsmyndighet, närmare bestämt taxeringsnämnds ordförande eller kronans ombud hos prövningsnämnd, uppgiva viss skattskyldigs räntekomst. Därigenom vunnes möjlighet att i fall, där deklarant misstänktes hava lämnat oriktig eller ofullständig uppgift, kontrollera denna.

I anslutning till vad utskottet sålunda anfört föreslog utskottet riksdagen att besluta viss ändring i taxeringsförordningen. Denna hemställan bifölls av andra kammaren, men avlogs av första kammaren.

1915 års
riksdag.1918 års
riksdag.

Vid 1915 års riksdag upptogs frågan ånyo i en uti andra kammaren väckt motion. Bevillningsutskottet gjorde enahanda hemställan som förut och frågan fick inom riksdagens båda kammarer samma utgång som år 1913.

Genom proposition till 1918 års lagtima riksdag, nr 283, föreslog Kungl. Maj:t riksdagen att antaga förslag till vissa ändringar i taxeringsförordningen, vilket förslag bl. a. innehöll följande tillägg till 11 §:

Styrelse för bankbolag, sparbank eller annan penningförvaltande inrättning ävensom enskild man eller handelsbolag, som yrkesmässigt driver bankrörelse eller liknande verksamhet, är skyldig att efter anmaning lämna uppgift om namngiven skattskyldigs ränteinkomst från den penningförvaltande inrättningen, personen eller handelsbolaget ävensom om beloppet av den skattskyldiges inestående medel vid viss angiven tidpunkt.

Genom föreslaget tillägg i 23 § 3 mom. samma förordning skulle hithörande uppgifter få samma skydd mot offentliggörande som deklARATIONERNA. Enligt vad i propositionen uttalades, borde ett motsvarande tillägg sedermera införas i tryckfrihetsförordningen.

Vid anmälan av nämnda förslag, till grund för vilket legat ett tidigare inom departementet utarbetat förslag, över vilket yttranden inkommit från en del myndigheter och korporationer, anförde jag bl. a.:

Mot förslaget har i huvudsak erinrats, att banksekretessen därigenom skulle hävas. Givetvis bör ett slopande av banksekretessen ej ske onödigtvis, men det måste betonas, att vikten av densammas bibehållande också kan överskattas. Visserligen givas många fall, där banksekretessen tillgodoser ett verkligt och berättigat intresse, men det torde också finnas tillfällen, då den tjänar att skydda affärstransaktioner, som ej tåla en närmare granskning. Vad angår uppgiftspliktens omfattning, så upptager det remitterade förslaget en vida mera omfattande uppgiftsskyldighet än den av bevillningsutskottet på sin tid föreslagna bestämmelsen rörande uppgiften om namngivna skattskyldigas ränteinkomster. Att begränsa uppgiften till att avse allenast ränteinkomsten torde emellertid åstadkomma, att det föreslagna stadgandet ej bleve av den verkliga nytta, som därmed avsetts. Ur kontrollsynpunkt måste det nämligen anses vara synnerligen viktigt, att kunna erhålla kännedom om en namngiven kunds inestående tillgodohavande vid viss tid. Det bör ihågkommas, att då de motioner, som förelegat till bevillningsutskottets behandling, avsågo endast skyldighet att lämna uppgifter om ränteinkomster, utskottets betänkande ej lär böra förstås så, att utskottet ansett uppgiftsskyldigheten ej kunna givas den av mig ovan antydda utsträckning. Däremot har jag funnit det möta betänkligheter, särskilt innan närmare erfarenhet vunnits, att medgiva taxeringsmyndighet någon mera allmän rätt att infordra upplysningar om

vederbörande skattskyldigas affärsverksamhet. Jag har därför låtit om-arbeta det remitterade förslaget därhän, att uppgiftsskyldigheten skulle begränsas till de av mig här ovan särskilt angivna avseendena.

Bevillningsutskottet tillstyrkte berörda förslag, varemot sex ledamöter reserverade sig. Andra kammaren biföll utskottets förslag, men första kammaren biföll reservationen. Efter det sistnämnda kammare förkastat av bevillningsutskottet föreslagen proposition för gemensam votering förföll frågan.

1919 års
riksdag.

Uti en vid 1919 års lagtima riksdag inom andra kammaren väckt motion föreslogs därefter sådan ändring i 15 § 4 mom. i taxeringsförordningen, att ordförande i taxeringsnämnd och kronans ombud hos taxeringsnämnd skulle äga att av enskilda, verk eller bolag, i vilkas verksamhet inginge inlåning från allmänheten, på skriftlig anfordran erhålla uppgift angående viss skattskyldigs ränteinkomst.

Uti avgivet betänkande anförde bevillningsutskottet därom bl. a.:

Vad själva saken beträffade, saknade utskottet anledning att från-träda den ståndpunkt, utskottet intagit vid de tre föregående tillfällena. Utskottet ansåge alltfort den föreslagna uppgiftsplikten bilda en ej oviktig länk i kedjan av de åtgärder, som behövde tillgripas för ernående av ett effektivt taxeringsresultat. Emellertid gällde numera, enligt den lydelse 1 § i lagen om bankrörelse erhållit genom lagen den 26 juni 1918, som trätt i kraft den 1 juli samma år, att bankrörelse finge här i riket bedrivas av, utom riksbanken, allenast bankaktiebolag och solidariskt bankbolag. Med bankrörelse förstodes åter varje »verksamhet, i vilken ingår inlåning från allmänheten på räkning, som av bank allmänligen begagnas». Enskild man eller handelsbolag, som minst två månader före den nya lagens ikraftträdande drivit bankrörelse, finge fortsätta därmed till utgången av år 1920. Om synnerliga skäl vore förhanden, ägde Konungen medgiva, att rörelsen jämväl därefter finge tillsvidare fortsättas. Den sålunda genom-förda inskränkningen i rätten att yrkesmässigt bedriva inlåning medförde, att, praktiskt taget, det förevarande spørsmålet icke vidare vore aktuellt i fråga om enskilda personer och handelsbolag. Utan olägenhet torde man nämligen kunna bortse från de fall, som berodde av ovanberörda över-gångsbestämmelser, och som i varje händelse efter slutet av 1920 torde bli mycket sällsynta. De farhågor, som kunde hysas beträffande förslaget om ifrågavarande uppgiftsplikt, torde huvudsakligen hänföra sig till bank-sekretessen. Det finge dock anses uteslutet, att någon formell konflikt skulle uppkomma med banklagens regel i 258 §: »Enskildas förhållanden till bankbolag må ej i oträngt mål yppas». Om oträngt mål kunde ju nämligen ej bli tal i ett fall av förevarande art. Såge man åter till

sakens reella sida, torde risken för ett obehörigt blottande av affärshemligheter på denna väg ej vara synnerligen nämnvärd, särskilt om, i enlighet med fjolårets proposition, genom tillägg i 23 § taxeringsförordningen och å vederbörligt håll i tryckfrihetsförordningen, åt hithörande uppgifter gäves samma skydd mot offentliggörande, som tillkomme de skattskyldigas deklARATIONER. Jämväl i fråga om platsen för huvudstadgandet och dettas formella lydelse syntes Kungl. Maj:ts förslag förra året böra tjäna till ledning. En föreskrift av det innehåll i huvudsak motionären föreslagit borde alltså upptagas i 11 § taxeringsförordningen i stället för i 15 §, och även avfattningen torde böra lämpas efter fjolårets förslag. Enligt vad ovan erinrats, borde föreskriften dock ej omfatta enskilda personer eller handelsbolag.

I anslutning till vad bevillningsutskottet sålunda anfört hemställde utskottet, att riksdagen måtte besluta vissa ändringar i taxeringsförordningen, under det att sex ledamöter av utskottet reserverade sig. Andra kammaren biföll, men första kammaren avlog utskottets hemställan. Sedan första kammaren avslagit av bevillningsutskottet föreslagen proposition, till gemensam votering, förföll frågan.

Jag har ansett frågan om införande av förut föreslagen uppgifts-
pliktbeträffande insättares ränteinkomster och tillgodohavanden vara av
den betydelse, att frågan bör i nu förevarande sammanhang ånyo hän-
skjutas till riksdagens prövning, och har därför i det nu framlagda för-
slagets 11 § intagits bestämmelse av i huvudsak enahanda innehåll som
motsvarande bestämmelse i det år 1918 framlagda förslaget. På sätt be-
villningsutskottet år 1919 i sitt ovan omnämnda betänkande framhållit
torde det dock med hänsyn till de ändrade bestämmelserna i lagen om
bankrörelse vara onödigt att införa ifrågavarande uppgiftspliktbeträffande
för enskilda eller handelsbolag, vadan den nu föreslagna bestämmelsen erhållit därav
betingad ändrad lydelse.

Departement-
schefen.

I enlighet med vad jag år 1918 föreslog torde genom ett tillägg till 23 § nu ifrågavarande upplysningar böra erhålla samma skydd som de skattskyldigas egna deklARATIONER, och torde motsvarande stadgande böra införas i tryckfrihetsförordningen.

13 §.

I denna § hava blott ett par formella ändringar vidtagits.

14 §.

Kommanditdelägare i kommanditbolag skall ju enligt kommunal-skatteförslaget och de föreslagna ändringarna i inkomstskatteförordningen icke längre taxeras för den å honom belöpande andelen av bolagets vinst utan blott för utdelning å sin insats, och i anledning härav föreligger ej längre för kommanditdelägaren någon svårighet att på grund av sitt delägarskap i bolaget i vanlig tid avgiva deklaration. Rätten för kommanditdelägare att kunna erhålla anstånd med deklarationens avgivande har därför upphävts.

15 §.

Här har skett en blott formell ändring.

16 §.

Enligt kommunal-skatteförslaget kan skattskyldig inom annan kommun än den, där han skall taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, taxeras till näringskatt samt till kommunal inkomstskatt för inkomst av fast egendom, näring och icke yrkesmässig avyttring av fast egendom. I anledning härav fordras ändrade bestämmelser angående de uppifter, som skattskyldig bör avlämna till ledning för sin taxering i andra kommuner än hemortskommunen och hava sådana bestämmelser intagits i förevarande §.

Likaledes hava här införts bestämmelser om avgivande av de särskilda upplysningar, som äro nödvändiga för tillämpning av de i kommunal-skatteförslaget föreskrivna grunderna för fördelning mellan olika kommuner av näringskattkapitalet och inkomsten i vissa slags företag. Skyldighet att meddela dylika särskilda upplysningar har förut ålegat blott verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll. Då även andra än dylika verk eller bolag kunna driva verksamhet av här ifrågasvarande art och jämval för dessas taxering erfordras iiknande upplysningar, har skyldigheten att i förevarande avseende meddela upplysningar utsträckts till att avse alla skattskyldiga, som driva näring av angiven beskaffenhet.

För fördelning av skattskyldigs näringskattkapital och inkomst å olika inom samma kommun belägna administrativa områden, inom vilka menighet äger att utöva beskattningsrätt, erfordras motsvarande upplysningar, som för fördelning av näringskattkapitalet och inkomsten å olika kommuner, och har därför här intagits bestämmelse om skyldighet att

meddela för förstnämnda fördelnings verkställande erforderliga uppgifter och upplysningar.

I övrigt har blott skett en formell ändring.

Kammarrätten har hemställt, att kommanditdelägare måtte befrias från skyldighet att avlämna uppgift enligt 16 §. En uttrycklig bestämmelse härom torde icke vara erforderlig, då kommanditdelägarers inkomst från bolaget ju icke skall taxeras i driftskommunen och sålunda förutsättningen för uppgiftsplikt icke föreligger. Kommanditdelägare blir ju likställd med aktieägare, och det torde aldrig hava ifrågasatts, att aktieägare, vilken ju också drivit rörelse i bolag, skulle vara skyldig att lämna uppgift enligt 16 §.

18 §.

2 mom. har undergått en formell ändring, som nödvändiggjorts av den ändrade bestämmelse i 2 § 1 mom. a).

Uti det i 5 mom. omförmälda fall hava förut böter skolat beräknas i förhållande till den bevillning, som påföres den skattskyldige på grund av den taxering, varom fråga är. Då bevillningen föreslagits skola upphävas måste den sålunda stadgade beräkningsgrunden utbytas mot annan, och måste det då anses lämpligast, att böterna beräknas i förhållande till antalet skattekronor, vilket begrepp närmast motsvarar den gamla bevillningen.

20 §.

Här har vidtagits de ändringar, som erfordras för att lämnandet av oriktiga upplysningar för taxering till näringskatt skall medföra motsvarande straff som lämnandet av oriktiga upplysningar om inkomst och förmögenhet. I sista punkten av paragrafen har icke gjorts någon ändring, men då taxeringen skall ske icke blott till statskatt utan jämväl till landskatt och kommunalskatt, kommer maximum för bötesförhöjningen att ställas i relation till summan av de olika skattebelopp, som genom det svikliga förfarandet undandragits.

23 § 1 mom.

På sätt framgår av de föreslagna ändringarna i 30 och 45 §§ är det min avsikt föreslå, att taxeringsnämnd och Kungl. Maj:ts befallningshavande måtte berättigas tillkalla sakkunniga att biträda vid behandlingen av viss uppskattningsfråga. Dylig sakkunnig måste naturligtvis för full-

görande av sitt uppdrag äga rätt att granska vederbörande deklARATION, och har stadgande om dylik rätt intagits i förevarande §.

Beträffandet det till momentet tillagda stycket hänvisar jag till vad jag yttrat vid 11 § angående uppgiftsskyldighet för banker m. fl.

25 §.

Den nuvarande bestämmelsen, att till ledamot av taxeringsnämnd må av Kungl. Maj:ts befallningshavande blott förordnas person, som är boende inom taxeringsdistriktet eller angränsande distrikt, har visat sig ofta medföra olägenheter, i det att det varit svårt att inom det angivna området finna för uppdraget lämplig person. På grund härav och då den kännedom om ortsförhållandena, som är för taxeringen nödvändig, torde i tillräcklig grad finnas hos de valda ledamöterna, synes omnämnda bestämmelse böra upphävas.

Då arrenderandet av fast egendom ej längre i och för sig medför kommunal rösträtt, bör bestämmelsen i sista stycket av denna § om arrendators valbarhet till ledamot eller suppleant i taxeringsnämnden utgå, och har detta iakttagits i förslaget.

27 §.

Här har skett blott en formell ändring.

29 § 1 mom.

De ändrade bestämmelserna i denna §, vilka betingas av kommunal-skatteförslaget, torde icke behöva närmare motiveras.

30 §.

För att kunna kontrollera deklARATIONER av mera invecklad beskaffenhet såsom t. ex. rörande ett industriföretag, en handelsverksamhet av mera egenartad natur e. d. erfordras ofta större sakkunskap än som finnes att tillgå bland ledamöterna i taxeringsnämnden eller prövningsnämnden. I dylika fall har taxeringsnämndens ordförande och kronans ombud i prövningsnämnden, om de velat erhålla önskad kontroll, varit hänvisade till att på privat väg skaffa sig den hjälp, som kunnat vara behövlig. Detta kan dock icke vara riktigt, utan böra taxeringsnämnd och prövningsnämnd vara berättigade att på det allmännas bekostnad erhålla det sakkunniga biträde, som kan vara behöfligt för behandlingen av särskilda uppskattningsfrågor.

I förevarande § och 45 § hava intagits bestämmelser om rätt att tillkalla sakkunnig, varjämte i 54 § 6 mom. meddelats föreskrifter om arvode till sålunda tillkallad sakkunnig.

31 § 1 mom.

För ändringen under h) i detta moment torde jag icke behöva närmare redogöra. Jag vill dock i detta sammanhang fästa uppmärksamheten på en detalj i fråga om taxering till kommunal inkomstskatt av inkomst av näring. Enligt kommunalskatteförslaget skall såsom inkomst av näring upptagas inkomst från företag av den beskaffenhet, att för detsamma näringsskatt över huvud kan utgå, sålunda även om ett företag är så litet, att på grund av bestämmelserna i 24 § i samma förslag näringsskatt i det särskilda fallet faktiskt icke skall utgå. I sistnämnda fall skall inkomsten av näringen taxeras i den skattskyldiges mantalskommun, under det att i övriga fall inkomst av näring skall taxeras i den kommun, där den drivits, driftskommunen. Det torde icke böra tillerkännas det skattskyldige någon rätt att pröva, huruvida näringsskatt skall utgå för ett företag eller icke, och att med ledning därav avgöra, i vilken kommun han skall uppgiva inkomsten från företaget för taxering till kommunal inkomstskatt. Det har därför ålagts skattskyldig, som drivit näring, att alltid i driftskommunen lämna uppgift enligt 16 § till ledning för taxering till näringsskatt och kommunal inkomstskatt. Taxeringsnämnden i driftskommunen får därefter avgöra, huruvida näringsskatt för företaget skall utgå eller icke; skulle det härvid visa sig att näringsskattekapitalet icke överstiger 5,000 kronor, åligger det enligt bestämmelsen under h) i nu förevarande moment nämndens ordförande att till ordföranden i taxeringsnämnden i den skattskyldiges mantalskrivningskommun översända den inkomna uppgiften med underrättelse om, att inkomsten av företaget ansetts icke böra taxeras till kommunal inkomstskatt i driftskommunen. Genom dessa bestämmelser undanröjes tvekan hos den skattskyldige angående i vilken kommun han skall uppgiva inkomst av näring för taxering till kommunal inkomstskatt, liksom man jämväl vinner klarhet beträffande vilken taxeringsnämnd som har att avgöra, huruvida näringsskatt skall utgå för ett näringsföretag eller ej, och därmed också huruvida inkomsten av företaget skall taxeras i driftskommunen eller mantalskrivningskommunen.

I sjätte stycket av avdelning 3:o) i de vid inkomstskatteförordningen fogade anvisningarna stadgas, att om där omförmäld justering av inkomsten från ett företag ägt rum, motsvarande jämkning skall ske i fråga om beräkningen av inkomsten för den person, som blivit gynnad genom

åtgärd, som avses i sagda lagrum. Till i) i nu förevarande moment föreslås nu ett tillägg, innehållande föreskrifter i syfte, att dylik jämkning måtte komma att äga rum.

32 §.

I förevarande §, som handlar om taxeringsnämndens åligganden, hava införts de ändringar, som betingas av kommunalskatteförslaget och därmed sammanhängande frågor. Av de sålunda vidtagna ändringarna torde jag behöva omnämna blott de viktigaste.

Av skäl, för vilka chefen för civildepartementet redogjort vid anmälan den 12 innevarande mars inför Kungl. Maj:t av förslag till lag om vissa ändringar i lagen om allmän pensionsförsäkring den 30 juni 1913, är det icke lämpligt att göra den i 4 § av nämnda lag stadgade skyldighet att utgiva särskild tilläggsavgift beroende av, huruvida en avgiftspliktig faktiskt har att utgöra inkomst- och förmögenhetsskatt eller kommunal inkomstskatt, utan bör i stället dylik skyldighet åligga en var avgiftspliktig som haft så stor inkomst av beskaffenhet att kunna taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt samt så stor förmögenhet, att det enligt 17 § i inkomstskatteförordningen beräknade taxerade beloppet d. v. s. inkomsten jämte en sextiondedel av förmögenheten, uppgått till minst 600 kronor. För att avgiftsplikten skall kunna göras beroende av det enligt inkomstskatteförordningen taxerade beloppets storlek även i de fall då medgivet avdrag överstiger det taxerade beloppet och sålunda någon egentlig taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt icke äger rum erfordras bestämmelser om vilken myndighet som i dylika fall skall beräkna det taxerade beloppet. Det synes lämpligast, att utförandet härav uppdrages åt taxeringsnämnden, som har taxeringen om hand och redan nu har att i inkomstlängden införa ifrågavarande tilläggsavgifter, i de fall då desamma skola införas i längden. Enligt förslaget åligger det därför taxeringsnämnden att för en var enligt lagen om allmän pensionsförsäkring avgiftspliktig, även om något till inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbart belopp icke skall för honom utföras, införa det enligt inkomstskatteförordningen taxerade beloppet. Även om avgiftspliktig under 21 år icke själv taxeras för sin inkomst- och förmögenhet, bör dock det taxerade beloppet för honom införas, därest detsamma uppgår till minst 600 kronor.

Därest en kommun är uppdelad på flera administrativa områden, inom vilka menighet äger utöva beskattningsrätt, t. ex. om inom en stad finnas flera territoriella församlingar, samt en skattskyldig drivit näring

inom olika församlingar, erfordras en fördelning av näringssskattekapitalet och inkomsten på de olika församlingarna. Denna fördelning åligger det taxeringsnämnden att verkställa, och hava föreskrifter därom intagits i denna §. Några särskilda bestämmelser om de grunder, efter vilka fördelningen av näringssskattekapitalet skall äga rum, torde icke vara erforderliga, då för denna fördelning böra användas de för fördelning av näringssskattekapital mellan olika kommuner i kommunalskatteförslaget meddelade regler. Annorlunda är förhållandet med fördelningen av inkomsten. Den skattskyldiges sammanlagda inkomster inom kommunen äro sammanförda till ett taxerat belopp och den kommunala skattskyldigheten skall i regel icke bestämmas efter detta taxerade belopp utan efter ett lägre *beskattningsbart* belopp. Det är tydligen detta beskattningsbara belopp, som skall fördelas på de olika församlingarna, men bör fördelningen ske med hänsyn till huru stor del av inkomsten som är att hänföra till varje särskild församling. För möjliggörande av en rättvis fördelning bör först uträknas, huru inkomsten fördelar sig på de olika församlingarna, därvid till den församling, där den skattskyldige är mantalsskriven, hänföres inkomst av beskaffenhet att enligt kommunalskatteförslaget böra taxeras i mantalsskrivningskommunen, och därefter bör i proportion härtill det beskattningsbara beloppet fördelas på de olika församlingarna. Jämväl om skattskyldig haft inkomst av fastigheter, belägna inom olika församlingar, får en dylik fördelning av det beskattningsbara beloppet äga rum. Motsvarande gäller vid fördelning av näringssskattekapital och till kommunal inkomstskatt beskattningsbart belopp mellan andra inom samma kommun belägna administrativa områden än territoriella församlingar eller när inom kommun finnes municipalsamhälle och en del av skattskyldigs inkomst hänflutit från municipalsamhället och en del från den utom det samma belägna delen av kommunen.

Då enligt förordningen angående försäljning av rusdrycker den 14 juni 1917 taxeringsnämnd icke längre äger att meddela beslut i fråga om det litertal brännvin, för vilket försäljningsavgift skall erläggas, bör den hittillsvarande föreskriften, att dylikt beslut skall intagas i taxeringsnämndens protokoll, upphävas.

36 § 2 mom.

Det är avsett, att debiteringen av de kommunala skatterna skall ske i särskilda debiteringslängder, och böra på grund därav blott de avgifter, som skola utgå till staten, införas i taxeringslängderna.

39 §.

Municipalsamhälle och annat administrativt område inom kommun är icke berättigat till någon andel i den kommunala progressivskatten, och ej heller står vägs katt eller vägunderhåll i något förhållande till den kommunala progressivskatten eller till näringskatten. På grund härav och då nu liksom förut den principen bör gälla, att menighet skall vara berättigad att överklaga blott taxering, varav dess rätt är beroende, har förevarande § erhållit en härav betingad ändrad avfattning.

41 §.

För närvarande gäller, att bland prövningsnämndens medlemmar minst hälften och i Stockholms stad minst en fjärdedel bör vara ägare av fast egendom. Denna bestämmelse kan hava haft sitt berättigande under äldre tider, när jordbruksnäringen i förhållande till andra näringar hade den ojämförligt största betydelsen och bevillningen till stor del vilade direkt å fastigheterna, men däremot synes det icke föreligga tillräckliga skäl att bibehålla samma bestämmelse under nuvarande förhållanden, då andra näringar, framför allt industrien, vunnit så stor utveckling och löntagarklassen så ökats i storlek. Ett bibehållande av bestämmelsen skulle i många län medföra, att fastighetsägarna skulle erhålla ett oproportionerligt stort inflytande på taxeringen. Bestämmelsen torde böra ersättas med ett stadgande, att prövningsnämnden skall utgöras av ett efter beskattningens belopp och mängden av de skattskyldiga lämpat antal fastighetsägare, näringsidkare och andra inkomsttagare; fastighetsägarna kommer därigenom att tillerkännas det inflytande på taxeringen, som med hänsyn till deras antal och betydelse ur skattesynpunkt kan anses skäligt.

45 §.

Beträffande denna § får jag hänvisa till vad jag yttrat vid 30 §.

49 § 1 mom.

Den hittillsvarande bestämmelsen i förevarande moment, att besvär över prövningsnämndens beslut skola, ehuru de skola vara ställda till kammarrätten, ingivas till Kungl. Maj:ts befallningshavande, har ofta medfört för de skattskyldiga ödesdiga misstag, i det att besvären ingivits till kammarrätten och för den skull förklarats icke kunna upptagas till pröv-

ning. Visserligen kan sägas, att de skattskyldiga i dylika fall hava sig själva att skylla, men det synes dock obilligt, att en skattskyldig i anledning av ett dylikt misstag, vilket kan anses i viss mån ursäktligt, skall förlora sin rätt att få sin talan sakligt prövad. Till förevarande stadgande har därför gjorts ett tillägg av innehåll, att den omständigheten, att besvären i stället för till Kungl. Maj:ts befallningshavande ingivits till kammarrätten, icke må utgöra hinder för deras upptagande till prövning.

50 §.

Förutom den omarbetning, som direkt betingats av kommunalskatteförslaget, har i denna § införts bestämmelser, ledande till en utsträckning av den extraordinära besvärsrätten. Sålunda har den förutvarande inskränkningen, att extraordinär besvärsrätt icke ägde rum ifråga om skatt, som påförts i kommun, där den skattskyldige var mantalsskriven, blivit upphävd, varjämte i övrigt rätten att överklaga taxering till viss skatt gjorts beroende icke såsom förut av, att den taxerade över huvud varit skattskyldig för ifrågavarande slags skatt, utan därav huruvida han i det särskilda fallet bort taxeras till skatt. Det synes nämligen obilligt, att en person, blott för det han är mantalsskriven å viss ort, skall vara skyldig att kontrollera, att han icke där taxeras till skatt i större utsträckning än som bort ske, liksom det ock torde vara obilligt, att en person, vilken väl är skattskyldig, men i det särskilda fallet icke bort taxeras till viss skatt, t. ex. därför att hans inkomst icke överstigit medgivna avdrag, skall vara skyldig kontrollera, att han icke taxeras till skatt. Han har nämligen i ett sådant fall icke haft anledning antaga, att han skulle taxeras, och därför ej heller haft anledning undersöka, huruvida taxering skett. Om t. ex. en här i riket mantalsskriven svensk medborgare, vilken alltså är skattskyldig till inkomst- och förmögenhetsskatt, haft lägre inkomst än 600 kronor, och sålunda icke bör taxeras till sagda skatt, har han ingen anledning antaga, att han taxerats till sådan skatt, och bör därför ej heller vara skyldig granska taxeringslängden för att undersöka, huruvida taxering ägt rum. Ej heller hör den omständigheten, att en skattskyldig rätteligen taxerats till viss skatt t. ex. inkomst- och förmögenhetsskatt föranleda, att han skall vara skyldig undersöka, att han icke därjämte felaktigt taxerats till viss annan skatt, t. ex. kommunal progressivskatt.

Jämväl i denna § har i likhet med vad som skett i 49 § intagits föreskrift, att den omständigheten, att besvären i stället för till Kungl. Maj:ts befallningshavande ingivits till kammarrätten, icke må föranleda till, att besvären icke upptagas till prövning.

52 § 2 mom.

Jag tillåter mig att beträffande ändringen i detta moment hänvisa till mitt yttrande vid 30 §.

54 § 6 mom.

Här har införts bestämmelse om rätt till traktamentsersättning jämväl för ledamöter i provningsnämnd m. fl., vilka äro bosatta å sammanträdesorten, och har traktamentsersättningens storlek bestämts i enlighet med vad bevillningsutskottet vid 1919 års lagtima riksdag i sitt betänkande (nr 47) i anledning av proposition med förslag till förordning om uppskattning av mark i och för framdeles skeende taxering till jordvärde eller jordrättestegringskatt föreslagit i fråga om ersättning till av Kungl. Maj:ts befallningshavande samt landsting utsedda ledamöter i uppskattningsnämnd m. fl.

59 § 1 mom.

I detta moment har vidtagits ett par formella ändringar, betingade av inrättandet av det föreslagna riksräkenskapsverket, varjämte i anledning av utav kammarrätten gjort påpekande upphävt bestämmelsen om rätt att vid granskningen framställa anmärkning till rättelse därav, att oriktig person upptagits såsom skattskyldig för fast egendom.

Sedan föredragande departementschefen härefter uppläst inom finansdepartementet utarbetade förslag till *dels* förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt, *dels ock* förordning om ändring i vissa delar av förordningen samma dag om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering, hemställde departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att antaga samma förslag.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle proposition av den lydelse bilaga litt. vid detta protokoll utvisar, avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Sven Lidholm.

*Bilaga.***Kammarrättens utlåtande.***Till Konungen.*

Genom nådig remiss den 9 februari 1920 har Eders Kungl. Maj:ts anbefallt kammarrätten att avgiva underdånigt utlåtande över remissen bilagda förslag dels till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt med därtill hörande anvisningar (skatteförordningen), dels till förordning om ändring i vissa delar av förordningen berörda den 28 oktober om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering (taxeringsförordningen) och dels till ändrad lydelse av det vid sistnämnda förordning fogade deklara-tionsformuläret nr 1.

Förslagen åtföljas icke av någon motivering.

Kammarrätten får i anledning av den nådiga remissen, med återställande av de remitterade handlingarna, anföra följande.

De föreslagna ändringarna påkallas huvudsakligen för åstadkommande av överensstämmelse mellan skatte- och taxeringsförordningarna, å ena, samt ett inom finansdepartementet uppgjort förslag till kommunalskattelag, å andra sidan. Detta senare förslag har under hand överlämnats till kammarrätten för att vara att tillgå vid granskning av de remitterade förslagen. Ämbetsverket, som icke har att yttra sig över förslaget till kommunalskattelag, har därför ansett sig icke böra ingå i sakligt bedömande av de i skatte- och taxeringsförordningarna ur nyss-nämnda synpunkt föreslagna ändringarna utan ägnat desamma allenast redaktionell granskning. I vissa delar har dock kammarrätten ej kunnat undgå att av hänsyn till deras sammanhang med förslagen i övrigt ingå i ett sakligt bedömande; och får kammarrätten därutinnan hänvisa till vad nedan vidare anföres.

Med avseende å den olika legislativa ställning, som den statliga skatteförordningen och en kommunal skattelag intaga, och då de båda författningarna med var sitt tillämplighetsområde skola var för sig självständigt tillämpas, synes vardera författningen böra upptaga fullständiga, i detalj utarbetade bestämmelser. Då å andra sidan båda författningarna äro avsedda att samtidigt och av samma beskattningsmyndigheter tillämpas, är det ur praktisk synpunkt önskvärt, att bestämmelserna, där icke sakens natur annat påkallar, till såväl ordalag som ordningsföljd sammanfalla i de ifrågavarande författningarna. Den nu verkställda överarbetningen av skatteförordningen kan icke anses till fullo motsvara nyss-nämnda önskemål. Det måste betecknas såsom mindre tillfredsställande, att i

vissa fall skatteförordningen hänvisar till innehållet i kommunalskattelagen och i andra fall kommunalskattelagen ger hänvisning till innehållet i skatteförordningen. Och för såväl de skattskyldiga som taxeringsmyndigheterna vållas svårigheter därigenom att i de båda författningarna korresponderande bestämmelser icke alltid återfinnas i samma ordningsföljd eller med samma uttryck. Kammarrätten håller före att vad sålunda erinrats bör vinna beaktande, om ej förr, så vid den ytterligare revision av skatteförordningen, som lärers förestå.

I anledning av den den föreslagna kommunala näringskatten erfordras fastslående i skattelagsstiftningen av begreppet »näring». Av synnerlig vikt är härvid att i vederbörande författningar gives ett bestämt uttalande om vad som bör förstås med näring och att det sålunda angivna näringsbegreppet konsekvent bibehålles i författningarna. I kommunalskatteförslaget förstås med näring all näringsverksamhet, i de remitterade förslagen åter blott annan näring än jordbruk och skogsbruk. I de senare, förslagen upptages näring än såsom fallande under begreppet »rörelse eller yrke» än såsom ett från »rörelse eller yrke» fristående begrepp.

Det nuvarande begreppet »rörelse eller yrke» omfattar all yrkesmässig verksamhet, som ej består i jordbruk med dess binärningar eller skogsbruk och ej heller grundas å tjänst eller uppdrag. Hit räknas sålunda ock de s. k. fria yrkena, vilka i regel icke kunna hänföras till näringsverksamhet. För kammarrätten synes begreppet »näring» lämpligen böra omfatta allenast sådant näringsföretag, som nu faller under rubriken »rörelse eller yrke». Denna rubrik skulle följaktligen uppdelas i tvenne, nämligen dels »näring» och dels »annan yrkesmässig verksamhet», varmed då skulle avses de s. k. fria yrkena, i den mån de icke på grund av därom i kommunalskattelagen givna bestämmelser äro hänförliga till näring. I varje fall erfordras sådana ändringar i förslagen, att begreppet »näring» icke i olika fall får olika innebörd.

Enligt kommunalskatteförslaget och förslaget till ändringar i skatteförordningen skall till inkomst av näring — med näring avses här och i det följande vad kammarrätten efter ty ovan sägs anser böra i beskattninghänseende räknas såsom näring — hänföras, oavsett inkomst av viss kommunikationsdrift, inkomst av företag, därför näringskatt skall erläggas, medan åter enligt förslagen till ändringar i taxeringsförordningen och i deklarationsformuläret skall till inkomst av näring räknas icke blott sådan inkomst, som nyss nämnts, utan jämväl inkomst av icke skattepliktig näring. Anledningen till denna åtskillnad i begreppet »inkomst av näring» torde vara att söka däri, att enligt kommunalskatteförslaget inkomst av skattepliktig näring och viss kommunikationsdrift skall beskattas i kommun, där driften ägt rum, varemot inkomst av sådan mindre omfattande näring, som icke underkastas näringskatt, skall såsom härflytande av »annan inkomst-källa» tagas till beskattning i näringsidkarens mantalsskrivningskommun, varigenom den förmånen beredes honom, att han å inkomst av näringen erhåller skattefria avdrag. Å andra sidan kan för näringsidkare möta svarighet att beräkna, huruvida näringen är skattepliktig eller ej, varför han ansetts böra såsom inkomst av näring redovisa den av näringsverksamheten härflytande inkomsten utan avseende å näringens större eller mindre omfattning. Även om syftet att vid den kommunala inkomstbeskattningen bereda sådana innehavare av mindre näringsföretag, vilka äro bosatta i annan kommun än den, där näringen drives, skattefria avdrag å inkomsten av näringen, måste erkännas behjärtans-

vårt, synas dock skattetekniska skäl påbjuda, att undantag icke sker från den eljest givna regeln, att inkomst av näring skall kommunalt beskattas i driftskommunen. Att inkomsten allt efter verksamhetens omfattning det ena året taxeras i mantalsskrivningskommunen och det andra i driftskommunen, medför säkerligen oreda och osäkerhet i taxeringsförfarandet. Dubbeltaxering eller underlatenhet att å någondera orten taxera inkomsten kan lätt nog befaras. Härjämte må erinras, att för närvarande icke finnes motsvarande förmån beskärd de ifrågasvarande näringsidkarna, vilkas antal för övrigt icke torde vara synnerligen stort. Huru denna fråga än må lösas, måste dock, enligt kammarrättens mening, begreppet »inkomst av näring» erhålla enahanda omfattning i de särskilda författningarna och deklaraationsformuläret.

Vad särskilt beträffar *förslaget till ändringar i skatteförordningen* får kammarrätten framhålla följande.

I 5 § bör intagas ett stadgande, som motsvarar innehållet i 34 § 3 mom. i förslaget till kommunalskattelag.

Med hänsyn till de nya omgrupperingarna av inkomstkällorna och omfattningen av begreppet näring, torde 6 § böra undergå omformulering.

I 7 § 3:o) D. torde orden »dock efter avdrag av möjligen liden förlust å andra likartade affärer», vilka icke återfinnas i förslaget till kommunalskattelag, lämpligen böra utgå och i stället i samma paragraf eller anvisningarna lämnas föreskrift att avdrag för förlust å icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom icke får ske med högre belopp än som motsvarar den skattskyldiges inkomst av dylik verksamhet. I sammanhang härmed må bemärkas första punkten i andra stycket av anvisningarna vid 35 § i kommunalskatteförslaget, enligt vilken avdragsrätten torde vara i någon mån mera vidsträckt än i förslaget till ändringar i deklaraationsformuläret (se punkt 15).

Andra stycket av 16 § torde böra erhålla ändrad lydelse med hänsyn till föreslagna ändrade bestämmelser rörande taxeringsvärdet av byggnad å annans mark. I samma stycke böra orden »enligt bevillningsförordningen» utgå.

Första punkten i 18 § 1 mom. c) bör erhålla en mot 42 § 2 mom. 2) i kommunalskatteförslaget svarande lydelse. I sistnämnda lagrum saknas den i andra punkten av berörda 18 § 1 mom. c) lämnade föreskriften.

Mot den nuvarande lydelsen av 24 § 1 mom. i skatteförordningen har anmärkts, att där omfördäld befrielse väl kunnat medgivas i avseende å avliden persons inkomst under det år, dödsfallet inträffat, men däremot beträffande hans inkomst under nästföregående år allenast såvitt dödsfallet inträffat så tidigt under taxeringsåret, att beskattningsnämnd kunnat behandla ärendet.

Med den nu föreslagna lydelsen av samma moment skulle icke blott den anmärkta oegentligheten kvarstå utan tillika den inskränkning i beskattningsnämndernas befogenhet i förevarande avseende stipuleras, att befrielsen finge ånjutas allenast ett år.

Då det synes synnerligen önskvärt, att den skattebefrielse, varom nu är fråga bibehålles i hittills gällande utsträckning och tillika ovanberörda oegentlighet undanröjes, hemställer kammarrätten om ändrad lydelse av förevarande moment; och tillåter sig kammarrätten härvid hänvisa till 39 § 2 mom. i Eiserman von Wolckers förslag till lag om kommunal skattskyldighet och taxering.

Med hänsyn till penningvärdets fall torde det föreslagna beloppet 15,000 kronor böra höjas åtminstone till 20,000 kronor.

I punkt 3:o) av anvisningarna till skatteförordningen har såsom exempel å tillfälliga vinster och sådana skattepliktiga intäkter, som ej böra hänföras under annan rubrik, tillagts inkomst av royalty. Motsvarande exempel återfinnes redan nu i gällande deklarationsformulär. Med åberopande av vad kammarrätten i sitt underdåniga utlåtande över 1917 års kommunalskatteförslag anfört (sid. 58) rörande royaltys beskattningsnatur, hemställer kammarrätten, att royalty måtte utgå ur exemplifieringen såväl i anvisningar som i deklarationsformuläret.

Huruvida ränteinkomst samt utdelning å aktier m. m. böra för näringsidkare upptagas såsom inkomst av näring eller av kapital torde i varje särskilt fall böra bedömas med hänsyn därtill om kapitalet kan anses vara nedlagt i näringen eller ej. Hithörande stycke av punkt 3:o) i anvisningarna till skatteförordningen och punkt 5 i förslaget till anvisningar för deklarationsblankettens ifyllande sy- nas böra erhålla en häremot svarande formulering.

Med det i förevarande punkt av anvisningarna till skatteförordningen in- tagna stadgandet rörande inkomstens beräkning i det fall att näringsidkare ge- nom vissa transaktioner med annan nedbringas vinsten till avsevärt lägre belopp än den eljest skolat bliva, torde avses allenast det fall att ifrågavarande transak- tioner vidtagas med annan näringsidkare såsom sådan. Vidsträcktare tillämp- ning av stadgandet synes kammarrätten ej heller böra ifrågasättas. Ordalydel- sen skulle emellertid möjligen kunna föranleda, att stadgandet komme att till- lämpas å ett i aktiebolags form bedrivet näringsföretag, som till delägare i bo- laget sålde varor till lägre pris än de i allmänhet gällande. Till förebyggande av stadgandets tillämpning å dylika fall, torde ordet »någon» böra utbytas mot »annan näringsidkare».

Enligt den föreslagna lydelsen av ifrågavarande punkt 3:o) i anvisningarna till skatteförordningen skall en ekonomisk förening vara att i beskattningsavseen- de anse såsom kooperativ, därest den är öppen och i sina angelägenheter tilläm- par lika rösträtt; och angivas härafter förutsättningarna för att en ekonomisk förening skall anses vara öppen. Formuleringen av dessa förutsättningar synes emellertid vara både vilseledande och alltför vidlyftig. Särskilt förefalla exem- plen mindre väl formulerade och åtminstone vad de tre första beträffar överflödiga. Kammarrätten vill för sin del hemställa, att åt bestämmelserna om villkoren för att ekonomisk förening skall anses öppen gives det huvudsakliga innehåll, att så- dan förening är att anse såsom öppen, då rätt att inträda såsom medlem i före- ningen enligt dess stadgar är medgiven en var inom föreningens verksamhetsom- råde boende eller till föreningens verksamhetskrets hörande person, som icke på grund av särskilda förhållanden finnes böra förvägras inträde, samt föreningen vid prövning av ansökan om inträde faktiskt visar sig följa dessa bestämmelser; att ekonomisk förening, som säljer till andra än sina medlemmar, skall, för att anses såsom öppen, beträffande rabatt å köpta varor eller återbäring av erlagt pris likställa köpare, som enligt stadgarne kan bliva medlem av föreningen, med föreningsmedlem; samt att kooperativa föreningars centralorganisationer äro att anse såsom öppna, om inträde beviljas sådana lokala föreningar, som fylla av centralorganisationen uppställda krav på stadgar, skötsel och ekonomisk soliditet.

Till sistnämnda ur exempel 4) hämtade sats har i förslaget fogats det till- lägg, att centralorganisationen är att anse såsom öppen, även om »endast ett enda

företag inom varje område antages såsom medlem. Då den omständigheten att kooperativa föreningar, som äro öppna, genom ifrågavarande lagstiftning beredes en i beskattningshänseende privilegierad ställning icke lär inefatta giltigt skäl att åt vissa kooperativa företag bereda tillgång till en sådan monopolställning, som skulle kunna bliva en följd av den citerade bestämmelsen, anser kammarrätten densamma böra under alla förhållanden utgå.

Slutligen vill kammarrätten fästa uppmärksamheten därå att innehållet i första stycket av anvisningarna vid 35 § i kommunalskatteförslaget jämväl har avseende å taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt och att motsvarande anvisningsbestämmelse följaktligen bör intagas i anvisningarna till skatteförordningen.

Vidkommande härefter *förslaget till ändringar i taxeringsförordningen* bemärkes, att ändringar icke föreslagits i fråga om taxeringsdistriktens omfattning och ej heller nämnvärda förändringar i beskattningsnämndernas sammansättning. Visserligen upptager förslaget, att för behandling av särskild uppskattningsfråga sakkunnig person må tillkallas att biträda beskattningsnämnderna, men det måste med skäl ifrågasättas, huruvida icke för tillförande av ökad kapacitet åt nämnderna mera vittgående reformer äro av nöden, särskilt med hänsyn till fastighetstaxeringen och jämväl den kommunala beskattningen i övrigt. Vid blivande reformarbete inom beskattningsväsendets område framstår ifrågavarande angelägenhet med synnerlig vikt.

Enligt 2 § 1 mom. skall deklarationsplikt för svensk medborgare, som är i riket mantalsskriven, inträda — utom i andra fall — då inkomsten och en sextionedel av förmögenheten överstigit 600 kronor ävensom då han i näring, som av honom drivits, haft anställda i medeltal, för år räknat, minst tre personer. Då deklarationsplikts inträde bör, såvitt möjligt, sammanfalla med skatteplikts inträde, synes ordet »överstigit» böra ändras till »uppgått till minst». Av samma anledning må ifrågasättas, huruvida icke för näringsidkare deklarationsplikt bör föreligga, så snart han haft i näringen anställda minst två personer i medeltal för år.

För hustru, som har från mannens förvaltning rättsligen undantagen inkomst eller förmögenhet, lär deklarationsplikt enligt 2 § 1 mom. b) icke kunna anses föreligga — därest ej andra förutsättningar äro för handen — med mindre hennes inkomst tillika med förmögenhetsdelen överstigit, resp. uppgått till 600 kronor. Då emellertid för makar det beskattningsbara beloppet bestämmes efter båda makarnes taxerade belopp sammanräknade samt deklarationspliktigt man har att i sin deklaration upptaga hustruns inkomst och förmögenhet, som icke varit från hans förvaltning rättsligen undantagna, oberoende av denna inkomsts och förmögenhets större eller mindre belopp, lär konsekvensen fordra, att hustru bör, såvitt mannen är deklarationspliktig, åläggas deklarationsskyldighet för den från mannens förvaltning rättsligen undantagna inkomsten och förmögenheten utan avseende å beloppet av ifrågavarande inkomst och förmögenhet. I annat fall inträffar, att makar komma att i beskattningsavseende intaga en mera oförmånlig ställning i det fall att mannen äger förvalta hustruns inkomst och förmögenhet än då så icke är förhållandet. Kammarrätten hemställer alltså om sådant tillägg till förevarande paragraf, att hustrus deklarationsplikt utsträcker på sätt ovan antytts.

Bestämmelserna i 3 § rörande uppgiftsskyldighet i avseende å fast egen-

dom torde böra kompletteras i anledning av vad kommunalskatteförslaget innehåller om taxeringsvärde å byggnad, uppförd å annans mark.

I 11 § föreslås den ändring beträffande brandförsäkringsanstalters uppgiftsskyldighet, att densamma, som hittills avsett allenast till annan fastighet än jordbruksfastighet hänförliga byggnader, utsträcker till samtliga byggnader, som under nästföregående år blivit försäkrade emot brandskada eller vilkas försäkring under samma tid till beloppet förändrats. Kammarrätten vill i anledning härav fästa uppmärksamheten därå, att — efter vad ämbetsverket inhämtat — den brandförsäkringsanstalterna redan nu åliggande uppgiftsskyldigheten i förevarande avseende åtminstone av vissa anstalter befunnits alltför betungande och ej heller fullgjorts.

Beträffande 13 § 1 mom. må anmärkas, att föreskrift saknas var deklARATION skall avlämnas för här i riket icke mantalsskriven person, som är skattskyldig allenast till kommunal näringsskatt eller till kommunal inkomstskatt.

Från den i 16 § föreskrivna uppgiftsskyldigheten bör kommanditdelägare i svenskt kommanditbolag befrias. Med avseende å kommunalskatteförslagets bestämmelser om beskattningsort för inkomst av skogsavverkning på grund av upplåten avverkningsrätt, bör möjligen i anvisningarna till deklaraTionsblanketten erinras, att den som bedrivit sådan avverkning, har att avlämna uppgift enligt 16 § i en var av de kommuner, inom vilka avverkningen bedrivits och där han ej har att avgiva deklARATION, en uppgiftsskyldighet, som för närvarande icke åligger honom.

I 31 § torde böra intagas föreskrift för taxeringsnämnds ordförande att å deklARATION anteckna taxeringsnämndens beslut. Däremot bör, i enlighet med vad kammarrätten i föregående underdåniga utlåtanden hemställt, det stycke i 32 §, som börjar med orden »Där vid taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt» utgå.

Då det ur flera synpunkter synes önskvärt, att inkomstlängden, på sätt nu äger rum, redovisar den uppskattade inkomsten från varje särskild inkomstkälla eller åtminstone varje särskild grupp av inkomstkällor, torde i 32 § lämnas föreskrift, att i inkomstlängden skall i avseende å kommunalskatt införas jämväl uppskattat belopp.

Beträffande 59 § 1 mom. erinras, att den granskningsrätt, som tillkommer kammarrättens revisionsavdelning, icke får sträcka sig in på kommunalbeskattningens område. Av sådan anledning erfordras åtminstone sådan ändring av förevarande moment, att anmärkning icke får framställas därom att oriktig person upptagits såsom skattskyldig för fast egendom.

Vad slutligen angår *förslaget till ändrad lydelse av deklaraTionsformuläret nr 1 jämte tillhörande anvisningar för deklaraTionsblankettens ifyllande*, upptager förslaget, förutom de ändringar som föranledas av kommunalskatteförslaget, en del föreskrifter, ägnade att bereda taxeringsmyndigheterna möjlighet av ökad kontroll över riktigheten av deklarenternas uppgifter och värdesättningar. Denna större kontrollmöjlighet, som för visso måste särskilt beträffande uppgifter om inkomst av fast egendom anses vara av behovet påkallad, åstadkommes enligt förslaget genom åläggande för deklarenterna att i väsentligt större omfattning än för närvarande specificera sina inkomster och avdragsgilla omkostnader ävensom att lämna specifik förteckning å sin förmögenhet, vilken hittills uppgivits i allenast en klumpsumma. Fråga är emellertid, huruvida icke den sålunda föreslagna specificeringen utsträckts till områden, som så intimt beröra den enskildes ekono-

miska förhållanden, att de böra vara — även med den större eller mindre sekretess, varmed deklarationerna äro omgärdade — från bekantgörande fridlysta. Kammarrätten syftar härvid huvudsakligen å den i förslaget föreskrivna specificeringen av de i förmögenheten ingående obligationer samt aktier, banklotter, andelar i enkla bolag, handelsbolag, kommanditbolag, ekonomiska föreningar och rederier. Det synes vara fara värt, att genom ett dylikt, säkerligen enligt mångas uppfattning obilligt krav på redogörelse för förmögenhetsplaceringen de skattskyldiga alltför lätt falla för frestelsen att på ett eller annat sätt undandraga sig en sådan deklaraionsplikt. Vad nu sagts gäller ock, ehuru icke i samma grad, föreskriften om specificering av uppbyren utdelning å aktier m. m. Då, såvitt kammarrätten har sig bekant, hittills icke försports några avsevärda missbruk å deklarenternas sida vid fullgörandet av uppgiftsskyldigheten rörande den i värdehandlingar nedlagda förmögenheten eller uppbyren utdelning å aktier m. m., samt det vidare tillerkänts taxeringsnämndsordförande och kronombud hos prövningsnämnd rätt att från skattskyldig infordra alla för hans taxering erforderliga upplysningar och, vad särskilt nyssnämnda utdelningar beträffar, de från bolagen lämnade uppgifterna å utdelningarnas belopp i regel torde lämna tillräckligt materiel för kontrollerande av deklarenternas uppgifter härutinnan, anser kammarrätten för sin del skäl icke föreligga att i nu förevarande avseenden påbjuda specificering.

Vad ovan anmärkts emot den utsträckta specificeringsskyldigheten har även avseende å den i punkt 11 av anvisningarna till deklaraionsblankettens ifyllande lämnade föreskriften om redogörelse för vinsten å varje särskild, icke yrkesmässigt skedd avyttring av fast och lös egendom. Skyldighet att bekantgöra en var sådan affärstransaktion, varom här är fråga, synes näppeligen böra deklarenten åläggas.

Däremot håller kammarrätten före, att beträffande inkomst av arbetsanställning — vare sig stadigvarande eller tillfällig — samt av tjänst bör uppgivas icke allenast, på sätt förslaget upptager, den behållna inkomsten utan jämväl de avdrag, som deklarenten gjort från bruttoinkomsten. Särskilt med hänsyn till den föreslagna utsträckta avdragsrätten för resekostnader till och från arbetsplatsen samt till möjligheten att kontrollera deklarentens uppgift med ledning av arbetsgivarens, synes sådan specificeringsskyldighet böra för lön- och arvodestagare ovillkorligen föreskrivas.

Enligt föreskrift i nu gällande deklaraionsformulär skola för att avdrag för värdeminskning å byggnader må medgivas, nöjaktiga upplysningar till stöd för avdragens befogenhet lämnas å därtill särskilt anvisad plats i deklaraionsblanketten, varemot i det remitterade förslaget dylik föreskrift saknas; allenast brandförsäkringsvärdet behöver uppgivas. Då emellertid avdragets storlek är beroende på ändamålet med byggnadens användande, byggnadsmaterialet m. m., torde de för närvarande härutinnan äskade upplysningarna vara till så pass stort gagn för taxeringsmyndigheterna, att kravet på desamma icke bör eftergivas.

Likaledes synes kammarrätten anledning icke föreligga att, på sätt i förslaget skett, utesluta anvisningar om anteckning å deklaraionsblanketten rörande driftsinventariers anskaffningsvärde och bokförda värde vid yrkande om avdrag för värdeminskning av dylika inventarier samt om särskild redogörelse för det fall att avdragen avse olika slags tillgångar med väsentligen olika varaktighet. Visserligen skola anskaffnings- och bokföringsvärden uppgivas för de i närings-

skattepliktig förmögenhet ingående inventarierna, men till sistnämnda inventarier räknas även hyrda inventarier, därå avdrag för värdeminskning icke får av näringsidkaren åtnjutas.

Vid sammanställning för taxering till kommunal inkomstskatt synes lämpligen till ledning för de skattskyldige upplysning böra lämnas om beskattningsorten för de särskilda slagen av inkomst antingen medelst angivande å själva deklara-tionsblanketten av beskattningskommunen för varje inkomststart eller ock genom särskild punkt i anvisningarna.

Beträffande de uppgifter, vilka å särskild bilaga skola lämnas av näringsidkare, som icke föra handelsböcker, synas alltför stora krav ställas å dylika näringsidkare. Flertalet av dem torde icke såsom inkomst för visst år beräkna värdet av utfört arbete, som likvideras först följande år, eller såsom omkostnad för visst år upptaga annan än sådan som likviderats under samma år. Ej heller synas ifrågavarande näringsidkare böra för inkomstberäkningen avfordras uppgift om värdet av utgående och ingående lager, utan i berörda avseende jämfästas med jordbrukare, vilka icke hava att för inkomstberäkningen redovisa lagerbe-hållningen. I enlighet härmed skulle i anvisningarna punkterna 38 och 39 samt första meningen i punkt 37 utgå.

Därest punkt 33 anses böra kvarstå i anvisningarna, torde vad i samma punkt föreskrives böra inflyta i anvisningarna till skatteförordningen. Värde-minskningsavdraget torde emellertid böra beräknas jämväl å kostnaderna för ut-förda schaktningsarbeten och därmed jämförliga inrättningar och anläggningar för stadigvarande bruk vid driften, i den mån dessa kostnader icke avdragits såsom driftskostnader.

Kammarrätten tillåter sig i övrigt hänvisa till de av kammarrätten före-slagna, huvudsakligen redaktionella ändringar, som finnas tecknade å remissakten.

Stockholm den 2 mars 1920.

Underdånigst:

ALBERT PETTERSSON.

E. LAGERBRING

JOHN LYBECK

S. WÄHLIN

föredragande

A. W. CYGNAEUS

OTTO EKENBERG

HANS ASPLUND

Knut Kinberg.